

கலை
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

133

சீவந்தி

ஐப்பசி 2019

பிரதம ஆசிரியர் : க.புரணீதரன்

100/-

பாஸ்கரன் சுமன், கலாநிதி சி.வெய்யசங்கர், அலெக்ஸ் பரந்தாமன், மொழிவந்தன், த.புரணீதரன், அ.யேசுராசா தெனியான், இதயராசன், முல்லைக்கோணேஸ், மலரன்னை, ப.சர்மியா, நா.நவராஜி, மருதூர் ஜமால்தீன், சோ.ப. இ.ச.முரளிதரன், ஈழக்கவி, ஸ்ரீபிரசாந்தன், பனைமீன் நாடன், லெனின் பாரதி, பா.இரகுவரன்.

சிறுகதைகள்

- இதயராசன் - 09
முல்லைக்கோணைஸ் - 15
மலரன்னை - 35

கவிதைகள்

- ப.சர்மியா - 12
நா.நவராஜ் - 14
மருதூர் ஜமால்தீன் - 21
சோ.ப - 24
இ.சு.முரளிதரன் - 25
ஈழக்கவி - 40
ஸ்ரீ பிரசாந்தன் - 45

பத்தி

- பனைமீன் நாடன் - 38

நேர்காணல்

- லெனின் பாரதி - 22
பா.இரகுவரன் - 26

பேசும் இதயங்கள்

அட்டைப்பயம்

- நன்றி இணையம்

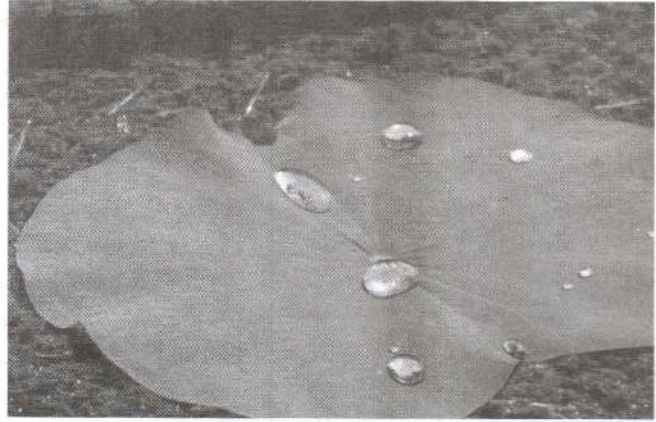
கட்டுரைகள்

தமிழாராய்ச்சியின் வளர்ச்சியியல் பூலோகசிங்கத்தின்
பங்களிப்பு அறிமுகக் குறிய்புகள்

பாஸ்கரன் சுமன் - 03

தமிழ் சூழலில் அறிவுமுறை ஆய்வு
அணுகுமுறை அறிவுருவாக்கம்

கலாநிதி சி. ஜெயசங்கர் - 12

கலைஞன் என்பவன் உருவாகிறானா?

உருவாக்கப்படுகிறானா?

அலெக்ஸ் பரந்தாமன் - 18

சிந்தாமணி, தின்பதி பத்திரிகைகளில் புதிய படைப்பாளி
களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்து ஊடக ஜாம்பவான்
எஸ்.டி.சிவநாயகம் - 20

கிராமிய வாழ்வை ஆத்மாவாகக் கொண்ட

நாடகவியலாளர் பா.இரகுவரன்

க.பரணீதரன் - 40

அயல் - 8 : விடைபெற்ற வசந்தம்

அ.யேசுராசா - 32

திரும்பிப்பார்க்கிறேன் - 8

தெணியான் - 46

ஜீவநதி

2019 ஜூன் 13 - 133

விரதம் ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவய்யந்தன்
ப.விஜ்ணுவரீத்தினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
சாமணந்தறை ஆலயப்பிள்ளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:

திரு.தெனியாயர்
திரு.கி.நபராஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா வியரம்

தள்ளித் - 100/= ஆண்டுச்சந்தா - 1500/-
வெளிநாடு - \$ 60U.S

மணிப்போடரை
அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K .Bharaneetharan,

Kalaiahram ,

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No. - 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஒடை
ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு
செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்
செழிந்திட ஊற்றி ஊற்றி...
புதியதோர் உலகம் செய்வோம்.!
- யாரதிநாசன் -

தொடர்ந்து விடுவீடு பிழைகள்

“வந்த பணத்திற்கு செய்து காட்டினோம்”, “வருடம் ஒரு முறை செய்ய வேண்டும்” என்ற ரீதியில் பிரதேச செயலகங்கள் ஊடாக நிகழ்த்தப்படும் கண்காட்சிகள், பயிற்சிப்பட்டறைகள் இடம்பெற்று வருவது கவலைக்குரியதாகும். அண்மைக்காலமாக ஆண்டு தோறும் பிரதேச செயலகங்களின் முன்னெடுப்பில் புத்தகக் கண்காட்சி நடாத்தப்படுகின்றது. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இங்குள்ள அனைத்து பிரதேச செயலகங்களும் ஒர் இடத்தில் இரு நாட்கள் ஒன்றிணைந்து புத்தகக் கண்காட்சியை நிகழ்த்துகிறார்கள். அந்த கண்காட்சியில் குறித்த பிரதேசத்தவர்களின் வகைப்பிரிப்பின் கீழ் அந்த பிரதேச எழுத்தாளர்கள் நூல்கள் கண்காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றது, விற்பனையும் செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் சில பிரதேச செயலகங்கள் தமது பிரிவுக்கு உட்பட்டவர்களின் நூல்களை சரியாகப் பெற்றுக் காட்சிப்படுத்துவது இல்லை, ஏதோ கடமைக்கு 50 புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்து காட்சிப்படுத்தினால் போதும் என்ற வகையாக சிலரது செயற்பாடுகள் காணப்படுகின்றது. மக்களது, மாணவர்களது போக்குவரத்துக்கு இலகுவான இடங்களில் இந்த கண்காட்சி இடம்பெறாது போக்குவரத்துக்கு கஷ்டமான இடங்களில் இடம் பெறுகின்றது. எழுத்தாளர்கள், மாணவர்கள், வாசகர்களுக்கு இந்த கண்காட்சி பற்றிய தகவல்கள் சரியான வகையில் அறிவிக்கப்படுவதில்லை. கண்காட்சி என்ற பெயரில் ஒரு மேசையில் புத்தகங்களை அடுக்கி விட்டு அலுவலகத்தில் உட்காரும் பாணியில் அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு வருபவர்கள் தொகையோ இரு நாட்களும் சேர்த்து 50 பேருக்குள்தான். பாவம், பாவப்பட்ட சில எழுத்தாளர்கள் இந்த விற்பனைக் கண்துடைப்பை நம்பி நூல்களை கட்டிக் கொண்டு விற்பனை செய்ய சென்றால் அங்கு வாங்க யாரும் இல்லை. இதே நிலை தான் பயிற்சி பட்டறைகளின் போதும் வளவாளர்கள் வந்து காத்திருந்து நிர்ப்பந்தித்து இழுத்து வந்து சிலரை இருத்தி பயிற்சி கொடுப்பது போல கவிதை, சிறுகதை பட்டறைகளை நடாத்துகிறார்கள். சரியான திட்டமிடல்களை மேற்கொண்டு நம்மவர்கள் பயன்பெற பிரதேச செயலகங்கள் முன்னிற்க வேண்டும்.

- க.பரணீதரன்

ஜீவநதியின் பிரதி கிடைக்கும் இடங்கள்

யாழ்ப்பாணம்- பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை.
புக்லப் - திருநெல்வேலி.
செட்டித்தெரு பூபாலசிங்கம்.
பரணி புத்தகக் கூடம் - நெல்லியடி

தமிழாராய்ச்சியின் வளர்ச்சியில் பூலோகசிங்கத்தின் பங்களிப்பு அறிமுகக் குறிப்புகள்

பாஸ்கரன் சுமன்

அறிமுகம்

தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை நல்கிய பூலோகசிங்கம், ஆரம்பக் கல்வியை செட்டிக்குளம் அரசினர் தமிழ் வித்தியாலயத்திலும் இடைநிலைக் கல்வியை யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும் (St. Patrick's college) கற்று, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குத் தெரிவாகி, பேராசிரியர்களான வி.செல்வநாயகம், சு.வித்தியானந்தன், ஆ.சதாசிவம், ச.தனஞ்சயராசசிங்கம் ஆகியோரிடம் பயின்று, 1961ஆம் ஆண்டு தமிழில் முதலாம் வகுப்பில் சித்தியெய்தியவர். 1963 - 1965 ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஓக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் புகழ்பெற்ற திராவிட மொழியியல் அறிஞரான பேராசிரியர் தோமஸ் பரோவின் (Thomas Burrow) வழிகாட்டலின்கீழ் A Critical Analysis of the Language of Kalittokai எனும் தலைப்பில் ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டு கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் கடமையாற்றியவர். பல்கலைக்கழக விரிவுரைகளுக்கு அப்பால் இந்துக் கலைக்களஞ்சிய ஆக்கம், ஆராய்ச்சி நூற்பதிப்பு, தமிழாராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளல் எனத் தனது தமிழ்ப் பணிகளை விரிவாக்கிக் கொண்டவர். அவரது தமிழ்ப் பணிகளின் அறுவடைகளாகக் கீழ்வருவன விளங்குகின்றன :

தமிழ் உலகின்
கொண்டாட்டத்திற்குரிய
பேராசிரியர்
பொன்பூ லோகசிங்கம்
அண்மையில்
அவுஸ்திரேலியாவில்
தனது 83 ஆவது
வயதில் காலமானார்.
அன்னார் தமிழ் உலகிற்கு
ஆற்றிய தொண்டு
அளப்பரியது. அன்னாரின்
ஆத்மா சாந்தியடை
பிரார்த்திப்பதோடு.
அன்னாரின்
தமிழ்பணியின் ஒரு சிறு
அறிமுகத்தை
வெளிப்படுத்துமுகமாக
இக்கட்டுரை இங்கு
வெளியாகிறது.

1. தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெரு முயற்சிகள் (1970)
2. பாவலர் சரித்திர தீபகம் - ஆராய்ச்சிப்பதிப்பு (பாகம் 01 - 1975, பாகம் 02 - 1979)
3. இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் (1990)
4. ஈழம் தந்த நாவலர் (1993)
5. நாவலர் பண்பாடு (2000)
6. சிலப்பதிகார யாத்திரை (2002)
7. தமிழ் ஆய்வுச் சிந்தனைகள் (கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் - 2017)
8. தமிழ் அகராதியின் வளர்ச்சி (கட்டுரை - 1992)

ஈழத்து அறிஞர்கள் குறித்த ஆய்வுகள்

பூலோகசிங்கத்தின் ஆய்வுகளில் 'ஈழத்து அறிஞர்கள்' பற்றிய ஆய்வுகள் மிகவும் கவனிப்புக்குரியன. தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் கல்வி முதலான துறைகளில் பணியாற்றிய ஆளுமைகள் குறித்த ஆய்வுகள் காலத்துக்குக் காலம் பலராலும் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய ஆய்வுகள் மேற்சொன்ன துறைகளில் பணியாற்றிய ஆளுமைகளின் வரலாறு - பணிகள் "தனிமனித வரலாறு - பணிகள்" என்ற எல்லைக்குள் மட்டுப்பட்டு நிற்பதில்லை; அக்காலத்து தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் கல்வி முதலான துறைகளின் வரலாறாகவும் அமைந்து விடுகின்றது என்ற உண்மையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. இத்தகையதொரு தழுவிலேயே இலங்கையில் தனியாளுமைகளாக விளங்கிய ஆறுமுகநாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, சைமன் காசிச்செட்டி, வி.கனகசபைப்பிள்ளை ஆகிய ஆளுமைகளின் செயற்பாடுகளை பூலோகசிங்கம் நுண்ணாய்வுக்குட்படுத்தினார். அத்தகைய ஆய்வுகள் வருமாறு:

சைமன் காசிச்செட்டி

01. சைமன் காசிச்செட்டி அவர்கள் தந்த தமிழ்ப் புலவர் சரிதம் (கட்டுரை - தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெரு முயற்சிகள் - பக். 01 - 29).

02. சைமன் காசிச்செட்டி தந்த சிலோன் கசற்றியர் (கட்டுரை - தமிழ் ஆய்வுச் சிந்தனைகள் - பக். 22 - 27).

ஆறுமுகநாவலர்

01. நாவலர் பண்பாடு (கட்டுரைத்தொகுப்புநூல்)

02. ஈழம் தந்த நாவலர் (நூல்)

03. தமிழ் இலக்கியத்துக்கு நாவலர் புரிந்த பணி (கட்டுரை - தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெரு முயற்சிகள் - பக். 30 - 50).

04. நாவலர் வரலாற்றாசிரியர்களும் நாவலர் பதிப்புக்களும் (கட்டுரை - தமிழ் ஆய்வுச் சிந்தனைகள் - பக். 03 - 15).

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை

01. பதிப்புப் பேராசிரியர் தாமோதரம்பிள்ளை (கட்டுரை - தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞர் பெரு முயற்சிகள் - பக். 98 - 147).

02. சைவப் பெரியார் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை (கட்டுரை - நாவலர் பண்பாடு - பக். 78 - 96).

வி.கனகசபைப்பிள்ளை

01. ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர் (கட்டுரை - தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெரு முயற்சிகள் - பக். 148 - 174).

தமிழாராய்ச்சியின் வளர்ச்சியில் சைமன் காசிச்செட்டியின் பங்களிப்பினை எடுத்துவிளக்க முனைந்த பூலோகசிங்கம், 1969 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் வெளிவந்த சமூகதீபம் சஞ்சிகையின் முதல் இதழில் 'சைமன் காசிச்செட்டியவர்கள் தந்த தமிழ்ப் புலவர் சரிதம்' எனும் ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதினார். 1970இல் வெளிவந்த தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞர் பெரு முயற்சிகள் என்னும் நூலில் அக்கட்டுரை சிறுதிருத்தத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. சுமார்

இரு தசாப்தங்கள் கழித்து (1991 - பங்குனி) "காசிச் செட்டி தந்த சிலோன் கசற்றியர்" என்னும் கட்டுரையை பண்பாடு எனும் இதழில் வெளியிட்டார். இவ்விரு கட்டுரைகளும் முறையே காசிச்செட்டி எழுதிய தமிழ் புனராக், சிலோன் கசற்றியர் ஆகிய நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டவை.

தமிழ் புனராக் எழுந்த பின்னணி, அந்நூல் வெளிப்படுத்தும் புலவர் வரலாற்றில் காணப்படும் குறைபாடுகள், அக்குறைபாட்டுக்கான காரணிகள், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றொழுக்கையில் தமிழ் புனராக் பெறும் முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றை 'சைமன் காசிச் செட்டியவர்கள் தந்த தமிழ்ப் புலவர் சரிதம்' எனும் ஆய்வுக் கட்டுரை வாயிலாக மதிப்பிடுகிறார். இலங்கையின் புவியியல் எல்லைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், நிறுவன அமைப்புகள், விவசாயம், வர்த்தகம், தொழில் உற்பத்திப் பொருட்கள், சனத்தொகை, சாதிகள், சமயங்கள், வரலாறு என்பன குறித்து ஆய்வுக் கண்ணோட்டத் தோடு காசிச்செட்டியவர்கள் எழுதிய சிலோன் கசற்றியர் பற்றிய அறிமுகக் கட்டுரையாக 'காசிச்செட்டி தந்த சிலோன் கசற்றியர்' என்னும் கட்டுரை விளங்குகிறது. தமிழ் புனராக், சிலோன் கசற்றியர் ஆகிய இரு ஆக்கங்கள் குறித்த பூலோகசிங்கத்தின் எழுத்துக்களை நோக்கும்போது முதலாவது கட்டுரை ஆழ்ந்த ஆய்வு நோக்கோடு அமைந்திருப்பதனையும் இரண்டாவது கட்டுரை அறிமுகக் கட்டுரை என்ற தளத்தைவிட்டு நகராமையையும் அவதானிக்க முடிகிறது. இருப்பினும் மேற்படி இரு கட்டுரைகள் வாயிலாக, காசிச்செட்டியின் தமிழ்ப்பணி தொடர்பிலான விரிவான செய்திகளை வெளிக்கொணர்ந்தவராகவும் அவரது ஆய்வுகளை மதிப்பீடு செய்வதன் மூலம் தமிழாராய்ச்சியின் வளர்ச்சியில் காசிச்செட்டிக்கான இடத்தினை எடுத்து விளக்கியவராகவும் பூலோகசிங்கம் விளங்குகின்றார்.

நாவலரியல் ஆய்வில் பூலோகசிங்கத்தினது பங்களிப்பு அளப்பரியது. நாவலர் சரித்திர ஆராய்ச்சி, நாவலர் கல்விப் பணி, இலக்கியப் பணி, சைவாகம பிரசாரகராக நாவலர் விளங்கியமை, சைவ சமய மீட்டெடுப்பில் பங்குகொண்ட நாயன்மார் மீதும் அவர்தம் பாடல்கள் மீதும் நாவலர் கொண்டிருந்த ஈடுபாடு, நாவலர் பரம்பரை என்பன குறித்து விரிவான வகையிலே ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருந்தார்.

நாவலர் சரித்திரம் தெளிவாகவும் அறிவியல் அடிப்படையிலும் எழுதப்பட வேண்டுமென வலியுறுத்தி தனது ஆய்வுகள் சிலவற்றைப் பூலோகசிங்கம் மேற்கொண்டிருந்தார். கீழ்வரும் அவரது கூற்றே அந்நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்தி நிற்கும்:

1882ஆம் ஆண்டு முதல் வெளிவந்துள்ளனவும் நாவலரவர்கள் வரலாறு பற்றியனவமாகிய சரித்திர நூல்களை எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றின் குறைகளைத் தொட்டுக் காட்டுவது நாவலரவர்களின் வரலாறு தெளிவாக அமையக்கூடிய சூழலை உருவாக்க உதவலாம். அத்தோடு அறிவியல் அடிப்படையில் நாவலரவர்களின் வரலாறு விரிவாகவும் தெளிவாகவும் எழுதப்பட வேண்டிய இன்றியமையாமையும் உணர்த்தலாம் (1993: 33).

இவ்வாறு குறிப்பிடும் பூலோகசிங்கம், நாவலர் சரித்திர நூலாசிரியர்கள் விட்ட தவறுகளையும் தெளிவற்ற தகவல்களையும் தமது ஆய்வுகள் வாயிலாகச் சுட்டிக் காட்டி, தெளிவான - பிழைகளற்ற நாவலர் சரித்திரத்திற்கு வழிகாட்டி நின்றார்.

'தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சியில் நாவலரவர்களின் பங்களிப்பு' எனும் கட்டுரை வாயிலாக நாவலரின் கல்விப் பணி குறித்து ஆராய்ந்தார். தமிழ்க் கல்வியானது சங்க காலத்தில் நிலவிய விதம், களப்பிரர் ஆட்சியின்போது அவைதிக மதத்தவர்கள் சாத்திர தானத்தை மதப் பரப்புகைக்கான கருவியாகக் கைக்கொண்டமை, சோழர் காலத்தில் கோவில்கள் கல்விச் சாலைகளாக விளங்கியமை, திண்ணைப்பள்ளிக் கூட மரபு, ஆங்கிலேயரின் வருகையால் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் கல்வி நிறுவனமயமாகியமை, ஆங்கிலேயர் மதப் பரப்புகைக்குக் கல்வியைக் கருவியாகக் கொண்ட விதம், ஆங்கிலேயரின் கல்வி மரபு நாவலரின் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையின்

முனைவர் வேலுப்பிள்ளை, முனைவர் தாமசுபரீரோ, பொன்பூலோகசிங்கம்(1964)

தோற்றத்துக்குக் காலாகிய விதம், ஆங்கிலேயர் அப்பாடசாலையின் மீது கொண்டிருந்த எதிர்ப்பும் அதற்கான காரணங்களும், நாவலர் இயற்றிய பால பாடங்களின் விடயப்பரப்புக்கும் அக்காலச் சமூக நிலைமைக்கும் இடையே காணப்பட்ட தொடர்பு ஆகியவற்றை எடுத்துரைக்கிறார். ஆங்கிலேயர் மதப் பரப்புகைக்குக் கல்வியைக் கருவியாகக் கொண்ட விதம், பாலபாடங்களின் விடயப் பரப்புக்கும் அக்காலச் சமூக நிலைமைக்கும் இடையே காணப்பட்ட தொடர்பு ஆகியன சிறப்பான வகையில் ஆராயப்பட்டுள்ளமை சுட்டிக் காட்டத்தக்கது.

நாவலர் சரித்திரக் காணப்பட்ட குறைகள், நாவலரின் கல்விச் செயற்பாடுகள் முதலானவை குறித்து ஆய்வு செய்த பூலோகசிங்கம், ஆங்காங்கே நாவலரின் தமிழ் இலக்கியப் பணிகள் குறித்தும் தனது கருத்துக்களை முன் மொழிந் தள்ளார். தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞர் பெரு முயற்சிகள் எனும் நூலில் உள்ள 'தமிழ் இலக்கியத்துக்கு நாவலர் புரிந்த பணி', ஈழம் தந்த நாவலர் எனும் நூலில் இடம்பெறும் 'ஆறுமுக நாவலர் வரலாறும் சரித்திர நூல்களும்' ஆகிய கட்டுரைகளில் நாவலரின் தமிழ் இலக்கியப் பணி குறித்து அதிகம் எடுத்துரைக்கிறார்.

'நாவலர் பரம்பரை' பற்றிய நோக்குநிலையை, நாவலர் பண்பாடு எனும் நூலில் இடம்பெறும் நாவலர் பரம்பரை என்ற கட்டுரை வாயிலாகச் சிறப்பாகவும் ஏனைய கட்டுரைகள் சிலவற்றில் குறிப்பாகவும் பூலோகசிங்கம் அடையாளப்படுத்திக் காட்டுகிறார். நாவலர் பரம்பரை அல்லது நாவலர் மரபு பற்றிய சிந்தனை யோட்டத்தை முதன்முதலில் ஆய்வு நோக்கில் வெளிப்படுத்தியவர் பூலோகசிங்கமே. பண்டிதமணி நினைவு மலரிலே 1989 இல் 'நாவலர் பரம்பரை' எனும் கட்டுரையை எழுதினார். அக்கட்டுரையில் நாவலர் பரம்பரையினரை அடையாளம் காட்டியதோடு, அப்பரம்பரையினர் நாவலர் பணியை முன்னெடுத்துச் சென்றவாற்றையும் விளக்கி எழுதியிருந்தார். இந்த அடிப்படையே பின்நாளில் இரா.வை.கனகரத்தினம் 'நாவலர் மரபு' எனும் ஆய்வினை மேற்கொள்ளத் துணையாயிற்று.

நாவலர் பற்றிய ஆய்வில் த.கைலாசபிள்ளை, சி.கணபதிப்பிள்ளை, ச.தனஞ்சயராசசிங்கம், க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, சி.தில்லைநாதன் முதலானோர் பூலோகசிங்கத்திற்கு முன்னரும் சமகாலத்திலும் ஆய்வு களை மேற்கொண்டிருந்தனர். இருந்தபோதிலும் நாவலர் தொடர்பில் பல விடயங்களை விரிவாக நோக்கியவராக பூலோகசிங்கம் விளங்குகிறார்.

ஈழத்து ஆளுமைகள் குறித்துத் தனது கவனத்தைச் செலுத்திய பூலோகசிங்கம், சி.வை.தா. குறித்து 'பதிப்புப் பேராசிரியர் தாமோதரம் பிள்ளை', 'சைவப் பெரியார் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை' ஆகிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளை (ஒவ்வொன்றும் சுமார் 50 பக்கங்கள் கொண்ட) எழுதினார். இவ்விரு கட்டுரைகளும் முறையே தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின்

பெரு முயற்சிகள், நாவலர் பண்பாடு ஆகிய நூல்களில் இடம்பெறு கின்றன.

"பதிப்புப் பேராசிரியர் தாமோ தரம்பிள்ளை" எனும் கட்டுரை வாயிலாகப் பூலோகசிங்கம் வெளிப் படுத்தும் விடயங்களைக் கீழ்வரு மாறுதொகுத்துக் கொள்ள முடியும்:

01. தாமோதரம்பிள்ளை பதிப்புக்கான பிரதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளல், அவற்றைப் பரிசோதித் தல் ஆகியவற்றின்போது அடைந்த சிரமங்களை எடுத்துரைத்தல்.

02. சாமிநாதையரே சுப்பிர மணியதேசிகரிடம் தாமோதரம் பிள்ளையை அறிமுகம் செய்து வைத்ததாகக் கூறப்படும் கருத்தை மறுத்தல்.

03. என் சரித்திரத்தில் தாமோதரம்பிள்ளைக்குக் களங்கம் ஏற்படும் வகையில் இடம்பெற்ற கருத்துப் பொய்யுரை என்பதனை நிரூபித்தல்.

04. திருவாவடுதுறை ஆதின சம்பந்தமுடையவர்கள் செய்தவை பிழையென்பதைக் கண்டனம் செய்தமையும் அக்கண்டனம் ஏற்படுத்திய சலனங்களும்.

05. தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்பு முயற்சியின் போது உதவி யர்கள் தொடர்பிலான விரிவான தகவல்களை முன்வைத்தல்.

06. தாமோதரம்பிள்ளை பழந் தமிழ் நூற்பதிப்பில் ஈடுபட்டமைக் கான காரணத்தை எடுத்துரைத்தல்.

மேற்கூறிய விடயங்களில், சாமிநாதையர் தாமோதரம் பிள்ளையை சுப்பிரமணிய தேசிகரி டம் அறிமுகம் செய்து வைத்ததாகக் கூறப்படும் கருத்தை மறுத்தல், என் சரித்திரத்தில் தாமோதரம்பிள்ளைக் குக் களங்கம் ஏற்படும் வகையில் இடம்பெற்ற கருத்துப் பொய்யுரை என்பதனை நிரூபித்தல் ஆகிய வற்றிலேயே அதிக கவனம் கொண்டிருந்தார், பூலோகசிங்கம். ஈழத்த வரின் பெரு முயற்சிகள் தமிழ் நாட்டவர்களால் மலினப்படுத்தப் பட்ட போது, தக்க சான்றுகளுடன் அவற்றை மறுதலித்து, ஈழத்தவரின் புகழை நிலை நாட்டச் செய்வதில் அவதானத்தோடு செயற்பட்டார், பூலோகசிங்கம்.

சி.வை.தா.வின் சைவ

அபிமானத்தை நிலை நிறுத்தும் ஆய்வாக அமையும் “சைவப் பெரியார் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை” எனும் கட்டுரை, 1977ஆம் ஆண்டு தினகரனில் தொடராக வெளிவந்து, திருத்தம் பெற்றுத் தொகுக்கப்பட்டதாகும். பதிப்பாசிரியராகப் பலரும் அறிந்துகொண்ட தாமோதரம்பிள்ளையை சமயக் கண்ணோட்டத்தில் விரிவான தகவல்களுடன் ஆராயும் கட்டுரையாக அது அமைகிறது. சி.வை.தா. குறித்து எழுதபவர்கள் “பிறப்பால் கிறிஸ்தவரான பிள்ளையவர்கள் தமது 28ஆம் வயதின் பின்னர் சைவனானார்” என்ற ஒற்றை வாக்கியத்துள் அடைத்துச் சென்ற செய்திகளை விரிவாகத் தருகிறார். அத்தோடு சைவாபிமானியாக மாறியதன் பிற்பாடு தீவிர சைவராக இயங்கியமையையும் அவர் எழுதிய நூல்கள் மூலம் தொடங்கப்பெற்ற சர்ச்சைகளையும் விளக்கமாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

தாமோதரம்பிள்ளை குறித்த பூலோகசிங்கத்தின் ஆய்வுகள், தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்புநெறி, தமிழாராய்ச்சியின் வளர்ச்சியில் தாமோதரம்பிள்ளையின் பங்களிப்பு ஆகியவை தொடர்பானதாகப் பெரும்பாலும் அமையவில்லை. தாமோதரம்பிள்ளையின் வாழ்க்கை வரலாற்று அம்சங்களே ஆய்வுப் பொருளாக அமைந்துள்ள மையைக் கூர்ந்து நோக்கும் போது அவதானிக்க முடிகிறது. ஆறுமுக நாவலர் குறித்த ஆய்வுகளும் இத்தகையதோர் பாணியிலேயே நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. சமகால சமூகச் சூழமைவுகளின் பின்புலத்தில் வாழ்க்கைச் சரிதங்களை ஆய்வுக்குட்படுத்துவதே பூலோகசிங்கத்தின் ஆய்வு நெறியாகவும் அமைந்துள்ளது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழாராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட ஆளுமைகளுள் மல்லாகம் வி.கனகசபைப் பிள்ளையும் ஒருவர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேனாட்டவரும் இந்தியரும் எழுதிய வரலாற்று நூல்கள் தமிழகத்தின் பண்டைய வரலாற்றுக்குப் போதிய இடமளிக்காமையை உணர்ந்த வி.கனகசபைப்பிள்ளை (1855 -

1906), மதராஸ் ரிவியூ (Madras Review) எனும் சஞ்சிகையில் தமிழர் வரலாறு குறித்து ஆங்கிலத்தில் எழுதத் தொடங்கினார். அவ் எழுத்துக்கள் ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர் (Tamils Eighteen Hundred Years Ago) என்று 1904 ஆம் ஆண்டு நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டன. தக்க ஆய்வறிவுப் புலமையோடு எழுதப்பட்ட நூலென்று அறிஞர் பெருமக்கள் பலரும் கூடுவது, தமிழாராய்ச்சியின் வளர்ச்சியில் அந்நூலின் முக்கியத்துவத்தைப் புலப்படுத்துகிறது.

தமிழாராய்ச்சியின் வளர்ச்சியில் கனதியான பங்களிப்பை மேற்குறித்த நூல் வாயிலாக வழங்கிய கனகசபைப்பிள்ளை குறித்த ஆய்வை “ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர்” என்னும் தலைப்பிலமைந்த கட்டுரை வாயிலாகப் பூலோகசிங்கம் நிகழ்த்தியுள்ளார். அந்நூலைக் கனகசபைப்பிள்ளை எழுதியதன் நோக்கம், அந்நூலின் தோற்று வாய்க்குத் தூண்டுகோலாய் அமைந்த காரணிகள், கனகசபைப் பிள்ளையின் ஆய்வின் தன்மை என்பன அக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

தமிழாராய்ச்சியின் வளர்ச்சியில் பங்களிப்புச் செய்த ஈழத்தவர் களான சைமன் காசிச்செட்டி, ஆறுமுகநாவலர், தாமோதரம்பிள்ளை, கனகசபைப்பிள்ளை ஆகியோர் குறித்த பூலோகசிங்கத்தின் மதிப்பீடுகளை ஒரு சேர நோக்கும்போது, அம்மதிப்பீடுகள் இரு நோக்குநிலையின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளமை புலனாகிறது.

01. மேற்குறித்தோரின் தமிழாராய்ச்சிகளை இனங் காட்டல், அவற்றின் இயல்புகளை எடுத்துரைத்தல், தமிழாராய்ச்சியின் வளர்ச்சியில் அவர்களது பங்களிப்பை சமகால பின்புலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அடையாளப்படுத்துதல்.

02. மேற்குறித்த அடையாளப்படுத்தல்களின் வழியாக குறிப்பிடத்தக்க சில துறைகளின் வளர்ச்சிக்கான ஈழத்தவர்களின் கணிசமான பங்களிப்பை புலப்படுத்துதல்.

மொழி. இலக்கிய ஆய்வுகள்

பூலோகசிங்கத்தின் ஆய்வுகளில் மொழி, இலக்கியம் குறித்த ஆய்வுகளும் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடியன. மேற்படி ஆய்வுப்புலங்கள் சார்ந்து பூலோகசிங்கம் எழுதிய சுமார் முப்பது ஆய்வுக் கட்டுரைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சிலப்பதிகாரம் குறித்து வெவ்வேறு காலப்பகுதிகளில் எழுதிய கட்டுரைகள் ‘சிலப்பதிகார யாத்திரை’ என்ற நூலாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. ஏனைய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தமிழ் ஆய்வுச் சிந்தனைகள் எனும் மகுடத்தில் முருகேசு கௌரிகாந்தன் அவர்களால் தொகுக்கப் பெற்ற நூலில் உள்ளடங்குகின்றன. அத்தொகுப்பு நூலில் 37 கட்டுரைகள் இணைக்கப்பெற்றுள்ளன. இருப்பினும் அவற்றுட் சில ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்குரிய பண்பினைத் தழுவினவை அல்ல. பூலோகசிங்கம் வெவ்வேறு இதழ்களுக்கு எழுதிய சில விளக்கக் கட்டுரைகளும் கௌரிகாந்தனால் இணைக்கப் பெற்றுள்ளன. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுக் கட்டுரைகள், இலக்கிய வரலாற்றுக் கட்டுரைகள், மொழியியற் கட்டுரைகள், சமய தத்துவக் கட்டுரைகள் என நான்கு பாகுபாட்டிற்குள் நின்று அந்நூல் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. சிலப்பதிகார யாத்திரை, தமிழ் ஆய்வுச் சிந்தனைகள் ஆகிய இரு தொகுதிகளிலும் உள்ளடங்காதுபோன கட்டுரையாக விளங்குவது “தமிழ் அகராதியின் வளர்ச்சி” எனும் கட்டுரையாகும். மேற்படி கட்டுரை அகராதியியல் தொடர்பில் 1992இல் நடாத்தப்பட்ட சர்வதேசமாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்து; மாநாட்டு மலரிலும் வெளிவந்தது.

ஈழத்து இலக்கியங்கள், ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைத்தல் ஆகியவற்றில் அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டை தமிழ் ஆய்வுச் சிந்தனைகள் எனும் தொகுப்பு நூலில் இடம்பெறும் பல கட்டுரைகள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் - பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை (1974), பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் ஈழத்துத் தமிழ் வளர்ச்சி (1998) ஆகிய கட்டுரைகள் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றொழுதுகை சார்ந்தன. கோணேசர் கல்வெட்டு, ஈழத்துச் சிலப்பதிகாரக் கதைகள் :

ஆசிரியரும் காலமும், தத்தைவிடுதாது, கனகி புராணம், குமாரசுவாமி முதலியாரும் கோதாரி நோயும், ஈழத்துப் புராணங்கள் ஆகிய கட்டுரைகள் அவ்வரலாற்றெழுதுகையோடு இணைத்து நோக்கத்தக்கவை.

பூலோகசிங்கத்தின் இலக்கிய ஆய்வுகள் ஈழத்து இலக்கியங்கள், சிலப்பதிகாரம் ஆகிய இரு விடயப் பொருள்கள் மீதே பெரிதும் மையம் கொண்டிருந்தன. சிலப்பதிகாரம் குறித்து பூலோகசிங்கம் எழுதிய சிலப்பதி காரக் கதையின் தோற்றம், இளங்கோவடிகளின் நோக்கம், சிலப்பதிகாரக் கதையின் சமய சம்பந்தம், சிலப்பதிகாரத்தின் மறுமலர்ச்சி, சிலப்பதிகார இயக்கம், இளங்கோ காட்டும் வைதிக மதம், ஈழத்துச் சிலப்பதிகாரக் கதைகள் : ஆசிரியரும் காலமும், சிலப்பதிகாரத்திலே கிராமிய இலக்கியப் படிமங்கள், தமிழ் இசை வரலாற்றில் யாழ்நூலின் முக்கியத்துவம் ஆகிய கட்டுரைகள், 'சிலப்பதிகார யாத்திரை' என்ற நூலாக வெளிவந்துள்ளன. அத்தொகுப்புநூலில் இடம்பெறும் 'தமிழ் இசை வரலாற்றில் யாழ்நூலின் முக்கியத்துவம்' எனும் கட்டுரை சிலப்பதிகாரத்தோடு நேரடியாகத் தொடர் புடையதன்று. சிலப்பதிகாரத்தில் அரங்கேற்று காதையில் யாழாசிரியன் அமைதிகூறும் இருபத்தைந்து அடிகளுக்கு இயைந்ததொரு விரிவுரையாகத் தொடங்கிய ஆய்வு, விரிவடைந்து யாழ்நூலாக வடிவம் பெற்றது என்பதை யாவரும் அறிவர். ஆதலால் சிலப்பதிகாரம் தொடர்பான ஆய்வுகள் உள்ளடங்கும் தொகுதிக்குள் - சிலப்பதிகாரத்தின் யாத்திரைக்குள் அக்கட்டுரையையும் இணைத்துள்ளார்.

சிலப்பதிகாரம் குறித்த பூலோகசிங்கத்தின் ஆய்வுகளில் 'சிலப்பதி காரத்தின் மறுமலர்ச்சி' என்ற கட்டுரை கவனிப்புக்குரியது. சிலப்பதிகாரப் பதிப்புக்கும் ஆய்வுக்கும் - சிலப்பதிகாரத்தின் மறுமலர்ச்சியில் ஈழத்தவரின் பங்களிப்பை துலக்குவதாக அக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. சிலப்பதி காரத்தை மீட்டுத் தந்த பெருமகனாராக தமிழ்கூறு நல்லுலகம் உ.வே.சாமி நாதையரை போற்றிக் கொண்டாடுவதற்கு துணையாய் நின்றியங்கியவர்கள் ஈழத்தவர்களே என்ற விடயம் பூலோகசிங்கத்தின் ஆய்வில் அழுத்தம் பெறுவதைக் காணலாம். சிலப்பதிகாரப் பதிப்புக்காகத் தாங்கள் பல ஆண்டு களாக அரிதிற் தேடிப் பெற்ற பிரதிகளைக் கொடுத்துதவி, சிலப்பதிகாரம் அழிந்துபோகாமல் காத்தவர்களும் ஈழத்தவர்களே என்று அழுத்தமாய் எடுத்துரைப்பார். சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சியை பிரக்ஞைபூர்வமாகத் தொடக்கி வைத்தவர் - சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சியில் முதல்வராக விளங்குபவர் மல்லாகம் வி.கனகசபைப்பிள்ளை. பழந்தமிழ் நூல்களையும் வெளி நாட்டார் குறிப்புகளையும் பிரதான ஆதாரமாக எடுத்துக் கொண்டு மதராஸ் ரிவியூ (Medras Review) என்ற இதழில் பண்டைய தமிழரின் அரசியல், பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம், அவர்களின் பண்பாடு என்பன பற்றி ஆராய்ந்து எழுதினார். அக்கட்டுரைகளில் சிலப்பதிகாரத்தின் பங்களிப்பு அதிகம் என்பதை நூலைப் படிப்போர் அறிவர். கனகசபைப்பிள்ளையின் அவ் ஆய்வு முயற்சியை எடுத்துக்காட்டி, சிலப்பதிகாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பழந்தமிழர் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு முன்னோடியாகவும் ஈழத்தவர் விளங்கினர் என்பதைப் பூலோகசிங்கம் நிலைநிறுத்த முனைந்துள்ளார்.

பாவலர் சரித்திர தீபகம் - ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு

ஈழத்து ஆளுமைகள், தமிழ்மொழி, இலக்கியம் முதலான விடயப் பரப்புகளை மையம்கொண்டு தமது ஆய்வுகளை வெளிப்படுத்திய

பூலோகசிங்கம், ஆர்ணல்ட் சதா சிவம்பிள்ளை வெளியிட்ட பாவலர் சரித்திர தீபகம் எனும் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரை ஆராய்ச்சிப் பதிப்பாக கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் அனு சரணையுடன் வெளிக்கொணர்ந் திருந்தார். அவ்ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு கள் இரு தொகுதிகளாக முறையே 1975, 1979ஆம் ஆண்டுகளில் வெளி வந்தன. பாவலர் சரித்திர தீபகத்தில் இடம்பெறும் 410 பாவலர்களில் அகஸ்தியர் முதல் தொல்காப்பியர் வரையான 252 பாவலர்களின் சரிதங்கள் ஆராய்ச்சிக்குட்படுத்தப் பட்டு அவ்விரு தொகுதிகளும் வெளி வந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புலவர் வரலாற்றாக்கமான பாவலர் சரித்திர தீபகத்திற்குப் பூலோகசிங்கம் வரைந்த ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள், சதாசிவம்பிள்ளை வெளிப்படுத்திய புலவர்களின் காலம் தொடர்பில் ஆராய்வதாகவும், அவர் வெளிப்படுத்தும் ஏனைய தகவல் களின் உண்மையைக் கண்டறிவ தாகவும், சதாசிவம்பிள்ளை வெளிப் படுத்திய விடயங்கள் பொருத்தமான வையாக அமையும்போது அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதாகவும், தாமும் புலவர்கள் தொடர்பில் மேலதிக தகவல்களை வழங்குவதாகவும் அமைந்து, தெளிவான - முழுமையான புலவர் வரலாற்றாக்கத்திற்கு வழிகோலியுள்ளன.

அவ்ஆராய்ச்சிப் பதிப்பின் போது புலவர், இலக்கியங்களின் காலம் தொடர்பில் அதிக கரிசனை கொண்டிருந்தமையை அவரது குறிப்புகள் தெளிவாகப் புலப் படுத்துகின்றன. பல்பக்கத் தரவு களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு தர்க்கரீதியில் புலவர்களின், இலக்கியங்களின் காலங்களை நிறுவுவதில் பூலோகசிங்கம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி சுட்டிக் காட்டத் தக்கது. புலவர், இலக்கியங்களின்

“கூட்டங்களிலும் விழாக்கள் மற்றும் சந்திப்புகளிலும் பல சுவாரஸ்யங்களை அவிழ்த்து கலகலப்பூட்டும் பூலோகசிங்கம் அவர்கள் அவுஸ்திரேலியா, சிட்னியில் புலிடம் பெற்றபின்னரும் அயராமல் இயங்கிவந்தவர். அங்கு நடைபெறும் தமிழ்க் கல்வி - தமிழ் கலை, இலக்கியம் சார்ந்த நிகழ்வுகளில் பங்கேற்று சிறப்பிப்பார். சிட்னி தமிழ் முதியோர் சங்கத்திலும் இணைந்திருந்தவர். நாம் 2001 ஆம் ஆண்டு மெல்பனில் ஆரம்பித்த தமிழ் எழுத்தாளர் விழா இயக்கத்திலும் இணைந்திருந்தவர். அந்த ஆண்டு மெல்பனில் பிரஸ்டன் நகரமண்டபத்தில் நடைபெற்ற முதலாவது விழாவில் இடம் பெற்ற நூல்கள் - இதழ்கள், மறைந்த எழுத்தாளர்கள் - கலைஞர்களின் ஒளிப்படக்கண்காட்சியை சம்பிரதாயபூர்வமாக திறந்தும் வைத்தார். அதன் பின்னர் அடுத்த ஆண்டு (2002 இல்) சிட்னி தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவிலும் பங்கேற்றார்.”

- லை. முருகபூபதி -

காலங்களைத் துணிந்தமையானது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை நேர் கோட்டு ஒழுங்கில் நோக்குவதற்கான சாத்தியப்பாடுகளை உண்டு பண்ணியுள்ளமையை மறுக்கவியலாது. தமிழ்நாட்டுப் புலவர்கள் தொடர்பில் வரைந்த ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களிலும் பார்க்க அதிகளவான குறிப்புகள் ஈழத்துப் புலவர்கள் தொடர்பில் அமைந்த துள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது. தமிழ்ப் புலவர்கள், அவர்களுடைய ஆக்கங்கள் குறித்து அறிய விழைபவர்களுக்குப் பயனளிக்கத்தக்க வகையில் நூல்களின் காலம், அவற்றிற்கு எழுந்த உரைகள், அவற்றின் பதிப்பு வரலாறு என்பன தொடர்பில் விரிவான குறிப்புரைகளை எழுதியுள்ளார்.

இந்துக் கலைக்களஞ்சிய ஆக்கம்

பூலோகசிங்கத்தின் குறிப்பிடத்தக்க மற்றுமொரு முயற்சியாக அமைவது, இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் அனுசரணையோடு தொகுத்தளித்த இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் முதற்றொகுதியாகும். அத்தொகுதி தனியொருவர் தேடித் தொகுத்த 670 விடயங்கள் பற்றிய தொகுப்பாக வெளி வந்தது. இந்துக் கலைக்களஞ்சிய முதற்றொகுதி இவ்வாறு தனியொருவரின் ஆக்கங்களின் தொகுப்பாக வெளிவந்ததற்கு சந்தர்ப்ப தூழலே காரணமாக அமைந்திருந்தது என்பார்:

1988 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் பத்தொன்பதாம் தேதி மாண்புமிகு பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சர்திரு. செல்லையா இராசதுரை அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் அன்னாரை அவர் தம் உத்தியோக வாசஸ்தலத்தில் இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள்

பணிப்பாளர் ஆ.பாஸ்கரதாஸ் அவர்களுடன் சென்று சந்தித்தேன். அப்பொழுது அவர்கள் இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் தொகுக்கும் பணி ஆரம்பமாகியும் தொடர முடியாமல் இருப்பதை எடுத்துக் கூறினார். அப்பணியைத் தொடர வேண்டுமாயின் அவர்கள் பின்பற்றக்கூடிய ஒழுங்கு நெறியை வகுத்துக் கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொண்டு பின்பற்றக்கூடிய பொதுத்திட்டம் ஒன்றினைச் சில தினங்களுக்குள் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குச் சமர்ப்பித்தேன். இத்திட்டத்திலே செயற்குழு அமைப்புக்கள் பற்றியும் விடயத் தொகுதிகள் பற்றியும் செயற்படுத்தும் ஒழுங்குகள் பற்றியும் விரிவாகக் காட்டப்பட்டிருந்தது. ஆயினும், திட்டத்தினை அமுலாக்குவதிலே அப்பொழுது பல இடையூறுகள் நிலவின. நாட்டு நிலைமையே அவற்றில் முதன்மையானது என்று கூற வேண்டும். பல்வேறு குழுக்களுக்கு வேண்டியவர்களை அழைப்பதிலும் கூட்டுவதிலும் நாட்டு நிலைமையின் பாதிப்பு வெகுவாக இருந்தது. இதனாலே திட்டத்தினைச் செயற்படுத்த முடியவில்லை (1990:111)

மேற்படி தூழ்நிலையே, திட்டத்தினைத் தனியனாக நின்று செய்து முடிக்க வேண்டிய கடப்பாட்டுக்கு பூலோகசிங்கத்தைச் செலுத்தியது என்பது புலனாகிறது. இந்நிலையில் ஆறு மாத கால இடைவெளியில் (1988 ஏப்ரல் - அக்டோபர்) கலைக்களஞ்சிய ஆக்க வேலையை நிறைவுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளார்.

தனியொருவரது முயற்சியாகவும் குறுகிய கால அடைவில் செய்து முடிக்கப்பட்ட ஆக்கமாகவும் அமைந்த கலைக்களஞ்சியம் முதற்றொகுதியில் பூலோகசிங்கத்தின் பலமும் பலவீனமும் குடி கொண்டிருக்கின்றன. மேற்சொன்ன விடயப் பரப்புகள் பற்றி எழுதுகையில் சில விடயங்கள் தொடர்பில் நிறைவான தகவல்களை வழங்கியுள்ளார் சில விடயங்கள் ஆய்வார்ந்த ரீதியில் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டுள்ளன. அகலிகை வெண்பா, அட்டவீரட்டானம், அத்துவிதம், அம்பாவாடல், அரிகர புத்திரன், அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்கள், அறுபான்மும்மை நாயன்மார், அறுவகைத் தரிசனம், அசுட்தாச புராணம், ஆங்கர் வாட், ஆரிய சமாஜம், ஆறுமுக நாவலர், இந்திரன், இராமகிருஷ்ண இயக்கம், இராமாயணம், இலிங்காயுதம் முதலான விடயங்கள் குறித்து அதிகளவிலான தகவல்களை வழங்கியுள்ளார். இவற்றில் அம்பாவாடல், அரிகர புத்திரன், அறுபான் மும்மை நாயனார் என்பன ஆய்வுக் கட்டுரைக்கான தன்மையோடு விடயங்களை அலசி ஆராய்ந்து செல்கின்றன.

முடிவுரை

பூலோகசிங்கத்தின் ஆராய்ச்சிகள் யாவற்றையும் ஒருசேர நோக்கும்போது, “ஈழத்து இலக்கியம் - ஈழத்துப் புலவர் - ஈழத்து ஆளுமைகள்” எனும் சிந்தனை அவரிடத்தில் குடிகொண்டிருந்தமையை அவதானிக்க முடிகிறது. அவரது ஆய்வுப் புலம் பெரிதும் ஈழத்தையே அடியாகக் கொண்டிருந்தது. மொழி, இலக்கியம் குறித்த ஆய்வுகளில் பெரும் பாலானவை ஈழத்து இலக்கியம், ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு குறித்தனவாகவே விளங்கின. தமிழ் அகராதி வளர்ச்சி குறித்த ஆய்விலும் ஈழத்தவரின் அகராதிக்க முயற்சிகளுக்கே அழுத்தம் கொடுத்ததுள்ளார். சிலப்பதிகாரம் குறித்த ஆய்வுகளில் கூட இந் நோக்கத்தைத் தெளிவாக அடையாளங் காண முடிகிறது. சிலப்பதிகாரப் பதிப்புக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் ஈழத்தவரின் பங்கினை விளக்கும் வகையில் ஒரு கட்டுரையை வரைந்தமை நோக்கற்பாலது.

மாலை ஐந்து மணியை அண்மிக்கின்றது. நான் மெதுவாக சயிக்கினை உருட்டியவாறு பிரதான கேற்றினை அண்மிக்கின்றேன்.

“யாரது தம்பியோ! ஊர் நிலைவரம் சரியில்லாத நேரத்திலை, அதுவும் பொழுது பதேக்கை அப்பிடி என்னவேலை?”

பிரதான கேற்றுக்கு அண்மையில் அதிபரின் அலுவலகம் அமைந்துள்ளது. அதனாலேயே சந்தடியில்லாமல் மெள்ள மெள்ள சயிக்கினை உருட்டினேன். அப்படியிருந்தும் அவரது கழுக்குக் கண்களில் பட்டுவிட்டேன். சயிக்கினை வேலியில் சாத்தி வைத்துவிட்டு, அதிபரிடம் செல்கின்றேன்.

“சேர்! சயிக்கிள் காற்றுப் போட்டுது, காலமை வலயக் கல்வி அலுவலகம் போகவேண்டும். அதுதான்...”

வார்த்தைகளை முடிக்காமல் இழுக்கின்றேன். பாடசாலை அலுவலகத்தான் போகவேண்டும். அவர்தான் பாடசாலை முடியும் நேரத்தில் சொன்னவர்.

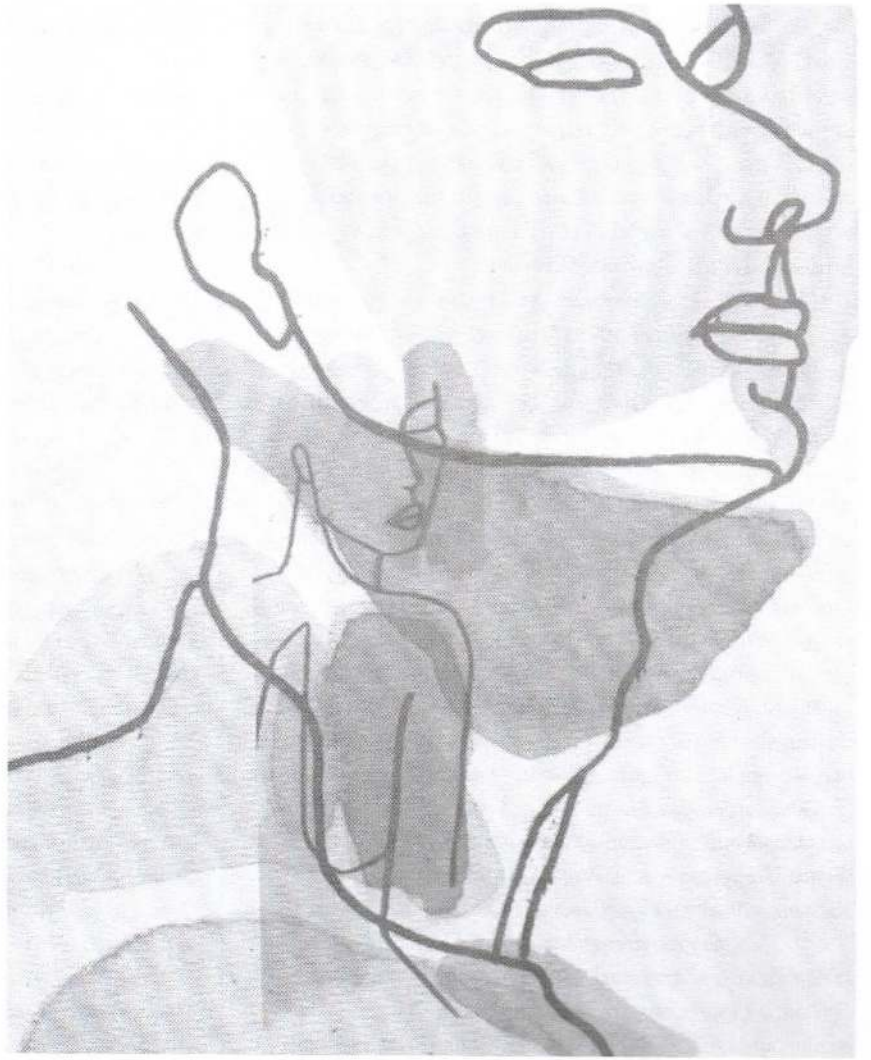
“அதுக்கு இப்பவோ! போறது. நேரத்தோட பார்க்கக் கூடாதோ?”

பதில் கேள்வி கேட்கின்றார். முதலில் பார்க்கும்போது காற்று நின்றது, இப்போதுதான் காற்றுப் போயிருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல நினைத்தாலும், தலையைச் சொறிந்தவாறு நின்றேன். என்ன நினைத்தாரோ தெரியாது,

“சரி சரி சுணங்காமல் காற்றடிச்சுக் கொண்டு நேரத்தோட வாறும்.”

சொல்லிவிட்டு தனது வேலையில் மூழ்கிவிட்டார். யுத்தம் தொடங்கியதிலிருந்து மின்சாரம் இல்லை. இருட்டாகி கண் பார்வைக்கு எழுத்துகள் மறையும் மட்டும் இவரது வேலைகள் ஓயப் போவதில்லை. சில நேரங்களில் மெழுகுதிரி வெளிச்சத்திலும் வேலை தொடரும் என்பதை நினைத்துக்கொண்டு சயிக்கினை உருட்டுகின்றேன்.

கிளிநொச்சி குளக் கட்டுக்குப் பக்கத்தில், காக்கா கடைச் சந்திக்கு அண்மையில் இராமநாதபுரம் வீதியின் அருகில், அமைந்துள்ள பாடசாலையே கிளிநொச்சி கனிஷ்ட வித்தியாலயம்.

யுத்தத்துள் வாழ்தல்

இதயராசன்

இப்பாடசாலையில் ஒரு ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகின்றேன்.

இப்பாடசாலையின் அதிபர் ஜே.எம்.பி. ஜெயராசா. இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்தபோதிலும் பணியின் நிமித்தம் திங்கட்கிழமை தொடக்கம் வெள்ளிக்கிழமை வரையிலும் பாடசாலை குவாட்டசில் தங்கியிருந்து, இருபத்தி நான்கு மணிநேரமும் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காகவே உழைக்கின்றார். தேவைப்பட்டால் சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் தங்கி நிற்பார். இவரது குவாட்டசில் உள்ள ஓரறையிலேயே நானும் தங்கியுள்ளேன். அதனால் எனது பாதுகாப்பில் அதிக கரிசனை செலுத்துகின்றார் என்றில்லை அதனையும் தாண்டிய ஒரு பந்தம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

வீதியோரத்தில் மலைவேப்ப மரங்களும் பாடசாலைக் கட்டிடங்கள் இல்லாத இடமெல்லாம் பலாமரங்கள், மாமரங்கள், இலுப்பை மரங்கள், ஆலமரங்கள் என்று பெரிய சோலைவனமாகவே காட்சியளிக்கின்றது. வகுப்பறை கட்டிடங்களுக்கு பின்பகுதியில் ஒரு கிணறும் அதற்கு அண்மையில் மூன்று அறைகளைக்கொண்ட அதிபரின் குவாட்டஸ் அமைந்துள்ளது. அதில் அதிபர், நான், அருளானந்தம் என்னும் காவல்காரரும் தங்கியுள்ளோம்.

காவல்காரரும் நானுமே எல்லா நாட்களும் தங்கி இருப்போம். அதிபரும் சில நாட்களில் சனி, ஞாயிறு தங்குவார். மூன்று பேருக்கும் காவல்காரர் அருளர்தான் சமையல். மாலையில் சமையலுக்கு நான் உதவுவேன். சனி ஞாயிறு விஷேசமாக இறைச்சி என்றால் நானே சமைப்பேன். அருளர் மாலையில் சாதுவாக கள் வெறியில் மிதப்பாகவே இருப்பார் நாங்கள் கண்டு கொள்வதில்லை.

பாடசாலை நேரம் தவிர நாங்கள் மூவரும் உத்தியோக தோரணையை மறந்து நண்பர்களாகவே சுக துக்கங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வோம். அருளர் வன்னியில் மட்டுமல்ல நெடுந்தீவு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் எல்லாம் வேலை செய்தமையால் பல சுவாரசியமான சம்பவங்களைச் சுவைபடச் சொல்லுவார். அவரை கலாய்ப்பதிலேயே எங்கள் இருவரது பொழுதும் போகும். யுத்த சூழலால் வெளியில் போவது ஆபத்தாக இருப்பதால் எமக்கிடையேயான நெருக்கமும் அதிகமாகவே இருந்தது. அதனாலேயே அதிபர் எனது பாதுகாப்பில் அக்கறை செலுத்துகின்றார்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்தகால நிலைமையை அடுத்து, இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தோடு, இந்திய அமைதிகாக்கும் படை இலங்கைக்கு வந்து, அமைதிச் சூழல் ஏற்பட்டாலும் அதிக மாதங்கள் நீடிக்கவில்லை. இந்திய அமைதிகாக்கும் படைக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான காதல் கசந்து, முறுகல் நிலை மோதலாக உருவெடுத்த பின்னர், நாளாந்தக் கூடமைகள் ஸ்தம்பித நிலையினை அடைந்துள்ளது.

அதிபர் என்னைக் கவனம் சொல்லி எச்சரிப்பதற்கு காரணம் இல்லாமலும் இல்லை. இரண்டு பகுதியினரும் சண்டையைத் தொடங்கித் தமக்கு ஏற்பட்ட இழப்பினைப் பொது மக்களைப் பலியெடுத்த பின்னரே இரத்த வெறி அடங்குவதைப் பல சம்பவங்கள் மூலம் காண முடிந்துள்ளது.

போனமாதம் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை என்று நினைக்கின்றேன். பன்னங்கண்டி பாடசாலை அதிபர் சிவஞானம். சரியான பக்திமான். கந்தசுவாமி கோவிலில் முருகனை வணங்கி காளாஞ்சியுடன் போய், தனது அலுவலகமாக ஒழுங்கு செய்திருந்த இடத்திலுள்ள சுவாமிப்படத்தின் முன்னால் வைத்துவிட்டு, வரவுப் புத்தகத்தில் ஏழு மணியென கையொப்பமும் இட்டார். நேரத்தோடு வந்த பிள்ளையர் வகுப்பறையில் இருக்க, அவர்களை அழைத்துச் சென்று பாடசாலை முன்றலைக் கூட்டுவித்து, தானும் நிலத்திலிருந்த சிறு பூண்டுகளை மாணவர்களோடு பிடுங்கிக் கொண்டிருந்தார். திடீரென தலைசுற்றி களைப்பேற்படவே உள்ளேசென்று, அலுவலக நாற்காலியில் அமர்ந்து ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

சிவஞானத்தாரை எனக்கு நன்கு தெரியும். சாவகச்சேரி பக்கம் ஊர். சோலி சுறட்டு இல்லாத அப்பாவி மனிதர். அந்தப் பாடசாலையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்ட உழைப்பாளிகளின் பிள்ளைகளே படிக்கின்றார்கள். கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்வு அவர்களுக்கு மிகக்குறைவு. அதனால் கூடிய கவன மெடுத்து பெற்றோருடன் கலந்துரையாடி அவர்களின் வீடுகளுக்கும் சென்று, பிள்ளைகளின் படிப்பில் அக்கறை செலுத்துவதால், பெற்றோருக்கு மிக நெருக்க

மான அதிபரானார். அவர்கள் தமது பிரச்சனை களுக்கும் அதிபரிடமே ஆலோசனை கேட்கும் அளவுக்கு அவர்களுடன் ஐக்கியமாகிவிட்டார்.

சுமார் ஏழு முப்பது மணியிருக்கும் ஷெல் ஒன்று விண்கலிக்கொண்டு எமது பள்ளிக்கூடத்துக்கு மேலால் சீறிப்பறந்து போனது. அதிபர் குவாட்டசிலிருந்து ஓடிவந்து,

“தம்பி! ஷெல் ஒண்டு பன்னங்கண்டிப் பக்கம் போகுது கவனம்.”

பதட்டத்துடன் சத்தமிட்டார். அவசர அவசரமாக குளித்துவிட்டு. நானும் அதிபரும் சயிக்கிளில் பன்னங்கண்டி பக்கம் விரைந்து சென்றோம்.

“ஐயோ! என்ர பிள்ளை. ஐயோ! என்ர பிள்ளை.”

பெரும் குரலெடுத்துக் கத்தியவாறு, வீதியில் பெற்றோர்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். விசாரித்த போது, பன்னங்கண்டி ஸ்கூலில் ஷெல் விழுந்தது தெரிய வந்தது.

தூரத்தில் போகும்போதே பாடசாலையின் ஒருபகுதி இடிந்து, கோரமாகக் காட்சியளித்தது. ஊர்ச்சனம் கும்பி நின்று ஒப்பாரி வைத்து அழுவது கேட்டது. நாங்கள் பதட்டத்துடன் இடிபாடுகளுள் எட்டிப் பார்க்கின்றோம்.

எனது கண்களால் முழுமையாகப் பார்க்க முடிய வில்லை. அதிபர் சிவஞானம் மல்லாந்து கிடக்கின்றார். அவரின் மலவாசலில் இருந்து நெஞ்சாங்கூடு வரை சுரங்கம்போன்று ஷெல் துண்டு ஒன்று துளைத்துச் சென்றுள்ளது. சிதைந்த உடலை ஒருமுறைக்கு மேல்பார்க்க முடியவில்லை. அப்படியே தலையைக் கைகளால் பொத்தியபடி இருந்துவிட்டேன்.

செத்தும் கொடுத்தான் சீதக்காதி என்பதுபோல சிவஞானம் அதிபரும் ஆகிவிட்டார். அவர் பாடசாலைக்கு நேரத்தோடு வந்து, வகுப்பறைகளில் இருந்த பத்துப் பன்னிரண்டு பிள்ளைகளை வெளியே அழைத்துச் சென்றமையால் அவர்கள் உயிர் தப்பினர். பிள்ளைகளுக்குப் பதில் அதிபர் பலியானார்.

அதிபர் என்னைக் கைத்தாங்கலாக வெளியே அழைத்துச் சென்றார். அன்றிலிருந்து ஒருவாரமாக என்னால் உணவு உண்ண முடியவில்லை. அந்தக் கோரமான காட்சியே கண்முன்னால் நிழலாடிக் கொண்டிருந்தது.

இந்தியன் ஆமிக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் உருத்திபுரத்தில் சண்டை நடைபெற்றது. அங்கே ஏவப்பட்ட ஷெல்லே இலக்குத்தவறி விழுந்ததாகக் கதைத்துக் கொள்வது கேட்டது. என்ன விளக்கம். அங்குமட்டும் மக்களில்லாமல் மலையா இருக்கின்றது. யுத்த நியாயம் வேறுவிதமானது. அதற்கு விளக்கம் தேடவேமுடியாது.

நான் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தினை அண்மிக்கின்றேன். பாடசாலைக்கு எதிர்திசையில் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்திற்குச் சொந்தமான நிலத்தில் நீண்ட காலமாகச் சிறீலங்கா ஆமிக்காம் உள்ளது. சென்றியில் நின்ற ஆமிக்காரர் இருவரும் என்னை வித்தியாசமாகப் பார்க்கின்றார்கள். நான் அது வழமைதானே என்று பொருட்படுத்தவில்லை.

பிரதான கண்டி வீதியில் மிதக்கின்றேன். ஒரு அசாதாரண சூழலை உணர்கின்றேன். பய உணர்வு பற்றிக்கொள்கின்றது. நிதானித்து இருபக்கமும்

பார்க்கின்றேன். தூரத்தில் இரண்டொரு சயிக்கிகள் போவது தெரிகின்றது. துணிச்சலை வரவழைத்துக் கொண்டு சயிக்கிளை வேகமாக உருட்டிக் கந்தசவாமி கோவில் பக்கம் செல்கின்றேன்.

எனது மனம் ஏதோ ஒரு அசம்பாவிதத்தை முன்னுணர்ந்துகின்றது. வீதிகள் சனநெரிசலில் திணறிக்கொண்டிருக்கும். திடீரென வீதியெல்லாம் வெறிச்சோடிப் போகும். கொஞ்ச நேரத்தில் இந்தியன் ஆமியின் றக்மீது கண்ணிவெடி தாக்குதல் நடைபெறும். இல்லாவிட்டால் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெறும். உள்வீதிகளால் வரும் மக்கள் தாக்குதல் நடைபெறுவ தற்கான சமிக்ஞைகளை அனுபவத்தினால் புரிந்து கொண்டு, தமது நடமாட்டத்தினை வடிவமைத்துக் கொள்வார்கள். நகரத்தில் இருக்கும் என்னைப் போன்றவர்கள் இவர்களின் நடமாட்டத்தினை வைத்தே நகர்வினை மேற்கொள்வோம். இன்று சயிக்கிளுக்கு காற்றுப்போனதால் இந்த நேரத்தில் வந்து ஏதோ ஒரு ஆபத்தினை எதிர்கொள்ளப் போகின்றேன் என்று மனம் மறுகிக்கொண்டிருந்தது.

கிளிநொச்சி ஆஸ்பத்திரியை அண்மிக்கின்றேன் வழமையைவிடச் சனப்புமக்கம் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. ஏதோ அசம்பாவிதம் நடந்தோ!, நடக்கவோ! இருப்பதை என்னால் முன்னுணர முடிகின்றது. சயிக்கிள் கடைக்கு அண்மையில் வந்து விட்டு, பின்நகர மனம் ஒப்பவில்லை. நடப்பது நடக்கட்டும் என்ற வயதிற்கேற்ற தினாவெட்டுடன் முன்னோக்கி நகர்கின்றேன்.

கந்தசாமி கோவிலடி அரச மரதின்சீழ் அப்பரின் நண்பர், கார்க்கார இரத்தினத்தார் நின்று சிரித்து வரவேற்கிறார்.

“என்ன அண்ணே! பஜாரில சனசந்தடி குறைந்திருக்கு. ஏதேனும் அற்றாக் நடந்ததோ!”

எனது சந்தேகத்தினைக் கேட்கின்றேன். அவர் வழமைபோன்று புருவத்தினைச் சுருக்கி. வெற்றிலைக் காவிப்பற்கள் தெரிய, கடைவாயில் ஒழுகும் வெறிலைச் சாறைத் துடைத்தவாறு.

“அப்பிடி ஒண்ணுமில்லை. முந்த நாளும் உதிலை ரேயில்வே சந்தில சென்றிக்கு நிண்ட இந்தியன் ஆமியைப் பெடியள் சுட்டுப் போட்டாங்கள். அதுதான் சனம் நேரத்தோட கலைஞ்சிடுதுகள்.”

நானும் இரத்தினத்தாரைக் கனகாலத்துக்குப் பிறகு சந்திக்கின்றேன். வழமையான விசாரிப்புகள் முடிந்தபின். இரத்தினத்தார்,

“ஏன் சயிக்கிளை உருட்டிக்கொண்டு வந்தீர்?”

அப்போதுதான் அதிபர் நின்று மினைக் கெடாமல் நேரத்தோடு வரச்சொன்னது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது.

“சயிக்கிள் காத்துப் போச்சு தண்ணே!.”

வார்த்தைகளை முடிப்பதற்கு முன்னமே.

“அந்தா! கடையைப் பூட்டப்போறான்.

கெதியாப் போ!”

அவசரப்படுத்தினார் இரத்தினத்தார். நான் சயிக்கிள் கடைக்குச் சென்று, ஓட்டுப்போட்டு காற்று அடித்துக் கொண்டிருக்க. ஒலிபெருக்கியில் இந்தியன் ஆமி ஏதோ அறிவித்தல் சொல்லிக்கொண்டு போனார்கள். அந்த ஒலிபரப்புச் செய்யும் வான்,

வேகமாகச் சென்றதால் ஒன்றும் விளங்கவில்லை.

ஒலிபரப்பு வான் ரேயில்வே தண்டவாளத்தை கடந்து சிறிது தூரம் போயிருக்காது, காது செவிடு படும் படியாக வெடியோசை. எதிரில் இருந்த பசளைக் கடைக்குள் பாய்ந்து சென்று உர மூட்டைகளிற்குப் பின்னால் பதுங்கிக்கொண்டேன்.

ஐந்து நிமிடங்களுக்கு மேல் வெடியோசை கேட்டது. பின்னர் சற்று சத்தம் ஓய்ந்தது. தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தேன் வீதியில் ஒன்றிரண்டு சயிக்கிகள் போவது தெரிந்தது. எனது சயிக்கிளைப் பார்க்கின்றேன். அப்படியே நிற்கின்றது. மெதுவாகச் சென்று சயிக்கிளை உருட்டி வேகமாகத் தாவியேறி, விரைவாக பெடலை மிதிக்கின்றேன். கொஞ்சத் தூரம் சென்றிருப்பேன். தூரத்தில் துப்பாக்கிக் குண்டுகள் மழையெனப் பொழின்றன. அந்தக் குண்டுகள் வீதியில் பட்டு, எனது சயிக்கிள் சில்லுகளின் கம்பிகளில் தெறிக்கின்றன.

என்ன நடந்தாலும் நடக்கட்டும் என்ற தைரியத்துடன் கால்களைத் தூக்கி சைகிள் “பாரில்” போடுகின்றேன். வீதி இறக்கத்தில் ஓடிய வேகத்தில் சயிக்கிளை கிளிநொச்சி ஆஸ்பத்திரிக்குள் திருப்பு கின்றேன். மக்கள் பரபரப்புடன் என்னைப் பார்க்கின்றனர். ஆஸ்பத்திரி வராதாவில் சயிக்கிளை நிறுத்து கின்றேன். இப்போது சதிரம் நடுங்குகின்றது. அசாத்திய துணிச்சலோடு கடந்தாலும் நினைக்கும்போது பதட்டம் அதிகரிக்கிறது. இருதயம் வேகமாகத் துடிப்பது தெரிகின்றது. முதுகுப்பக்க சேட் தொப்பையாக வியர்வையில் நனைந்துவிட்டது.

அப்போதுதான் காலைப் பார்க்கின்றேன் இடது கால் பாதத்தினால் இரத்தம் கசிகின்றது. இதனைப் பார்த்த ஒருவர் ஓடிவந்து என்னைக் கைத்தாங்கலாகப் பிடித்து வைத்திய சாலைக்குள் அழைத்துச் செல்கின்றார். அவ்வளவு பெரிய காயம் இல்லை. துப்பாக்கிக் குண்டு ஒன்று உரசிய காயமே. மருந்து கட்டிக்கொண்டு ஆஸ்பத்திரி வாசலுக்கு வருகின்றேன்.

வேகமாக வந்து சடிண் பிறேக் போட்டு நிறுத்தப்பட்ட காரிலிருந்தும், வானிலிருந்தும் காயப் பட்டவர்களை இறக்குகின்றார்கள். ஆஸ்பத்திரி ஒரே பரபரப்பாகின்றது. காரிலிருந்து பெருத்த சரீரம் உடைய ஒருவரை இறக்குகின்றார்கள். ஓ! இரத்தினத்தார். வயிறு கிழிந்து வெளியே குடல் பிதுங்குகின்றது.

“ஐயோ! என்ற இரத்தினண்ணே!”

குரல் எடுத்துக் கத்தியவாறு ஓடிச்சென்று தாங்கிப் பிடிக்கின்றேன். எனது பனியனைக் கிழித்தெடுத்து, குடல் வெளியே சரியாமல் இறுக்கிக் கட்டுகின்றேன். அவசரமாக ஓடிவந்த முதலுதவிப் பிரிவினர் எம்மிடமிருந்து அண்ணரினைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

எனது உணர்வினை என்னால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. கண்ணீரால் கண்கள் குளமாகின்றது. சிறிது நேரத்தின் என்னிடம் வந்த ஆஸ்பத்திரி அற்றண்டன் ஒருவர்,

“தம்பி! உயிருக்கு ஆபத்தில்லை. இரத்தப் பெருக்கு அதிகமாய் போயிட்டுது. என்றாலும் இரத்தம் இருப்பில் இருக்கிறதால் காப்பாற்றிப் போடலாம்.”

ஆறுதல் சொன்னார். விடயம் அறிந்த அமைதிப்படை வீதியெல்லாம் காவலை அதிகரித்த

பின்னர் போக்குவரத்து வழமைக்குத் திரும்பியது.

இருட்டத் தொடங்கிவிட்டது. அதிபர் பதறிக்கொண்டிருப்பார் என்ற நினைப்புடன், சயிக்கிளை பாடசாலையை நோக்கி வேகமாக மிதிக்கின்றேன்.

நான் நினைத்தது போலவே அதிபர் பிரதான வாசலில் நின்று, முன்னாலுள் சிறீலங்கா ஆமியுடன் ஏதோ கதைப்பதும் வீதியைப் பார்ப்பதுமாக நிற்பது, தூரத்திலேயே எனது பார்வையில் தெரிகின்றது. என்னைக் கண்டவுடன் அதிபர் பரபரப்படைகின்றார். எனக்கு ஏன் என்று விளங்கவில்லை. அதிபரைப் பார்த்துப் புன்னகைக்கின்றேன்.

“என்ன தம்பி! சேட் எல்லாம் இரத்தக்கறை.”

எனக்கு அதிபரின் பதட்டம் புரிந்தது.

இரத்தினண்ண காயப்பட்டதிலிருந்து என்னை நான் பார்க்கவில்லை என்பது புரிந்தது.

“ஒன்றுமில்லைச் சேர்! வாங்கோ விபரமாகச்

சொல்கின்றேன்.”

அதிபரை அழைத்துக்கொண்டு குவாட்டசுக்குப் போகின்றேன். நடந்தை ஒன்றும் விடாமல் விபரமாகச் சொல்கின்றேன். உணர்ச்சி ததும்பக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அதிபர் ஜேசுவே தோத்திரம் என்று சொல்லி, தனது கழுத்தில் தொங்கிய சிலுவையை வலது கையால் எடுத்து, இருதயத்துடன் ஒற்றிக்கொள்கின்றார்.

இரத்தினண்ணையுடன் இன்னும் கொஞ்ச நேரம் நின்று கதைத்திருந்தால், அல்லது காலில்பட்ட துப்பாக்கிக் குண்டு இரண்டடி உயர்ந்திருந்தால் என் நிலை என்னவாகி இருக்கும். மறு ஜென்மம் எடுத்த உணர்வுடன், கிணற்றிலிருந்து நீரினை அள்ளிக் குளிக்கின்றேன்.

கருமையும் பசுமையும் கண்களில் மாறி மாறித் தோன்றி மறைகின்றன. யுத்தத்துள் வாழுதல், யுத்தம் செய்வதைவிடவும் கடினமானது என்பது எப்போது புரிதலாகும்!

முற்றத்து மாதுளை
முன்னுக்கு நின்றது
மூச்சாக வளர்ந்து
முதிர்ந்தது பருவத்திற்கு

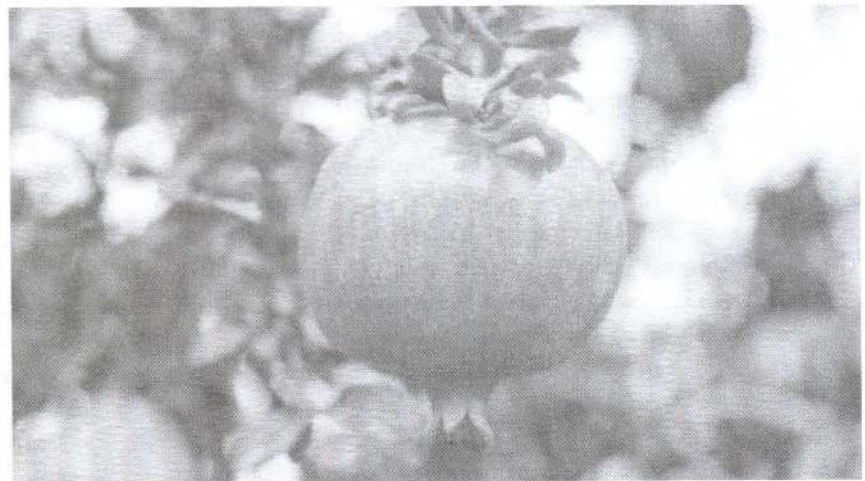
சென்றிறச்சிவப்பிலே மொட்டொன்று வந்தது
செழிப்பாக கவர்ச்சியாய் பூவும் விரிந்தது
செண்பகத்தின் மகன் வைத்தானே கை
செருப்பாலே அடித்ததனால் ஓடிவிட்டான்
-பறிக்கவில்லை

காயாகி பருத்தது
காத்துக்கொள்ள அணிலில் இருந்து
காப்பு மறைப்பு போட்டேனே
காப்பிலே இருந்தாலும் பல கண்கள்
-அதன்மேலே

வருபவர் போபவர்
வருடி வந்து பார்ப்பவர்
வஞ்சகக் கண்கள்
வந்து தொட்டுப்பார்க்க துடிக்குதே

காலமது வளரவே
காப்பு மறைப்பு பிரிந்தது
கண்ணாலே நம்பேலா
கவர்ந்திழுக்கும் வண்ணக்கனி

முதல் வந்த கனி
முன்னுள்ள கோவிலுக்கு
மும்முரமாய் கொடுக்கவேண்டும்
மூத்தோர் வழி இதுவே நினைப்புகள்
இவ்வாறு

தாவிப்பாயும் அணில்கள்
பேரம் பேசும் பலரும்
திருடும் நோக்கில் சிலரும்
தாக்காமல் இல்லை

நாளை அதை பறிப்பது
கோவிலுக்கு கொடுப்பது
நானும் சென்றேன் பருக்கைக்கு
கோலமான மனதுடன்

அதிகாலை எழுந்தேன்
ஆவலாய் சென்றேன்
ஆரென்னு தெரியாது
அறித்திருந்தது கனி

கோவிலுக்கும் இல்லை
கேட்டோரும் தேடவில்லை
கோதப்பட்டது மேலும்
கேடாகி போனது வாழ்வு

முற்றத்து மாதுளை

ப.சர்மியா

தமிழ்ச்சூழலில் அறிவு முறை, ஆய்வு அணுகுமுறை அறிவுருவாக்கம் - சில சிந்தனைகள்

■ கலாநிதி சி.ஜெயசங்கர்

புலமைத்துவ மரபில் ஆய்வுகளின் இடம் மிகவும் முக்கியமானது. மொழியொன்றின் வளர்ச்சி அதன் அறிவுருவாக்கப் பண்பிலேயே மிகப் பெரும் பாலும் தங்கியுள்ளது. அத்தகைய அறிவுருவாக்கத்திற்கு ஆய்வு அடிப்படையானது.

இந்த வகையில் தமிழ் அல்லது தமிழில் ஆய்வு அறிவு முறைகள் பற்றிய அறிதலும், புரிதலும், பயன்படுத்தலும் அவசியமானதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நீண்ட புலமைப் பாரம்பரியமும் கலைப் பாரம்பரியமும் கொண்ட தமிழில் ஆய்வு அறிவு முறைகள் இருந்திருப்பது தவிர்க்க முடியாதது. ஆயினும் நவீன மயமாக்கம் மேற்கு ஐரோப்பிய ஆய்வு அணுகுமுறையினையே தராதரமாக கட்டமைத்திருப்பதுடன் ஏனைய வற்றை அறிவுபூர்வமற்றவை என்று நிராகரித்து விட்டிருக்கின்றது.

நவீனமயமாக்கம் என்ற அடையாளப் படுத்தலுடன் அதாவது நாகரிகப்படுத்தல், அபிவிருத்தி செய்தல், விஞ்ஞான பூர்வமாக்குதல் என்ற பெயர்களில் நிகழ்த்தப்பட்ட அறிவியல் வன்முறைகளை அறிவியல் அணுகுலங்களாக அல்லது அறிவியல் வரப்பிரசாதங்களாகவே கொண்டாடப்பட்டு வருவது நடைமுறையாக இருக்கிறது.

மேற்கு ஐரோப்பிய அல்லது வட அமெரிக்க ஆய்வு அணுகுமுறைகள் தராதரமானவையாகவும் உலகம் முழுவதற்கும் உரியவையாகவும் கொள்ளப்பட்டு கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ் ஆய்வு அணுகு முறைகள் போல உலகம் முழுவதுமுள்ள பல்வேறு சமூகங்களது ஆய்வு அணுகுமுறைகளும் அறிவுபூர்வமற்றவையாகவும்/ விஞ்ஞானபூர்வமற்றவையாகவும் நிராகரிக்கப்படுவது வெற்றிகரமாக நிகழ்த்தி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

காலனிய ஆதிக்கவாதிகள் அல்லது ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் புகுத்திய நவீனமயமாக்கத்தின் முக்கிய கருவிகளுள் ஒன்றான கல்வியும் அதன் களங்களாக பாடசாலை மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களும் மேற்படிவியத்தை சாதித்து விட்டிருக்கின்றன.

கறுப்புத் தோலில் வெள்ளை மனிதராகத் தங்களை கருதி வாழும் நிரந்தரமான அடிமைச் சமூக உருவாக்கத்திற்காக திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டு

அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நவீன கல்வி அதன் நோக்கத்தை மிகவும் நன்றே நிறைவேற்றி இருக்கிறது

இது உள்ளூர் அறிவு முறைகளையும் உள்ளூர் அறிஞர்களையும் பாமரத்தன்மையாகவும் பாமரராகவும் இனங்காட்டி அவர்களை பல்கலைக்கழகத்துள் எடுக்க முடியாதவர்களாக வைத்திருக்கிறது.

நேரடிக் காலனிய ஆதிக்கத்துள் இருந்து விடுபட்டு விடுதலை பெற்ற சமூகங்களாக அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலான வரலாற்றின் பின்பும் இந்த நிலை மோசமடைந்திருக்கிறதே தவிர முன்னேற்றம் கண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடியவில்லை.

மாறாக உள்ளூர் சமூகங்களின் மொழி, வரலாறு, சமூகவியல் போன்ற கலை மற்றும் சமூகவியல் சார்ந்த பாட நெறிகள் எதிர்காலமற்றவை அல்லது எதிர்காலத்திற்கு உரியவை அல்ல தொழில் வாய்ப்பற்றவை என்ற அடிப்படையில் கைவிடப்பட வேண்டியவையாக தொடர்ச்சியாகவும் வலுவாகவும் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இந்த பின்னணியில் ஊர் அல்லது உள்ளூரினை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிவுருவாக்கம் என்பது சவால்கள் நிறைந்த விடயமாகியிருக்கிறது. உள்ளூர் அறிவுருவாக்க முறைகள் ஆய்வு அணுகு முறைகள் பற்றிய அறியாமை மற்றும் மாற்று ஆய்வு அணுகு முறைகள் பற்றிய அறியாமை, காலனிய ஆதிக்கம் அறிமுகப்படுத்திய நவீன அறிவு முறைகள், ஆய்வு அணுகு முறைகளே உலகத் தராதரமானவையாக நம்பி நடைமுறைப்படுத்தி வரும் அறியாமை என்பன பாரதாரமான விடயங்களாக இருக்கின்றன.

அங்கீகாரம் பெற்ற ஆய்விதழ்களில் பிரசுரிப்பதற்கும், ஆய்வு மாநாடுகளில் படிப்பதற்கும், பதவி உயர்வுகளுக்கான புள்ளிகளைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கும், ஆய்வுக்கான கொடுப்பனவுகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குமான விடயமாகவே ஆய்வு சுருங்கிக் போய் விட்டிருக்கிறது.

பிரச்சினைகளை அடையாளம் காணல், தீர்த்து வைத்தல், மாற்றங்களை ஏற்படுத்தல், புத்தாக்கங்களை கொண்டு வருதல் என்பது தொடர்பற்றதும் பிறிதொருவரின் விடயமுமாகவே பார்க்கப்பட்டு வருகிறது.

கல்வி பரீட்சையில் சித்தியடைவதற்கான விடயமாகவும் ஆய்வு என்பது பதவியுயர்வுக்கான புள்ளி

சேகரிக்கப்படும் மேலதிக கொடுப்பனவிற்கான விடயமாகத் தலைகீழ் மாற்றம் கொண்டிருப்பதே உண்மை நிலைப்பாடாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது.

இத்தகைய அபாயகரமானதும் ஆனால் மதிக்கப்படுவதும், ஏற்கப்படுவதும், நம்பப்படுவதும், பின்பற்றப்படுவதுமான தழ்நிலையிலேயே தமிழ் அறிவு முறைகள், ஆய்வு அணுகுமுறைகள் பற்றிய சிந்தனைகளும், செயற்பாடுகளும் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

உள்ளூர் அறிவு முறைகள், ஆய்வு அணுகு முறைகள், ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கான அல்லது ஓரங்கட்டப்பட்டவர்களுக்கான அறிவு முறைகள், ஆய்வு அணுகு முறைகள், பெண்ணிலைவாத அறிவு முறைகள், ஆய்வு அணுகு முறைகள், காலனியநீக்க அறிவு முறைமைகள், ஆய்வு அணுகு முறைகள், மார்க்ஸிய அறிவு முறைமைகள், ஆய்வு அணுகு முறைகள் எனப்பலதரப்பட்ட காலனிய ஆதிக்க அறிவு முறை, ஆய்வு அணுகு முறைகளுக்கு மாற்றான முறைமைகளுடன் கொடுத்தும் வாங்கியதுமாக தமிழ் அறிவு முறைகள் ஆய்வு அணுகுமுறை முன்னெடுப்புக்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன.

சமூக மையப்பட்டதும் நிலை நிற்பதுமான வளர்ச்சிப் போக்குகளின் அடித்தளங்களாக மேற்படி பல்வகைத் தன்மை வாய்ந்த, தழல் சார்ந்த அறிவு முறைகள் ஆய்வு அணுகுமுறைகள் அமைவது தவிர்க்க முடியாத விடயங்களாக இருக்கின்றன.

ஆயினும் நவீன அறிவுச் சூழல் இன்னமும் தலை கீழானதாகவே காணப்படுகிறது. இத்தலை கீழ் நிலைமையே நேரானதென வீர நடை போடுவதும் தொடர்கிறது.

கலை கலைக்காக, கலை மக்களுக்காக என விவாதம் நிகழ்ந்த சூழலில், மாக்ஸிய அழகியல் பற்றிப் பேசப்பட்ட சூழலில் மாக்ஸிய முறையியல் பற்றிய உரையாடல்களைக் காண முடியவில்லை. முதலாளித்துவ ஆய்வு அணுகுமுறைகளே பின்பற்றப்படுவதற்கு உரியதாக இருந்து வருகிறது.

மாற்று ஆய்வு அணுகு முறைகள் பற்றிய அறிமுகமும் உரையாடலும் பயன்படுத்துகையும் 1990 களிலேயே ஆரம்பமாகிறது.

ஆய்வு என்பது எழுத்துக்குரியதாக எழுத்தில் அமைந்த ஆய்வேடு சமர்ப்பித்தலே நடைமுறையாக இறுகப்பிடித்திருந்த காலத்தில் ஆற்றுகை ஆய்வாக முன்வைக்கப்படுகிறது. பங்கு கொள் ஆய்வும் செயற்பாட்டு நடைமுறையாக முன்னெடுக்கப்படத் தொடங்குகிறது.

உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் ஆதிக்க நீக்க ஆய்வு முறைகளாக முன்னெடுக்கப்படும் உள்ளூர் ஆய்வுச் செயற்பாடுகள் உரையாடலுக்கும் நடைமுறைக்கும் கொண்டுவரப்படுகின்றன.

அறிவு முறை, ஆய்வு அணுகுமுறை அறிவுரு வாக்கம் என்பவை மாற்றங்களுக்கும் புத்தாக்கங்களுக்கும் உரியவையாக முன்னெடுக்கும் பொழுதுதான் தேடலுக்கான தேவையும் கண்டுபிடிப்புக்களும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

காலனித்துவ, நவ காலனித்துவ தளைகளில் இருந்து விடுவித்துக் கொள்கின்ற சமூகங்கள் தங்களுக்கான அறிவு முறைகள், ஆய்வு அணுகுமுறைகளைத் தங்களது பாரம்பரியங்களில் இருந்தும் தமக்கு சமாந்தரமான சமூகங்களில் இருந்தும் பெற்று உருவாக்கிக் கொள்கின்றன.

உலகம் முழுவதற்கும் தராதரமான ஒன்று என்பதன் ஆபத்தையும், மாயையையும் அவை தவிர்த்து விடுகின்றன. அந்த வகையில் தமிழ்ச் சூழலின் புத்துரு வாக்கம் அதன் அறிவுருவாக்கத்துடன் தொடர்புபடுகிறது. அந்த அறிவுருவாக்கம் அதன் அறிவு முறை ஆய்வு அணுகு முறைபுடன் தொடர்புபடுவதைக் காணலாம்.

எனவே காலனித்துவ நீக்கம் பெற்ற தமிழ்ச் சமூகங்கள் என்பவை தமக்கான அறிவுருவாக்கத் திற்கான அறிவு முறை ஆய்வு அணுகு முறை சார்ந்தும் உலகின் சமாந்தர அறிவுபுறவங்கள் சார்ந்தும் இயங்குவது அதன் விடுதலையுடன் தொடர்புபடுகிறது.*

வலிமை மிகு வாழ்க்கை

வலுவிறுந்த

ஒரு பாடலாய்ச்

சுருதி பிசகிச் சுவரில் மோத

எழுந்த

எக்கோ சவுண்ட் கேட்டு

எக்காள மிட்டு

என்னைப் பார்த்தனர்...

புல்லாய்ப்... புழுதியாய்

சொல்லால் சுட்டு

வல்லமையாக வருவேற்றினர்.

தொல்லைகள் துடைத்து

எல்லைகள் கடந்து

உயிர்ச் சுடர் எழுப்பி

நிமிராத படிக்கென்மேல்

விலங்குகளை

விட்டுற்றனர்...

விஷநாக்கில் விழுந்த நான்...

புண்பட்டுப் புரண்டு புழுவாய் நெளிந்தேன்...

பண்பட்ட பிறப்பென்று எதுவுமில்லை...

மன மூலைகளில் கிடக்கும்

விஷடிஆணிகளை

நாக்கால் பிறாண்டி எடுத்து வாய்திறந்து வீசி

ஏறும் விஷங்கண்டு உன் மகிழ்வார்...

"மனத்தின் கண் மாசிலன் ஆதல்

அனைத்து அறன்...

ம்...

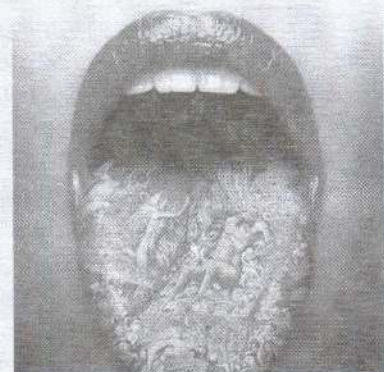
முரண்களின் சதைப்பிண்டங்களால்

அரண் செய்யப்பட்ட

வாழ்வின் கோட்டையைத் தகர்த்து

என் பாடலை உரத்து இசைக்கக்

காலம் பார்த்திருக்கிறேன்...

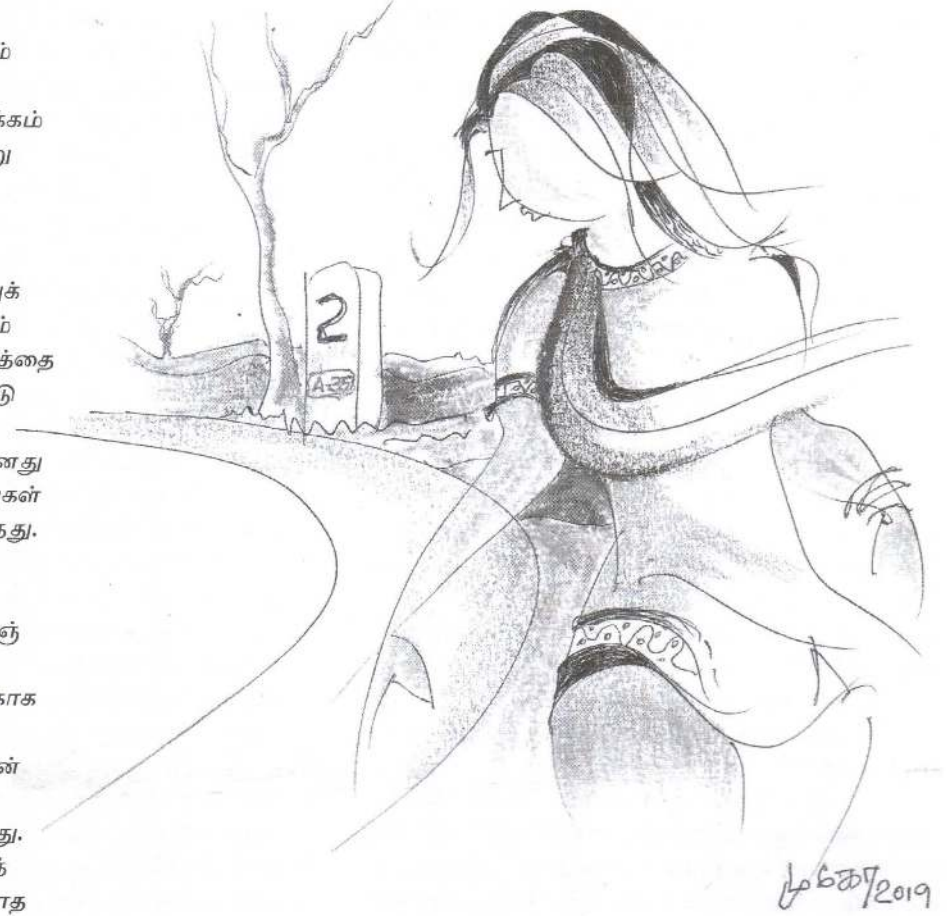
- நா.நவராஜ் -

வருடம் 1996

நாயாறு தொடக்கம்
வட்டுவாகல்வரை இராணுவம்
கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த
முல்லைத்தீவை புலிகள் இயக்கம்
கைப்பற்றியிருந்த சமயம், ஆறு
வருடங்களாய் ஊரை விட்டு
வேற்றூர்களில் தங்கியிருந்த
சனங்கள் தங்கள் ஊர்களைப்
பார்ப்பதற்குப் படையெடுத்துக்
கொண்டிருந்தபோது அவனும்
தனது சொந்த ஊரான சிலாவத்தை
யைப் பார்க்கவேன ஆவலோடு
புறப்பட்டான். போகும்
வழியெங்கும் அவனுக்கு அவனது
சிறு வயதுக்கால ஊர் நினைவுகள்
மனசில் விரிந்த படியே இருந்தது.

சிலாவத்தை யாழ்ப்ப
பாணத்திலிருந்து திருகோண
மலைக்குப்போகும் A35 நெடுஞ்
சாலையில் அமைந்திருந்தது.
ஊரின் தெற்கே வீதியின் அருகாக
பரந்து விரிந்த குளம் நீண்டு
கொண்டே சென்றது. குளத்தின்
மறுகரையில் பனைகளும்
தென்னந்தோப்புமாய் இருந்தது.
அவனது வீட்டில் நின்று பார்த்
தால் சோளக்க காற்று எழும்பாத
அதிகாலையில் அமைதியா
யிருக்கும் நீர்ப்பரப்பெங்கும்
பனைகளும் தென்னைகளும்
சம்புப்புற்களும் தலைகீழ்
விம்பங்களைக் காட்டி நிற்கும்.
நாரைகள், கொக்குகள், நீர்க்
காகங்கள், கூழைக்கிடாக்கள்,
சம்புக்கோழிகள், சிறகைகள்,
இன்னும் பெயர் தெரியாப்
பறவைகள் குளத்தின் மேற்பரப்பில்
பறந்தும் நீந்தியும் சம்புகளில்
உட்கார்ந்தபடி ஒலியெழுப்பிய
வாறு அவை இயங்கிக்கொண்டி
ருப்பனவாய்த் தோன்றும். நேரம்
செல்லச் செல்லக் காற்று எழும்
போதெல்லாம் குளத்தில் எழும்
மென் அலைகளில் சூரியவொளி
நட்சத்திரத்துண்டுகள்போல
கண்ணைப்பறிக்கும் பிரகாசமாய்
தெறித்துத் தெறித்து ஜாலம்
காட்டும். மாலையானால் அசை
வற்ற நீரில் வானம் செந்நிறத்தை
ஊற்றியிருக்கும்.

முல்லைத்தீவு நகரிலிருந்து
இரண்டாவது மைல் தூரத்தில்
அவனது வீடு. அப்போதெல்லாம்
கிலோ மீற்றரோ, கிலோ கிராமோ
அளவீடுகளில் அறிமுகமில்லாத

கல்

முல்லைக்கோணேஸ்

காலம். மைல் அல்லது கட்டை என்று தூரத்தையும், ராத்தல் என்று
நிறையையும் வழக்கத்தில் கொண்டிருந்த காலம்.

அவனது வீட்டிலிருந்து நகருக்குச் செல்லும் வலப்பக்கமாய்
மேடான பகுதியில் அமைந்திருந்தது இரண்டாவது மைல் கல். வெள்ளை
நிறம் பூசிய நில மட்டத்திற்கு மேல் நாலடி உயரத்திலிருக்கும் அக்கல்லில் 2
என்று பெரிதாக இடப்பட்டிருந்தது. அக்கல்லைச் சுற்றி புற்கள் வளர்ந்து
இயற்கையும் செயற்கையும் கூடினால் பெறும் அழகினைக் காட்டி நின்றது.

அவன் சிறுபராயத்திலிருக்கும்போது அவனது ஐயா அக்கல்லடி
வரைக்கும் கையைப்பிடித்து நடந்து போய் திரும்புவார். சில வேளைகளில்
தன்னை அக்கல்லின் மீது உட்கார வைக்கக்கேட்கும்போது அவர் தூக்கி
இருத்தியதும் அவன் அவரது தோளில் ஒரு கையைப் பிடித்தவாறு கால்
களை ஆட்டியபடி பெருமிதமாகச் சிரிப்பான். பிறகு அவன் பாடசாலைக்கு
நடந்து போகும் நாட்களில் அக்கல்லை ஒரு முறையாவது தொட்டு
விட்டுச் செல்வதை வழக்கமாக இருந்தது. அப்போதெல்லாம் கல்லுக்கும்
அவனுக்கும் ஒரு வித பந்தம் இருப்பதாகவே எண்ணிக் கொண்டான்.
அக்கல்லின் மீது அவன் தொடும்போது ஏற்படுகின்ற ஸ்பரிசும் ஒரு

நாய்க்குட்டியை வருடி விடுவது போலோ ஒரு பூவை முகர்ந்து புளகாங்கிப்பது போலோ ஒரு மரக்கன்றுக்கு நிறுற்றும்போது ஏற்படுகின்ற நிறைவைப் போலோ அம்மைல் கல்லின் மீது அவனுக்கு ஒரு வித லயிப்பு எப்போதுமே இருந்து கொண்டது.

அக்கல்லுக்கு ஒரு முறை சைக்கிளில் வந்த பிடபிள் யூ டி லேபர் ஒருவர் கூடவே கொண்டு வந்த வெள்ளைத் தீந்தையைப் பூசி சிறிது நேரம் உலர்ந்த பின்னர் கறுப்பு நிற வர்ணத்தால் இரண்டை எழுதுவதை ஆவல் கூடிப் பார்த்துகொண்டே நின்றான். அப்போது அந்த நபர் அவனை ஒரு முறை நிமிர்ந்து பார்த்து விட்டு.

“என்ன தம்பி...! பெயின்ரிங் செய்வது உங்களுக்கு விருப்பமோ?” என எழுதியவாரே கேட்டார்.

“இல்லயில்ல... எங்கட அற்றஸ், இரண்டாம் கட்டை எண்டு சொன்னால்தான் எல்லோருக்கும் தெரியும். கடிதம் வாறதெண்டாலும் இரண்டாவது மைல் சிலாவத்த முல்லைத்தீவெண்டுதான் வரும்... அதுதான் எங்கட ரெண்டாவது மைல் கல்ல நீங்கள் அமுகுபடுத்திறதப் பாக்கிறன்”

என்றான் சிரித்த முகத்துடன்.

அவருக்கு அவன் கூறியதைக்கேட்டு உற்சாகம் வந்திருக்கும்போல.

“ஆ... அப்ப நான் உங்கட ரெண்டாவது மைல் கல்ல ஆறுதலாய் வடிவாய்ச்செய்யிறன்” என்று பிறஸ்ஸை எடுத்து கறுப்பு வர்ணத்தில் தோய்த்து மீண்டும் அழுத்தினார். 2 என்ற இலக்கம் முன்னரை விட இன்னும் கருமையாகவும் கவர்ச்சியாகவும் ஒளிர்ந்தது.

அவர் சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு போனதற்குப் பிறகும் நீண்ட நேரமாகவே கல்லைப் பார்த்தவாறு நின்றிருந்தான்.

ஏ.எல் பரீட்சை எழுதி விட்டு கம்பஸ் போவதற்கு நிசலர் காணாமல் நண்பர்களோடு ஊர் சுற்றிக் கொண்டிருந்த நாட்களிலும் கூட அக்கல்லுக்கு அருகாகச் செல்லும் குச்சொழுங்கையருகே சைக்கிளை நிறுத்தி விட்டு மணிக்கணக்காய் கதையும் சிரிப்புமாய் அவ்விடத்தில் இருப்பான். இருட்டியிருந்தாலும் அக்கல்லின் வெண்மை இருளைக்கிழித்து ஒளிர்ந்தபடி தானிருக்கும். சில பொழுதுகளில் அக்கல் அசைவது போலவும் தேவதை ஒன்று நடமாடுகிறதோவென எண்ணவும் தோன்றும் அப்படி நண்பர்களோடு நின்றிருந்த நாளொன்றில்தான் சுசியை அவன் கண்டான்.

தென்னைமரவாடி கொக்கிளாய் கருநாட்டுக் கேணி கொக்குத் தொடுவாய் கோட்டக்கேணி ஆகிய ஊர்களிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து அளம்பில் செய்மலை உடுப்புக்குளம் முள்ளியவளை போன்ற இடங்களில் குடியேறிய சனங்கள் தங்கள் ஊர்களின் கனவுகளோடு அலைந்து கொண்டிருந்தபோது சுசியும் தன் குடும்பத்தோடு சிலாவத்தைக்கு வந்திருந்தான். அங்கு வந்திருந்தவர்களை காயாமோட்டைப் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு கிழக்கே இருந்த முதலியாரின் சோடையடித்த தென்னந்தோட்டத்தில் முகாம் அமைத்துக்குடியேற்றிருந்தார்கள். சுசியும் அங்கு தன்

குடும்பத்தினரோடு தங்கியிருந்தான். அவளை அவன் பார்த்த அந்த முதல் கணத்திலிருந்தே அவளது வசீகரமான முகமும் இளமை ததும்பும் உடலின் வனப்பும் அவனைக்கிறங்கச் செய்து ததும்பும் உடலின் வனப்பும் அவனைக் கிறங்கச் செய்து கொண்டிருந்தது.

இன்னொரு தடவை அவளைப் பார்க்க முடியாதா அவளோடு பேசமுடியாதா என்று அவன் எண்ணங்கள் அலைக்கழிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த பொழுதொன்றில் திடீரென்று அவளே அவனது வீட்டுக்கு வந்திருந்தான். அவனுக்கு ஒரு வித பதட்டமும் உள்ளூர ஒரு இன்ப உணர்வும் உண்டாக,

“வாங்கோ...” என்று மொட்டையாகச் சொல்லியபடி முற்றத்து மாமர நிழலில் தான் இருந்து வாசித்துக் கொண்டிருந்த கதிரையைக் காட்டினான்.

“பரவாயில்ல.. நீங்களிருங்கோ” என்று அவன் நிற்கும்போது அவன் உள்ளே போய் இன்னுமொரு கதிரையைக் கொண்டு வந்தான்.

“நான் மட்டக்களப்பு கம்பஸில் பைனலியர் ஆர்ட் பக்கலறி லிற்றறேச்சர் றிசேச் ஒண்டு செய்ய வேணும். இஞ்ச ஆரேம் எனக்குத் தெரியாது. ஊரில உங்களைத்தொடர்பு கொண்டால் நீங்கள் ஆரேம் அறிமுகப்படுத்திவியளாம் என்று சொல்லிச்சினம். அதுதான் வந்தனான்” என்றான்.

பேச்சில் எதுவித பதட்டமும் தடங்கலுமின்றித் தெளிவாய்க்கதைத்தான். உட்கார முன்னர் கையால் பஞ்சாபி ஆடையின் பின் புறத்தை இருப்பதற்கு வசதியாகச் சீர் செய்தபடி மறு கையில் வைத்திருந்த கொப்பி களையும் காகிதாதிக்களையும் மடியில் வைத்துக் கொண்டு அமர்ந்தான். பிறகு பின்னால் தொங்கிய முடியை முன்புறமாக எடுத்து விட்டு நீவினான்.

“நீங்கள் என்ன செய்யிறியன்?” என்றான்.

“நான் இரண்டாவது தடவையும் எக்லாம் எழுதிட்டன். நிசலர் காணாது வெளிநாடு எங்கேம் போவம் என்கிற பிளானில் இருக்கிறன்” என்றான் அவளது விழிகளைப் பார்க்கத் தைரியமற்றபடி.

“நல்ல வடிவான பூக்கண்டெல்லாம் வைச்சிருக்கிறியன். பூக்கண்டு வைக்கிறதில் இன்றஸ்லோ?”

“ஓ... விடிய எழும்பினால் பூக்கண்டுகளத்தான் பாக்கிற. ஒவ்வொரு பூக்களினர் நிறமும் வடிவும் தாற ரம்மியம் மனசுக்கு எவ்வளவு இதமாய் இருக்கும்.”

“உங்கட வீடு இருக்கிற இடமே ஒரு ரம்மியம் தானே.. குளக்காத்தும் அதச்சுற்றியிருக்கிற மரங்களினர் குளிர்ச்சியுமே ஒரு அற்புதமான உலகத்த உங்களுக்குக் குடுத்திருக்குக் கடவுள்.”

நிதானமும் இயற்கையோடு அவன் கொண்டிருந்த பற்றுதலான பேச்சும் அவனை மேலும் மேலும் அவன்பால் ஈர்த்துக்கொண்டேயிருந்தது.

“அப்ப நீங்கள் ஆர்ச்சந்திக்கப் போறியன்?”

“நீங்கள் தான் ஆரும் இலக்கியக்காறர் ரெண்டு மூன்று பேர அறிமுகப்படுத்த வேணும்... அவயளிட்டு வன்னியினர் இலக்கியப்போக்குகளப் பற்றி அறிஞ்ச ஆய்வுக்கட்டுர ஒண்ட எழுதலாமெண்டிருக்கிறன்.”

“அப்ப நீங்கள் ஒரு டேற்றச் சொல்லுங்கோ நான் கூட்டிக்கொண்டு போறன்” என்று அவன் சொல்லும்போது அவனது அக்கா தேநீரோடு வந்தான். அவன் தேநீர் பருகுவதே ஒரு அலாதியான

ஸ்ரீரலாகத்தான் அவனுக்குத் தெரிந்தது. குடித்த மறுகணமே அவள் போவதாகக் கூறி எழுந்தாள். இன்னும் சற்று நேரம் இருக்க மாட்டாளா என அவன் நினைத்துக்கொண்டான்.

அவள் கேட்டது போல ஒரு காலையில் இருவரும் ஆளுக்கொரு சைக்கிளில் புறப்பட்டார்கள். போகும் வழியெங்கும் வன்னிக்கேயான பெரு மரங்களையும் வயல்வெளிகளையும் ரசித்து விமர்சித்துக் கொண்டே வந்தாள். சங்கிலிப்பாலத்தடியில் நீரிலிருந்து வெளியே வந்து ஆவென்று கொண்டு படுத்திருந்த முதலையை அவன் காட்டினான் அவன் அதைப்பார்த்து விட்டு..

“ஐயோ... எவ்வளவு பெரிசாய் இருக்கு” என்று வியப்படைந்தான். தங்களுடைய பறையனாற்றில் தனது உறவினரொருவரை முதலை பிடித்த கதையைக் கூறியவாறு நீராவிப்பிட்டி மேடான வீதியில் பெடலை மிதிக்கச் சிரமப்பட்டான்.

“என்ன கஸ்ரமாயிருக்கோ?” என அவன் மீது காபந்துணர்வு மேலிடக் கேட்டான்.

“இல்லையில்ல... கனநாள் சைக்கிள் ஓடேல்ல அதுதான் கொஞ்சம் களைக்கிது.”

வெயில் ஏற ஏற அவனுக்கும் உடலெல்லாம் வியர்த்துக் கொட்டியது. இருவரும் தண்ணீருற்றில் முல்லை மணி சேறையும் முள்ளியவளையில் அரியான் பொய்கையையும், முல்லை ரமணனையும் சந்தித்தனர். முல்லை மணி சேர் வன்னியில் நாவல், சிறுகதை முயற்சியையும், அரியான் பொய்கை வன்னிவள நாட்டார் பாடல்கள் பற்றியும், முல்லை ரமணன் கவிதை பற்றியும் சசிக்கு விரிவாகக் கூறி சில புத்தகங்களையும் கொடுத்தார்கள்.

அன்றிலிருந்து அவன் சசியின் முகாமுக்கு அடிக்கடி போய் வந்தான். மாலை நேரத் தேநீர் வாரத்தில் இரண்டு நாளாவது சசி வீட்டிலாக இருந்தது.

சசியும் அவனது வீட்டுக்கு இடைக்கிடை போய் வந்தாள். போகும்போது வீட்டில் செய்த சிற்றுண்டிகள் எதையாவது எடுத்துச் செல்வாள். அவ்வாறான நேரங்களில் அவளது ஊர் பற்றியே அதிகம் பேசிக்கொண்டாள். அப்போதெல்லாம் அடிக்கடி,

“நாங்கள் ஊருக்குப்போனபிறகு நீங்கள் கட்டாயம் எங்கட ஊருக்கு வரோணும்” என்பாள்.

அவனும் “கண்டிப்பாய் வருவன் தென்னமரவடியைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறன் ஒரு நாளும் வந்ததில்ல. அழகான வயல் வெளியும் மலைக்குன்றுகளும் சிறுகடல் நீரேரியும் இருக்கிற உங்கட ஊர் ஒரு வடிவுதானாம் என்று ஆக்கள் கதைக்கிறதக் கேட்டிருக்கிறன். எப்ப மட்டில விடுவாங்கள் என்று தெரியாதென?”

“எங்களுக்கும் அதுதான் தெரியேல்ல... எப்ப எங்கட ஊருக்குப் போவமெண்டிருக்கு”

“ஏன் எங்கட ஊர் உங்களுக்கு பிடிக்கேல்லியோ?”

அவளோடு கதையைத் தொடர வேண்டுமென்பதற்காகவே கேட்டு வைத்தான்.

“இல்ல இல்ல இடம் பெயர்ந்து வந்தோண்ண உங்கட ஊர்தான் எங்களுக்கு அடைக்கலம் தந்தது.

என்னதான் இருந்தாலும் சொந்த வீடு வாசல்ல இருக்கிற மாதிரி வராதுதானே”

அது சரி என்பது போல தலையை ஆட்டினான். அவளைக்காண்பதிலும் அவளோடு பேசுவதிலும் அவனுக்கு அதீத பிரியமாக இருந்த நாட்களில் ஒரு காலையில் அவனது வீட்டிற்கு சசி வந்திருந்தாள்.

“கம்பஸ் தொடங்க போகுதாம் நான் பற்றிக் கொலோ போறன். அதுதான் சொல்லீட்டுப் போகலா மெண்டு வந்தனான். நீங்கள் எனக்கு எவ்வளவோ ஹெல்ப் பண்ணீருக்கிறியள், எல்லாத்துக்கும் தேங்ஸ்.”

அவள் கூறியதைக் கேட்டதும் அவன் அதிர்ந்து போனான். அவள் போய் விடப்போகிறாள் என்ற எண்ணம் மேலிட அவள் பின்பு கூறிய எதுவுமே அவனுக்குச் செவிகளில் விழ மறுத்தது. கால்கள் நிலத்தில் நிற்கத் திராணியற்றுத் தளர்ந்திருந்தன. அவள் விடைபெற்றுப்போகும் வரை பார்த்தபடியே நின்றான். நீர் கட்டிய விழிகளில் அவளது உருவம் கலங்கலாய் அசைந்தது.

அவளது நினைவுகளிலிருந்து கலைப்பதாய் பின்னாலிருந்து ஒரு குரல் கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்த போது பக்கத்து வீட்டுச் சண்முகநாதன் எனக்கண்டு “என்னண்ண வீடெல்லாம் எப்பிடியிருக்கு?”

“வீடோ... கல்லுக்குவியல்தான் கிடக்கு. உங்கட வீடு கிடக்கு, கோப்பிசமில்ல. காடு வெளியாக்கித்தான் வீடு பார்க்கோணும். அப்பிடிக்கிடக்கிடப்பா காணியள்”

“எங்கேண்ண இருந்தனியள் இவ்வளவு நாளும் நான் ஒரு நாள் கூடக் காணேல்ல.”

“தொண்ணூறாம் ஆண்டு நாங்கள் எல்லாம் போய் புதுக்குடியிருப்பில இருந்த நாங்களெல்லோ... அப்பிடியே இந்தியாக்குப்போட்டன். இப்ப ஒரு வருசத்துக்கு முதல் தான் கப்பல்ல வந்தனான். யாழ்ப்பாணத்தில இருக்கிறன். கேள்விப்பட்டோண்ண நேற்று வந்தனான்.”

அவரோடு கதைக்கும்போது வீட்டைப்பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல் அவனுக்கு இன்னும் மிகுதியாக எழுந்தது. அவரிடமிருந்து விடைபெற்றுச் சைக்கிளை எடுத்தான்.

சிலாவத்தை பழைய களையிழந்திருந்தது. ஊரே வெறிச்சென்று வெயில் மட்டுமே அங்கு குடியிருப்பது போல அதிகமான வெப்பம் கொண்டிருந்தது.

சந்தி தாண்டி மைதானம் கடந்தால் வருவது இரண்டாவது மைல். மைதானத்திலிருந்து கடற்கரை போகும் தெரு வரை இடது புறம் இராணுவம் நீண்ட அணை போட்டிருந்தது.

சைக்கிளை நிறுத்தி இரண்டாவது மைல் கல்லைத் தேடினான். புற்களும் தும்பைச் செடிகளும் நிறைந்த இந்த மேடான நிலத்திலிருந்த அக்கல் இருந்ததற்கான அறிகுறியெதுவுமற்றிருந்தது அவ்விடம். அணையின் சரிவுகளில் கிழிந்த இராணுவச் சீருடைகளும் தலைக் கவசங்களும் கிடந்தன.

அப்போதுதான் அவன் அக்கல்லைக் கண்டான். அணையின் மேலே போட்டிருந்த காவலரணில் முட்கம்பி வேலிகளுக்கிடையில் துப்பாக்கி ரவைகளிலிருந்து இராணுவத்தைப் பாதுகாக்க கிடையாகக் கிடந்தது அக்கல்.

கலைஞன் என்பவன்

உருவாகிறானா? உருவாக்கப்படுகின்றானா?

அலெக்ஸ் பரந்தாமன்

உண்மையில் ஒரு கலைஞன் என்பவன் யார்? என்பதற்கான வினாவுக்கு விடைதேடிச்செல்லும் போது, சிலரது கருத்துப்படி அவன் பிறப்பிலே கலைஞனாக இருந்தாலும், அவன் பிறந்து... வளர்ந்து... வாழ்கின்ற சூழ்நிலைகளே அதைத்தீர்மானிக்கின்றன எனலாம். கலையுணர்வுமிக்க ஒரு குடும்பத்தில் பிறக்கும் ஒருவன், அந்தக்குடும்பத்தோடு, ஒன்றி வளர்பவனாக இருப்பானாகில், அவன் பிற்காலத்தில் அதே உணர்வுகளுடன் ஒரு கலைஞனாக உருவாக்கம் பெறுவான் என்பது நிச்சயமாகிறது.

ஒரு கலைஞன் என்பவன் பிறக்கின்றானா....? அல்லது உருவாக்கம் பெறுகின்றானா...? என்பது குறித்துப் பலரிடமும் பலவிதமான கருத்துக்களும் அதற்கு நேர்மாறான விளக்கங்களும் உண்டு.

“நான் எழுதுவதற்காய் படைக்கப்பட்டவன் அல்ல. படைக்கப்பட்டதனால் எழுதுகிறவன்...” என்று தனது சிறுகதைத் தொகுப்பான “நிலவு குளிர்ச்சியாக இல்லை” எனும் நூலில் வடகோவை வரதராஜன் குறிப்பிடுகிறார்.

இதே போன்று, “கவிஞன் பிறப்பதில்லை! உருவாக்கப்படுகிறான்...” என புதுவை இரத்தினதுரை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

ஆனால், இவர்களைப் போன்றவர்களின் கருத்துகளுக்கு எதிர்மறையாக “கலைஞன் என்பவன் பிறக்கிறான். அவன் உருவாக்கப்படுவதில்லை...” என்று கூறியிருந்தார் தென்னந்திய திரைப்பட பழம்பெரும் நடிகர் கோபாலகிருஷ்ணன்.

உண்மையில் ஒரு கலைஞன் என்பவன் யார்? என்பதற்கான வினாவுக்கு விடைதேடிச்செல்லும் போது, சிலரது கருத்துப்படி அவன் பிறப்பிலே கலைஞனாக இருந்தாலும், அவன் பிறந்து... வளர்ந்து.... வாழ்கின்ற சூழ்நிலைகளே அதைத்தீர்மானிக்கின்றன எனலாம்.

கலையுணர்வுமிக்க ஒரு குடும்பத்தில் பிறக்கும் ஒருவன், அந்தக்குடும்பத்தோடு, ஒன்றி வளர்பவனாக இருப்பானாகில், அவன் பிற்காலத்தில் அதே உணர்வுகளுடன் ஒரு கலைஞனாக உருவாக்கம் பெறுவான் என்பது நிச்சயமாகிறது.

அதே சமயம், கலையுணர்வு நிரம்பிய ஒருவன்

தரம் தாழ்ந்த பின்னிலைப்படுத்தப்பட்ட சமூக மட்டத்தில், எவராலும் கவனிக்கப்படாதவிடத்து வாழ்வானாகில், அவனது கலைக்குரிய ஆளுமைகள் அப்படியே முடக்கப்பட்டு முகவரியற்றுப்போய்விடும் என்பதும் பொய்யல்ல.

எனவே சமூகத்தில் ஒரு படைப்பாளி என்பவன், அதி உச்ச உருவாக்கம் பெறுவதற்கு அவன் சார்ந்த சூழ்நிலைகளும், அவனோடிணைந்தவர்களின் உதவி மற்றும் ஒத்தாசைகளுமே காரணம் என்பது தெளிவாகின்றது.

சிலரிடம் குறிப்பிட்ட சில ஆளுமைகள் இருக்கும் ஆனால், வெளியே தெரிவதில்லை. அவர்களும் வெளிக்காட்டிக்கொள்வதில்லை. காரணம், வளர்ந்த; வளர்க்கப்பட்ட சூழ்நிலைகள் அவ்வாறாக அமைந்து விடுகின்றன.

இருப்பினும் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளுக்குள்ளிருந்தும் விழிப்புப்பெற்று வெளியுலகத்துக்கு தம்மை அடையாளப்படுத்தியவர்களும் உண்டு என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. பெரும்பாலான இடங்களில் புலமையோடு இணைந்து வறுமை வாழ்வதனால், அவர்கள் அடையாளமிழந்து போகிறார்கள் என்பதே உண்மை.

உதாரணத்து இங்கே ஒருவரை என்னால் இனம்காட்ட முடியும்!

எங்களது ஊரில் அம்மான் என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படும் ஒரு மனிதர் இருந்தார். இவருக்குள் கவிபாடும் ஆற்றல் உள்ளடங்கியிருந்தது. ஆனால், இவருடன் கூட இருந்தவைகளோ கஷ்டமும் துன்பமும் துயரமும் தான். ஏழ்மைச்சூழலில் பிறந்து வளர்ந்ததால், இவருடைய இளவயதில் பள்ளிப்படிப்பும் தடைப்பட்டு

போனது.

காலநகர்வில்... ஊருக்குள் அவர் ஒரு கூலித் தொழிலாளியாகிப்போனார். உடல் அலுப்பின் நிமித்தம் குடிக்கப்பழகி, அதுவும் அவரிடத்தில் நிரந்தரமாகிப் போனது.

மாலைக் கருகில் நிலவின் வெண்ணொளியில் முற்றத்து மணல் மீது அமர்ந்திருந்தவாறு... பழைய காலப்பாடல்களைப் பாடும் போது டி.எம்.சௌந்தரராஜன், சீர்காழி கோவிந்தராஜ், தியாகராஜபாகவதர்.. அனைவரும் ஒன்றாக அந்த இடத்தில் கூடியிருந்து, அவரவர்கள் தமக்கான பாடல்களைப் பாடுவது போன்ற பிரமை ஏற்படும்!

"மன்மத லீலையை வென்றோர் உண்டோ...?"

"காயாத கானகத்தே நின்றுலாவும் நற்காரிகையே..."

"அழைத்தவர் குரலுக்கு வருவேன் என்றான் கீதையிலே கண்ணன்..."

அம்மான் பாட ஆரம்பித்ததும் அக்கம் பக்கச் சூழ்நிலைகள் அமைதியாகிவிடும். பாடலில் உள்ள வரிகளின் இசையோடு கூடிய ஏற்ற இறக்கங்கள் பிசகா வண்ணம் அவர்பாடும் போது, நானே அவர் குரலில் மெய்மறந்து போய்விடுவேன்.

அம்மானுக்குள்ளிருந்த ஆளுமை குறித்து அதிசயப்பட்டநான், பல தடவைகள் அவருக்காக அனுதாபப்பட்டிருக்கிறேன். அழுதும் இருக்கின்றேன். காரணம் அவரது திறமைகள், பாடும் ஆற்றல்கள் கவிப்புலமை... யாவும் ஒருவராலும் இறுதிவரை என்னைத்தவிர, இனம்கண்டு கொள்ளப்படவில்லை.

இள வயதில் அவர் ஏனையோரால் இனங் காணப்பட்டிருந்தால் அவருக்கான ஊக்குவிப்புக்கள், உற்சாகத்தூண்டல்கள் நிகழ்ந்திருக்குமாயிருந்தால்... அவர் ஓர் ஈழத்து சௌந்தரராஜனாக அல்லது சீர்காழி கோவிந்தராஜனாகவோ மட்டுமன்றி ஒரு கவிஞனாக வும் பலராலும் அறியப்பட்டிருப்பார்.

அவரது வறுமையும், வாய்த்த மனைவியும், பிள்ளைகள் அற்ற குடும்பச் சூழலும் கடைசிவரை அம்மாணை குடத்துள் விளக்காக மட்டுமன்றி, இலை மறைகாயாகவுமே அவரை நகர்த்தி விட்டுச் சென்றுள்ளது.

வசைக்கவி காளமேகப்புலவர் போன்று அம்மானுக்கும் கவிவரிகள் உரிய வடிவில் உரிய நேரத்தில், அவர் வாயில் இருந்து ஊற்றெடுக்கத் தொடங்கும்.

ஒரு தடவை அம்மானுக்கும் அவருடைய கூட்டாளி ஒருவன் நல்லா 'ஊற்றிக்' கொடுத்து விட்டான். மப்பு கொஞ்சம் ஓவராகிப் போனதில், தெருவில் மிதி வண்டியுடன் நடக்கச் சிரமப்பட்டவரை, அந்த வண்டியிலேயே ஏற்றிக்கொண்டு அவருடைய வீடு போய்ச் சேர்ந்தேன்.

நிறைவெறியில்... குறைகுடம் போல் தள்ளாடிக்கொண்டிருந்த அம்மாணை ஆத்திரத்துடன் பார்த்த அவரது மனைவியின் பார்வை என் மீது திரும்பியது.

"என்னடா இதெல்லாம்..?" என்று என்னைப் பார்த்துக்கேட்டான்.

நானோ அவருக்குப் பதில் சொல்வதற்கு முன், அம்மானிடமிருந்து வெளிவந்தது கேள்விக்கான

பதிலல்ல! பாட்டு! அந்தப்பாட்டு என்னைப்பொறுத்த வரையில் சாதாரண பாட்டல்ல. ஆழமாய் யோசித்து, கற்பனையில் சிறகடித்து வந்த பாட்டுமல்ல! மனைவி கேட்ட கேள்விக்கு வெடுக்கென அமைந்தது அம்மானின் எதுகை - மோனை பாணியிலமைந்த இந்த எட்டுவரிப்பாடல்!

அலுப்புக்கு விட்டே னுள்ளே

"அரையும் - காலும்" சேர்த்து

உலுப்பு தெனைப் போட்டு

உன்னாணைச் சொல்றேன்டி!

குலுக்கத்தில் வண்டி விட்டுக்

குப்புற விழுந்து விட்டேன்

சிலுக்கிட்டு நிலலாதே யென்

சிங்கார நாச்சியாரே!

பாடலின் கடைசி வரி... என்னைப் பலமாகச் சிரிக்க வைக்க, அம்மானின் மனைவி அனல் நிறைந்த விழிகளோடு எனை நோக்கினாள்.

சில நிமிடங்கள் வரை அவருக்கும் மனைவிக்கும் சொற்போர் நிகழ்ந்தது. அதன் பின் அவள் ஒரு தகரக்கோப்பையில் சோறு போட்டுக்கொண்டுவந்து கொடுத்தாள். சோற்றுக்குள் கையை வைத்த அம்மான், சொதி விடும்படி கூறினார். மனைவியும் சொதிச்சட்டியை எடுத்து வந்து அகப்பையால் அள்ளி அள்ளி ஊற்றினாள் அவரின் சோற்றுக்கோப்பைக்குள்.

அவ்வளவுதான்!

சோற்றுக் கோப்பையின் அடிப்பரப்பைத் தாங்கிப் பிடித்திருந்த அம்மானின் கையிலிருந்து, கோப்பையில் உள்ள ஒரு சிறு ஓட்டையூடாக ஒழுகத் தொடங்கி யது சொதி! கூடவே அவர் வாயிலிருந்து வெளிவந்தது கவி!

சோற்றுக்காய் விட்ட சொதி

சுடச்சுடப் பாய்கிறதே; அது

ஊற்றெடுத்து ஒடுகிறதே

ஒல்லித்துவாரமுடாய்

ஆற்றைப்போ லோடுமிந்த

அருமந்த சொதியதனை; வயல்

நாற்றுக்காய் திருப்பி விழின்

நன்கு விளைந்திடமே வேளாண்மை!

அம்மான் பாடிவிட்டு, பி.எஸ்.வீரப்பா மாதிரி ஒரு வில்லன் சிரிப்புச் சிரித்தபடி... என்னைப் பார்த்தார்.

எனக்கு அவரைப்பார்க்க பரிதாபமாக இருந்தது.

கண்காணும் காட்சிகளின் பிரதிபலிப்பாக அவரிலிருந்து வெளிப்படும் பாடல்வரிகளை நினைக்கும் போது, அவர் நல்லதொரு சூழ்நிலையில் பிறந்து வளர்க்கப்பட்டிருந்தால், அவரின் கவியாற்றல் கனபேருக்குத் தெரிந்திருக்கும்.

பாவம்! பட்டுக்கிடந்த குடும்பத்துள் பாலகனாய்ப் பிறந்து பசிக்கொடுமையில் படிப்பைப் பாதியில் தொலைத்துவிட்டு. கூலித்தொழிலாளியாகிப் போன வருக்குள் குந்தியிருந்த ஆற்றல்களை.. அதன் உணர்வுகளை... என்னால் மட்டுமே புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

அம்மான் பாடிய கவி வரிகள் இந்த இரண்டு மட்டுமல்ல.. இன்னும் பலவேயுண்டு.

ஒரு கலைஞன் என்பவன் பிறக்கின்றானா...? அன்றி உருவாக்கப்படுகின்றானா...? என்ற வினாக்களுக்கு, அம்மானின் பாடல்களும் வாழ்க்கையுமே விடைகளாக அமையட்டும்.

சிந்தாமணி, தினபதி பத்திரிகைகளில் புதிய படைப்பாளிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்த ஊடக ஜாம்பவான் எஸ்.டி.சிவநாயகம்

மொழிவரதன்

தினபதி தினந்தோறும் வெளிவரும் பத்திரிகையாகவும், சிந்தாமணி ஞாயிறு அன்று வெளிவரும் பத்திரிகையாகவும் காணப்பட்டன. நாளறிந்த வரையில் தினந்தோறும் ஒரு சிறுகதையை பிரசுரித்து புதிய இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்து கொடுத்த பத்திரிகை தினபதியாகவே இருத்தல் முடியும்.

1966, 67 போன்ற காலங்களில் தினபதி, சிந்தாமணி போன்ற பத்திரிகைகள் வெளி வந்தன. அவ்வேளையில் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் பசுமையானவை. இன்றும் வாழ்கின்ற என்னைப் போன்றவர்கள், அவ்வேளையில் எழுந்த எழுத்துத்துறை சார்ந்த ஊக்குவிப்புகள் மகத்தானவை என்பதை மறுக்க மாட்டார்கள்.

திருவாளர் எஸ்.டி சிவநாயகம் அவர்களின் தலைமையிலேயே மேற்குறித்த பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன.

தினபதி தினந்தோறும் வெளிவரும் பத்திரிகையாகவும், சிந்தாமணி ஞாயிறு அன்று வெளிவரும் பத்திரிகையாகவும் காணப்பட்டன. நாளறிந்த வரையில் தினந்தோறும் ஒரு சிறுகதையை பிரசுரித்து புதிய இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்து கொடுத்த பத்திரிகை தினபதியாகவே இருத்தல் முடியும். மூத்த படைப்பாளி ஒருவரால் விதந்துரைக்கப்படும் சிறுகதை தினபதியில் பிரசுரமானது.

இதேபோல் தினபதி “கவிதாமண்டலம்” என்ற பகுதியும் இளம் கவிஞர்களுக்கான ஒன்றாக இருந்தது. இதற்கான பகுதியில் மூத்த கவிஞர் ஒருவரின் சிபாரிசின் அடிப்படையில் தினபதியில் தினம் ஒரு கவிதை பிரசுரம் பெற்றது. இதனால் பல படைப்பாளிகள் தத்தமது படைப்புக்களை தினபதிக்கு அனுப்பினர். அது மட்டுமல்லாது பத்திரிகையின் விற்பனையும் அதிகரித்தது எனலாம்.

திருவாளர் எஸ்.டி.சிவநாயகம் எழுதிய அரசியல் சர்ச்சைகள் கட்டுரைகள் “அத்தாணி

மண்டபத்தில்” வந்ததாக ஞாபகம். அதுமட்டுமல்ல அவரது எழுத்து நடையே ஒரு தனிப்பாணி. ஒரு காலத்தில் எஸ்.டி. சிவநாயகம் அவர்கள் சுதந்திரன் பத்திரிகையிலும் கடமை புரிந்திருந்தார் என்பதையும் கூறலாம்.

மேலும் பாடசாலைகளில் கையெழுத்து பிரதிகளை எழுதும் பழக்கத்தை ஊக்குவித்திட பாடசாலைகளை ஊக்குவித்தார். தேசிய ரீதியாக அவர் “கையெழுத்துப் பிரதி” போட்டிகளையும் நடத்த ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இந்தப் பின்னணியில் பாடசாலைகளில் அதிபர், ஆசிரியர் மாணவர்களைக் கொண்ட குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு கையெழுத்துப் பிரதிகள் கைகளினாலேயே எழுதப்பட்டன. ஏனெனில் 1977 ஆம் அண்டு காலப்பகுதிகளில் ரோனியோ இருந்தது. ஆனால் போட்டோ பிரதி போன்ற இன்றைய நவீன வசதிகள் காணப்படவில்லை என எண்ணுகிறேன்.

தினபதி, சிந்தாமணி பத்திரிகைகளில் பல புதிய அம்சங்கள் வெளி வந்தன. மலையகம் பகுதிக்கென ஒரு பகுதியும் இருந்தது. (எங்கள் மலைநாடு என எண்ணுகிறேன்) இப்பகுதியை கினிகத் தேனை கே. தமிழ்மாறன் செய்தார். திராவிட பற்றாளரும் அப்பிரதேச (கினிகத்தேனை) நிர்வாகமான கே. தமிழ்மாறன் சிறப்பாகவே அப்பகுதியை நடத்திச் சென்றார் எனில் அதுமிகையல்ல.

தினபதி, சிந்தாமணியில் படைப்புக்களை அனுப்பி பிரசுரமாக்கி ஊக்கம் பெற்று பின்னர் தொடர்ந்து இத்துறையைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டோர் பலர் உள்ளனர். தமிழ் பற்று, தமிழ் இலக்கியம், அரசியல்

எனப் பல்துறை விடயங்களும் இப்பத்திரிகைகளின் பக்கங்களை நிரப்பின. இந்நிலையில் இன்றைய பத்திரிகைகளும் இவ்வாறான முறைமைகளை ஊக்குவித்திட வில்லை என்றொரு எண்ணம் எழுகின்றது.

இன்று சிறுகதைக்கென ஒரு பக்கம் ஞாயிறுகளில் ஒதுக்கப்பட்டு சிறுகதைகள் பிரசுரம் பெறு கின்றன. மாதம் நான்கு சிறுகதைகளில் எனப்பார்ப்பின் வருடத்திற்கு ஏறத்தாழ 48 அல்லது ஐம்பது சிறுகதைகளே இடம் பெறுதல் இயலும். இலங்கையில் ஏறத்தாழ பத்து பத்திரிகைகளில் 480 சிறுகதைகளாவது இடம் பெறலாம் எனலாம். ஆனால் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, விமரிசனம், திறனாய்வு, ஆய்வு என துறைசார்ந்த புதியவர்களுக்கான பயிற்சிகளங்களுக்கு ஒழுங்குகள் உள்ளதா எனத்தெரியவில்லை இவை தேசிய பத்திரிகைகளை பொறுத்தவரையில் பொருந்தும்.

ஆனால் மேற்குறித்த எல்லா பகுதிகளும் பத்திரிகைகளில் உள்ளன. ஆக்கங்களும் வெளிவருகின்றன. கவிதைகளுக்கு இதில் பஞ்சமில்லை. பலர் (புதியவர்கள்) இத்துறைக்குள் நுழைவர். இன்று பிரதேச ரீதியாக வெளிவரும் சில பத்திரிகைகள் உள்ளன. இவைகள் பெரும்பாலும் அரசியல் களத்தையே மையமாக்கி பக்கங்களை நிரப்புகின்றன. நல்ல படைப்பாளிகள் (காத்திரமான) உருவாகிட முன்னெடுப்புகள் மிகக்குறைவாகவே உள்ளன. சினிமா “கிசு கிசு போல” அரசியல் “கிசு கிசு” குறிப்பாக மலையக பிரதேச பத்திரிகைகளில் இடம் பெறுகின்றன. கட்சி, தொழிற்சங்க போட்டி, அறிக்கைகள் முதன்மை பெறுகின்றன. புனைபெயர்கள் எனும் முகமூடி அணிந்து அரசியல் கிசு கிசு அல்லது மறைமுகசாடை எழுத்துக் கள் மலையகத்திற்கென வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்றன.

மாற்றுக்கருத்துக்களுடனான கட்டுரைகள் ஒருசிலவே எமது களத்தில் வெளி வருகின்றன. அதிலும் அரசியல் சார்பானவற்றில் அதுவும் குறைவு என்றே கூறுதல் வேண்டும்.

கால மாற்றங்கள் ஊடகங்களின் உள்ளடக்கத்தை மாற்றி உள்ளன எனலாம். பத்திரிகைகளை நடத்திச்செல்லவே பாரிய முதலீட்டாளர்கள் சிரமப்படுவதுடன் பிற்தொரு ஊடக நிறுவனத்தினூடாக அச்சுப்பதிவு செய்ய வேண்டிய துழ்நிலை உருவாகி உள்ளமை கவலை தருகின்ற விடயமாகும். தமிழ்மொழி பேசும் தமிழ்ச்சமூகம் இது குறித்து சிந்தித்தல் வேண்டும்.

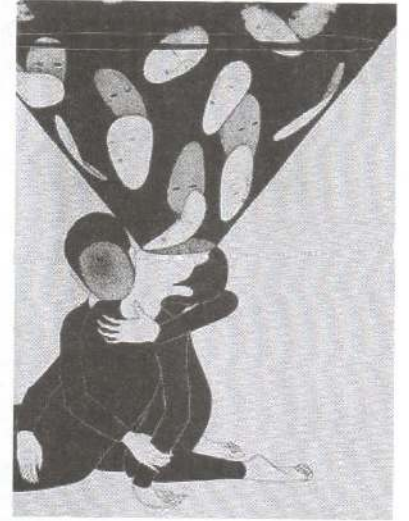
வாசிக்கும் பழக்கம், பணம் கொடுத்து வாங்கும் பழக்கம் என்பன அருகி வர இன்றைய இணையத் தளங்கள் காரணம் எனலாம். புதிய சமூகம் இணையத்தினூடாகவே தொடர்புகளை பெருமளவில் பேணுகின்றமையால் அச்சுப்பிரதியாக கையில் வாங்கிப்படிப்பது குறைந்து வருகின்றமை அச்சு ஊடகங்கள் எதிர்நோக்கும் பாரிய சவால்கள் ஆகும்.

எவ்வாறெனினும் ஒரு காலத்தில் பத்திரிகைகள், சுஞ்சிகைகள், சிறுபிரசுரங்கள் மூலம் தமிழ் வளர்ந்தது, வளர்க்கப்பட்டது. புதிய தமிழ்நடை உருவானது இதற்கொரு உதாரணம் இந்தியாவின் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், திராவிடக்கழகம் என்பனவாகும்.

திராவிடக்கொள்கை தென்னாட்டில் ஊற்றெடுக்காதிருந்தால் தமிழ் சமஸ்கிருதத்தாலோ அல்லது வடமொழிசார் மொழிக்கலப்பினாலோ மணிப் பிரவள நடையை அடைந்திருக்கலாம். இவர்களின் பிரசுரங்கள், பத்திரிகைகள் (முரசொலி, மாலை மணி போன்றன) என்பனவும், அறிஞர் அண்ணா துரை, கலைஞர் கருணாநிதி, அன்பழகன், நெடுஞ்செழியன் போன்ற பலரது மேடைப்பேச்சாலும் புதுவடிவமும், மறுமலர்ச்சியும், எழுச்சியும் பெற்று வளர்ந்தது.

இந்நோக்கில் தமிழ்ச்சமூகம், தமிழர் தம் எழுச்சி, தமிழ் வளர்ச்சிக்கு பத்திரிகைகள் ஆற்றிய பாரிய பங்களிப்பு குறைவடைந்து செல்கிறதே என்பதே தமிழ் ஆர்வலர்களின் மனத்தாங்கலாகும். இதனை எங்கு எப்படி சரி செய்யலாம் என்று பார்க்கும் பொழுதுதான் பத்திரிகைகள் ஆக்க இலக்கியங்களுக்கு களம் அமைத்துக்கொடுப்பதுடன் நிலலாது புதியதோர் படைப்பாளிகளை உருவாக்கிடவும் செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுப்பது நலம் என்று கூறத்தோன்றுகின்றது. ஏனெனில் பத்திரிகைகள் இன்னும் தமிழ் பேசும் சமூகங்களிலிருந்து விலகிவிடவில்லை என்பது ஒரு நம்பிக்கை தரும் விடயமாகும் இதனை புதிய தளத்திற்கு இட்டுச் செல்ல புதிய படைப்பாளிகள், ஆர்வலர்கள் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

ஒரு தாயம்

உலகம்

கூரியனோடு நகர்ந்து

காலத்தை

மாற்றிக் கொண்டிருக்கையில்

மனிதக்குணங்கள்

இன்னுமே மாறவில்லை?

உல்லாசமும் சல்லாபமும்

கூழ்நிலைக் கைதிகளாக்கி

பொல்லாமைத்தேடல்களில்

வயதும் காலவதியாகிறது

அனுபவிப்பும்

அனுபவங்களும்

அறுசுவையுணவாகி

ஆத்மாவின் புனிதத்தை

அழுக்கடையாக்கி

புழுக்களின்

புகலிடமாக்கி விட்டது.

ஏப்பமிடும்

எருமை மாடுகளாய்

புல்மேய்ந்து

ஆயாசமாக

அசைபோடவே

இன்றைய

சில மனிதத்தோல்களும்

நாம் ஏன் மனிதர்களானோம்

என்ற வினாவோடு

நகரும் வாழ்வில்

வழி தெரியாது விழி பிதுங்கியே

எமதாயுளும்

கரைந்து செல்கிறது.

- மருதூர் ஜமால்தீன் -

நேர்காணல்

nydpd; ghujp

சந்திப்பு : இ.ச.முரளிதரன்

தேனி மாவட்டத்தில் கேரள எல்லையில் இருக்கும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் அடிவாரத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியலை வெகு நேரத்தியான திரைமொழியில் "மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை திரைப்படத்தில் வெளிப்படுத்தியவர் இயக்குநர் லெனின் பாரதி ! இயக்குநர் சுசீந்திரனிடம் உதவி இயக்குநராக இருந்து "அழகர் சாமியின் குதிரை", "வெண்ணிலா கபடிக்குழு", "நான் மகான் அல்ல" ஆகிய படங்களில் பணியாற்றினார். சென்ற மாதம் கிளிநொச்சியில் நிகழ்ந்த 49 ஆவது இலக்கியச் சந்திப்பில் "திரையும் நிலமும்" என்ற தலைப்பிலே உரைநிகழ்த்தியமைபும குறிப்பிடத்தக்கது.

இ.ச. முரளிதரன்

உங்களின் தந்தையார் திரைத் துறையிலே பணியாற்றியுள்ளார். இந்தக் கவர் விசைதான் உங்ககளையும் சினிமா மீது பற்றுக் கொள்ள வைத்ததா?

லெனின் பாரதி

எனக்கு ஆரம்பத்தில் சினிமா மேல Intrest இல்லை. அப்பா நாடகத்துக்காக சினிமாவுக்காக ரொம்பவே உழைச்சாரு. அப்பாவால் வந்திட்டு குடும்பச் சூழலால் சினிமாவில் ஒண்ணும் பண்ண முடியல. அப்பாவோட கனவுக்காகவும், திரைப்படத்தை வந்து நம்மோட மொழியாக கருவியாக பயன்படுத்திக்கலாம் என்னும் இரண்டும் சேர்ந்துதான் சினிமாவுக்குள்ள வந்தேன்.

இ.ச. முரளிதரன்

நடிகர் விஜய்சேதுபதி "மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை" திரைப் படத்தின் முதன்மைப் பாத்திரத்தில் நடிக்க ஆசைப்பட்டதாக அறிகிறோம். அவரைத் தவிர்த்தற்கான காரணங்களை அறியலாமா?

லெனின் பாரதி

கதைக்கென்று ஒரு நடிகர் விம்பம் தேவைப்படல! முகமற்ற மனிதர்தான் தேவைப்பட்டார். அவருக்கு நான்கைந்து படங்கள் நடித்து நடிகர் என்றொரு அந்தஸ்து இருக்கிறது. அந்த முகம் "நடிகர்" என்ற விம்பம் என்று சொல்லலாம். அந்தக் கதைக்கு வந்து விம்பமற்ற மனிதர்களே தேவைப்பட்டனர்.

இ.ச. முரளிதரன்

யதார்த்த வாழ்வை உண்மைக்கு வெகு அருகிலே கொண்டுவர முயன்ற பல திரைப்படங்கள் வணிக ரீதியாகத்தோல்வி கண்டு உள்ளன. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை திரைப்படத்தை உருவாக்கும் போது வணிக ரீதியான வெற்றி சாத்தியப்படாமலும்

போய்விடலாம் என்னும் தயக்கமும் பயமும் உங்களிடம் இருந்தனவா?

லெனின் பாரதி

இல்லை ! இல்லை!! எனக்கு நீண்ட அனுபவம் இருக்கு இந்தத் துறையில் இந்தப் படத்தை இந்தப் பொருட் செலவில் எடுத்தோம் என்றால் முதலீட்டை திரும்ப எடுத்திட முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருந்திச்சு. அந்தத் திட்டமிடலோட தான் எடுத்தேன்.

இ.ச. முரளிதரன்

இளையராஜாவின் இசை திரைப் படத்தினை இன்னொரு பரிமாணத்திற்கு எடுத்துச் சென்றுள்ளது. அவரைத் தேர்வு செய்தமை குறித்து

லெனின் பாரதி

இளையராஜா வந்து main ஆக அந்த நிலப்பரப்பினைச் சார்ந்தவர். கதைக் களத்தைச் சார்ந்தவர். அப்புறம் பின்னணி இசையில் ரொம்ப முக்கியமான ஆள். பின்னணி இசையிலேயே

அவர் ஒரு கதை செல்வாரு. எந்த இடத்தில் அமைதி தேவைப்படு தென்று நினைக்கிறீனோ அந்த இடத்தில் அமைதியாகவே இருந்திரட்டுமானு கேட்டாரு. அந்த வாழ்வை நேரடியாக உள்வாங்கியவர். அதற்கு அவர்தான் பொருத்தமாக இருப்பார் என்றே அவரைத் தேர்வு செய்தேன்.

இ. ச. முரளிதரன்

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை திரைப்படத்திலே தொழில் முறைக் கலைஞர் அல்லாதவர்களையும் நடிக்க வைத்துள்ளீர்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது பயிற்சிகளை வழங்கினீர்களா?

லெனின் பாரதி

பயிற்சி எல்லாம் இல்லை... அந்தக் கதைக்கு அந்தக் கதாபாத்திரங்கள்... அந்த முகம் அந்த உடல்வாகு, உடல்மொழி எல்லாம் தேவைப்பட்டிச்சு. அதை வந்து தொழில் முறை நடிகர்களிடம் தேர்ந்தெடுப்பது ரொம்ப கஷ்டமாய் இருந்திச்சு. அந்த வாழ்வியலை அந்த மக்களை வைச்சுப் பதிவு பண்ணும் போது தான் அந்த வட்டார வழக்கையும் அப்படியே பதிவு பண்ண முடியும். அவங்க எல்லாருமே அந்த வட்டாரத்தைச் சார்ந்தவங்க. சினிமா என்பது ஒரு ஆவணம். வட்டார வழக்கும் ஆவணப்படுத்தப்பட வேணும் அதனால் தான் அவங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். அவங்களிடம் ஒரு பாசங்கான போலியான சினிமாவை எழுதி, அந்த உரை வடிவத்தில் எடுத்தாலும் அவங்களிட்ட வேலை வாங்கிறது சிக்கல். அவங்க வாழ்வியலையே நம்ம படம்பிடிக்கும் போது அந்த சிக்கல் இல்லை.

இ. ச. முரளிதரன்

மலைவாழ் மக்களின் நிலம் குறித்த அரசியல் உலகமய மாக்கலின் நிகழ்ச்சி நிரல் பொறிக்குள்ளே சிக்கண்ட பெருநகர மக்களால் சரியான விதத்தில் புரிந்து கொள்ளப்பட வாய்ப்புகள் உள்ளதா?

லெனின் பாரதி

நிச்சயமாக வாய்ப்பிருக்கு! அயல்

மொழித் திரைப்படங்களெல்லாம் பார்க்கிறோம். அந்தக் கலாசாரம் பண்பாட்டு பிரச்சினைகள் எல்லாம் நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் அடிப்படை மனித உணர்வுகள் ஒன்றுதான்! அதை அவங்க எல்லா இடத்திலும் உள்வாங்கிக் கிறாங்க. நகரத்தில் இருக்கிறவங்க வேறு விதமாக உள்வாங்கிறாங்க எங்க முன்னோர்கள் இடம் இங்க இருந்திச்சு இப்ப ஒரு complex ஆக மாறியிருச்சி. அந்த இடத்தில் தான் நாங்க வேலை செய்யிறோம்” அது எல்லா இடத்திலையும் உலகத்தோட பொதுவான ஒரு உணர்வுதான்! நகரம் - கிராமம் என்று வேறுபாடெல்லாம் கிடையாது. அந்தக் கதாபாத்திரங்களை பொருந்திப் பார்த்துக்க முடியும்.

இ. ச. முரளிதரன்

நாயக விம்பங்களின் வழிபாட்டரசியல் நல்ல படங்களின் வருகைக்கு எந்தெந்த வகையில் தடையாக அமைகின்றது?

லெனின் பாரதி

நாயக விம்பம் வழிபாடு என்பதோடையே அவங்களுக்கு எல்லாம் முடிஞ்சு போயிடுவது. அப்புறம் வந்து ஒரு “நடிகர்” என்றாலேயே கொண்டாறது... படத்தோட கதாபாத்திர வெளிப்பாட்டுக்கோ உடல் மொழிக்காகவே கொண்டாடுவதில்லை. அந்த நடிகரின் முன்னாலே உள்ள எல்லா விம்பங்களையும் சேர்த்துத்தான் நாயக வழி பாடு இருக்கு! இந்த வழிபாடு வந்து திரும்ப திரும்ப பண்ணுறது என்ன? “இவரால் தான் அது முடியும். இவர்தான் ரட்சகர் இவர்தான் மீட்பர் என்ற மனநிலையை உருவாக்குவது. அப்போது வந்து அசல் பிரச்சினை களையோ நிஜவாழ்வைப் பிரதி பலிக்கிற மாதிரித் தன்மையோ அங்கே இருக்கப் போவதில்லை. நாயகவழி பாடென்பதே மிகைதான். அந்த மிகை இருக்கும் போது நல்ல படங்கள் வருவது ரொம்பக் கஷ்டம்.

இ. ச. முரளிதரன்

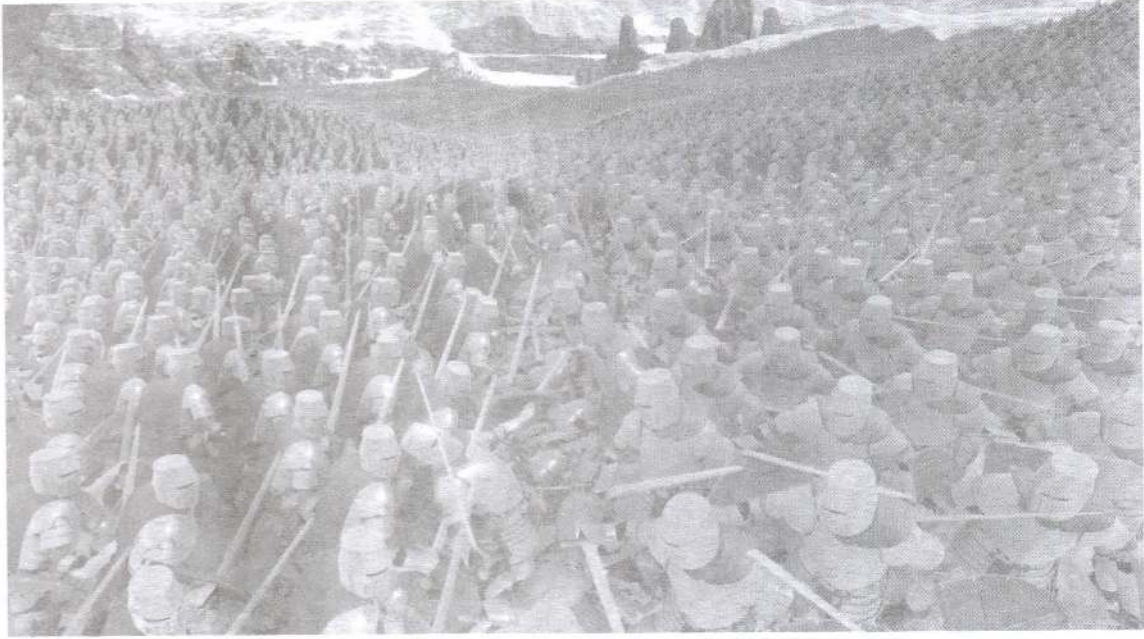
நல்ல படங்களை எடுக்கின்ற போது இயக்குநர்கள் எதிர்கொள்கின்ற சவால்கள் குறித்துப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

லெனின் பாரதி.

சவால் எல்லாம் ஒன்றும் இல்லை! முதலல்லே எல்லாவற்றையும் திட்டமிட்டு, ஒரு தயாரிப்பாளரை அணுகும் போது அவருக்கு அந்தக் கதை புரிஞ்சு, பிடித்தால் தான் அவர் தயாரிப்பாளராக வரப்போறார். அங்கேயே பாதி வேலை முடிஞ்சிடும். அப்புறம் அவர் நமக்கு கொடுத்த பொருட் செலவு உத்தரவாதத்திற்கு நம்பிக்கையாக நடந்துக்கணும்! நமக்குத் தொழில் தெரியும். “இவர் சரியாகச் சொன்ன கதையை எடுத்திடுவாரு என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கு” அந்த நம்பிக்கையை நாம காப்பத்தணும்.

இந்த நகரில் ஒரு கோடி ஆத்மாக்கள்

இந்த நகரில் ஒரு கோடி ஆத்மாக்கள்
சிலர் மாளிகைகளிலும் சிலர் குச்சு வீடுகளிலும்
ஆனால் அன்பே எமக்கு இடமில்லை.
ஆனால் எமக்கு இடமில்லை.
ஒரு காலத்தில் எமக்கொரு நாடு இருந்தது.
அது நல்லதென்று எண்ணியிருந்தோம்
தேசப்படத்தைப் பாருங்கள். அங்கே அதைக் காண்பீர்கள்
இப்பொழுது அங்கு நாம் போகமுடியாது
அன்பே நாம் அங்கு போகமுடியாது
கிராமத்து தேவாலய வளவில் முதிய பூ மரம் நிற்கிறது
ஒவ்வொரு இளவேனிலும் அது புதிதாய்ப் பூக்கும்
பழைய பாஸ்போர்ட்கள் தம்மை அப்படிப் புதுப்பிக்கமாட்டா
தூதுவர் மேசையை ஒங்கி அறைந்து சொன்னார்
"பாஸ்போர்ட் இல்லாவிட்டால் நீங்கள் செத்தாருக்குச்சரி!"
ஆனால் நாங்கள் இன்னும் உயிரோடிருக்கிறோம்
அன்பே நாங்கள் உயிரோடிருக்கிறோம்

குழுவைச் சந்திக்கப் போனேன், இருக்கக் கதிரை தந்தார்கள்
அடுத்த வருடம் வரும்படி பணிவோடு சொன்னார்கள்
ஆனால் இன்றைக்கு நாம் எங்கு போவது அன்பே,
இன்றைக்கு எங்கே போவது?

ஒரு பொதுக்கூட்டத்துக்குப் போனேன்
பேச்சாளர் எழுந்தார், சொன்னார்
"அவர்களை உள்ளே விட்டால்
எங்கள் உணவைத் திருடி விடுவார்கள்!"
அவர் உன்னையும் என்னையும் பற்றித் தான் பேசினார்

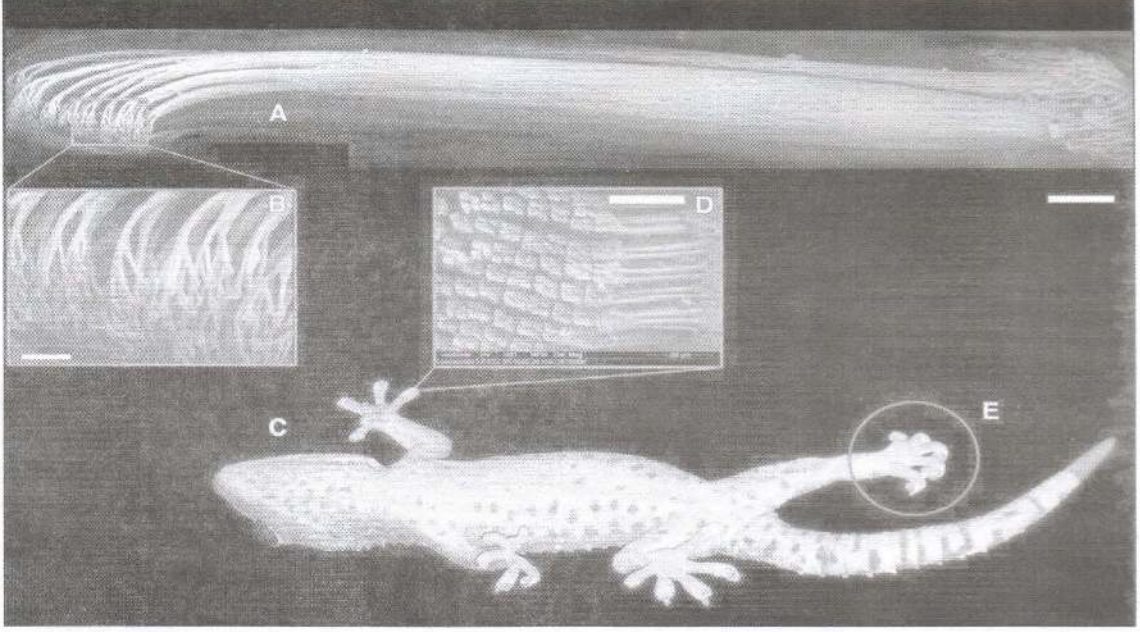
அன்பே உன்னையும் என்னையும் பற்றித் தான் அவர் பேசினார்
வானில் இடிமுழக்கம் கேட்பதாக நினைத்தேன்
ஐரோப்பாவை உலுக்கிய ஹிட்லர் சொன்னான்
"அவர்கள் சாகத்தான் வேண்டும்!"
அவன் எங்களைத் தான் குறிப்பிட்டான், அன்பே
அவன் எங்களைத் தான் குறிப்பிட்டான்

ஒரு கதவு திறப்பதையும்
ஒரு பூனை அனுமதிக்கப்படுவதையும் கண்டேன்.
ஆனால் அவர்கள் ஜேர்மானிய யூதர் அல்லவே
அவர்கள் ஜேர்மானிய யூதர் அல்லவே
துறைமுகத்துக்குப் போய் இறங்குதறையில் நின்றேன்
பத்து அடி தூரத்தில் அன்பே பத்தடி தூரத்தில்
மீன்கள் சுதந்திரமாக நீந்துவதைக் கண்டேன்
காட்டினூடே நடந்தேன், மரத்தின்மீது பறவைகளைக் கண்டேன்
அரசியல்வாதிகள் இல்லாததால் அவை குரலெடுத்துப் பாடின
அவை மனித இனம் அல்லவே அன்பே
மனித இனம் அல்லவே

ஆயிரம் சாளரங்களும், ஆயிரம் கதவுகளும்
ஆயிரம் மாடிகளும் கொண்ட ஒரு கட்டிடத்தைக் கனவில் கண்டேன்
அவற்றில் ஒன்றேனும் எங்களுக்குச் சொந்தமில்லை அன்பே
ஒன்றேனும் எங்களுக்குச் சொந்தமில்லை
கொட்டும்பனியில் பாரிய சமவெளியில் நின்றேன்
என்னையும் உன்னையும் தேடி அன்பே
என்னையும் உன்னையும் தேடி
பத்தாயிரம் போர் வீரர்கள் முன்னும் பின்னும் அணி வகுத்தனர்

ஆங்கில மூலம் : W.H.Anden
தமிழில் : சோ.ப

நனோப் பதிகம்

ஒன்றுடன் ஒன்பது சுழியமாம் "நிகற்பம்"
சென்றுமேல் ஒன்றுநில் பெறுமதி அளவிலே
தென்படும் நுண்ணிலை நனோவென விளம்புவோம்
பன்முக நுட்பமே பயிலவா உலகிலே!

சொற்பமாய் நற்பலன் செதுக்கிய செயல்முறை
மற்றுமோர் நுண்ணிய உருவிலே வெளிப்பட
பெற்றிடும் துல்லியம் எளிதிலே பெரும் பயன்
கற்பனை மிஞ்சிடும் அதிசயம் இனி எழும்

சீர்பெறு தாமரை, சிறப்புறு இலைகளில்
நீர்த்துளி ஒட்டிடாப் புதிரது புரிந்ததா...?
தேர்குவாய் காரணம் முளரியில் இலைதனில்
போர்த்திடு மேற்படை நானோநிலை முகடுகள்

சீனியும் தேபுனல் கலந்திட இனித்திடும்
காணவோ அக்கணம் விழிகளிற் புலப்படா
சீனியும் கோப்பையில் நனோதுகள் அளவிலே
ஆனதாய் மேதகு அயன்ஸரினும் உணர்த்தினார்

பல்லியும் மேற்புறச் சுவரிலே நகருது
பல்லியின் காலிடை சுவரிடை கவர்விசை
கொள்ளனும் பல்லியின் நிறையிலும் அதிகமாய்

நல்கிடும் குஞ்சமாய் பதம்படர் நனோநிலை
தங்கமும் மஞ்சளாய் ஒளிர்வதே வெளிப்படை
மங்கிடாப் பொன்னது நனோவெனச் சுருங்கிடில்
பொங்கெழில் நீலமாய் புலப்படும் விழிகளில்
அங்கதே கூழ்மமாய் உருகினால் சிவந்திடும்

வண்ணமாய் பூச்சியின் சிறகினில் பலநிறம்
கிண்ணமாய் ரோம் தரு "லிகியுரு கச" தனில்
தன்னிரை தேடிடச் சிலந்தியும் உமிழுழை
கொண்டுமே பின்னிடும் வலையிலும் நனோ நிலை

வான்பெயல் நீர்த்துளி நனைந்திடா உடைகளும்
"கோண்" தரும்! வாகனச் சுவரிலே படிந்திடும்
மாண்பிலாத் தூசுகள் படிந்திடா முறையிலே
மேன்மைசேர் பூச்சினை நிறங்களில் வழங்கிடும்

புற்றுநோய் தங்கிய கலங்களை அழிக்கவும்
மற்றைய மாண்புறு கலங்களில் மருந்தினால்
தொற்றிடும் பக்கவி களைவுபல தவிர்க்கவும்
உற்றதோர் தோழனாய் நனோதரும் மருத்துவம்

ஆயினும் ஆயுதத் திறன்களும் உயர்ந்திடும்
தாயினும் நற்புவி தவிடெனப் பொடிபடும்
நோய்தரு சிந்தனை கடந்திடில் அமிர்தமே

● நிகற்பம் - 1000000000 ● கோண் - அணுவை நூறு துகளாக்கியதன் ஒரு பகுதி ● லிகியுருகச கிண்ணம் - Lycurgus Cup

இ.சு.முரளிதரன்

நேர்காணல்

பா. இரகுவரன்
சந்திப்பு : பரணீ

தும்பளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பா.இரகுவரன் அவர்கள் நாடகம், இலக்கியம், சுற்றுச்சூழலியல், மரபுரிமை, சமூகவியல், விஞ்ஞானம் ஆகிய துறைகளில் விற்பன்னராக திகழ்ந்து வருபவர். சிறந்ததொரு நாடக நெறியாளர். ஆவணங்களை நூல் வடிவிலும் போட்டோ வடிவிலும் ஆவணப்படுத்துவதில் அக்கறையோடு ஈடுபட்டு வருகின்றார். 9 நூல்களை ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகிற்கு தந்துள்ளார். நாடகசெம்மல், கலைவாருதி, யாழ் முத்து போன்ற விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார்.

பரணீ:

நாடகத்துறையைப் பிரதான துறையாகக் கொண்டு இயங்கும் தங்களின் வாசிப்புத் தொடர்பான குடும்பப் பின்னணி பற்றிச் சிறிது கூறுங்கள்..?

பா.இரகுவரன்:

நான் பருத்தித்துறையில் உள்ள தும்பளை என்ற கிராமத்தில் 1959 இல் பிறந்த வளர்ந்து, வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவன். நடுத்தர வர்க்கக் குடும்பப் பின்னணியுடையவன். எனது தந்தையார் ஒரு வாசிப்புப்பிரியர். புத்தகங்கள் பலவற்றைத் தனது சேகரிப்பில் வைத்திருந்தார். இந்தப் புத்தகங்களைச் சிறு வயது முதல் பார்த்தும், தொட்டும், பக்கங்களைப் புரட்டியும், கிழித்தும் புத்தகங்களுடனான எனது உறவு ஆரம்பித்தது.

எனது தந்தையார் மாதா மாதம் “அம்புலிமாமா” சஞ்சிகையை வாங்கித் தருவார். சிறுவயதில் அம்புலிமாமா சஞ்சிகைகளைப் பல தடவைகள் வாசிப்பேன். அடுத்த மாத அம்புலிமாமா எனது கைகளில் எப்பொழுது தவழும் என ஏங்கி நிற்பேன். அதன் பிறகு சித்திரக்கதைகள், துப்புறியும் மர்ம நாவல்கள்... கல்வி சஞ்சிகைகள் என தந்தையார் வாங்கித்தர எனது தாயார் வாசிப்புக் கான ஊக்கத்தைக் கொடுத்தார். நான் தனிப் பிள்ளையாக இருந்த தினால் புத்தகங்கள் எனது சகோதரங்கள் ஆகி நின்றன. அந்தக்காலம் முதல் வாசிப்புப் பழக்கம் எனது பிரதான பொழுது போக்காக இன்று வரை இருந்து வருகிறது.

பரணீ:

நாடகத்துறையில் தாங்கள் ஈடுபாடு கொள்வதற்குரிய காரணம் அல்லது பின்னணியைப் பற்றிக் கூற முடியுமா?

பா.இரகுவரன்:

தும்பளை நெல்லண்டைப் பத்திரகாளி அம்மன் கோயில் பல நூற்றாண்டுகள் கூத்துக்கள் நேர்த்திக்காக அரங்கேற்றப்படும் பிரதான கோயிலாக இருந்து வந்தது. 1960 களின் பிற்பகுதி தொடக்கம் மேற்படி கோயிலில் இசை நாடகங்களைத் தொடர்ந்து பார்க்க முடிந்தது. இவற்றைப் பார்த்துவிட்டு ஊர் நண்பர்களுடன் நாடகக் காட்சிகளை நடித்துப்பார்ப்பதும் ஒரு விளையாட்டாக இருந்தது. அத்துடன் அருகில் அமைந்த மாதனைக்கிராமத்து இசை நாடகக் கலைஞர்கள் இதுவே எனது ஆரம்பகால நாடகப்பின்னணியாகும்.

பரணீ:

நாடகமும் அரங்கியலும் என்ற துறை தொடர்பாகப் பல்வேறு பங்குகளை ஆற்றியுள்ளீர்கள். பிரதானமாக என்ன வகிப்பாங்கினூடாக உங்களை நீங்கள் அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறீர்கள்?

பா.இரகுவரன்:

நெறியாளர். நெறியாளராய்ச் செயற்பட்டு ஏராளமான நாடகங்களை அரங்கேற்றியிருக்கின்றேன். வடமராட்சியில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட

பாடசாலைகளில் நெறியாளராக இருந்து சிறுவர் நாடகங்களையும், வளர்ந்தோருக்கான நாடகங்களையும் அரங்கேற்ற உதவியிருக்கிறேன்.

கடந்த முப்பது வருடங்களாக ஆசிரியராகச் சேவை புரிந்த ஹாட்லிக் கல்லூரியிலும் ஞானசம்பந்தர் கலைமன்றத்திலும் வருடாவருடம் நாடகங்களை அரங்கேற்றி வருகின்றேன்.

சிறந்த நெறியாளராக இருப்பதற்கு நடிப்புத்திறனுடன் அற்புதமான கற்பனை வளவும் மிக அவசியமானது. அத்துடன் நாடகத்துறை சம்பந்தமான பல தரப்பட்ட அறிவும் மிக அவசியம் எனது கற்பனை ஆற்றல் ஓரளவு குறிப்பிடக் கூடியதாக இருப்பதால் அது அற்புதமானதாக மாற வேண்டும் என்று தான் இன்றுவரை இயங்கி வருகிறேன் ஆனால்...?

பரணீ:

நாடகத்துறையில் நீங்கள் ஈடுபடுவதற்கு உங்களின் குடும்பப் பின்னணி எவ்வளவு தூரம் உதவி வருகின்றது?

பா.இரகுவரன்:

சிறு வயதில் நெல்லண்டைப் பத்திரகாளியம்மன் கூத்துக்களைப் பார்க்க ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையிலும் என்னை அழைத்துச் சென்ற அம்மம்மா, அம்மா மற்றும் அயலில் வாழ்ந்த உறவினர்களுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. அதன்பிறகு நண்பர்களுடனும் தனியாகவும் கூத்துப்பார்க்கச் செல்வேன் (இங்கு கவனிக்கப்படவேண்டிய விடயம் நாட்டுக்கூத்து, விலாச நாடகங்கள், இசை நாடகங்கள், காத்தவராயன் நாடகம் என இவற்றை பொதுமக்கள் "கூத்து" என்றே பாரம்பரியமாக அழைத்து வருகின்றனர்.)

நான் தீவிரமாக நாடகத்துறையில் ஈடுபடத்தொடங்கிய போது எனது தாய் தந்தையர் மகிழ்ச்சியுடன் அனுமதித்து வசதிகள் செய்து தந்தனர். பின்னர் எனது மனைவியும் எனக்குப் பேருதவியாக இருந்து வருகிறார்.

எனது பிள்ளைகள் (மகன், மகன்) இருவரும் எனது நாடகங்களில் நடிக்க முன்நிற்பது என்னை உற்சாகமுட்டி நிற்கிறது. அத்துடன் பிள்ளைகள் நெறியாள்கையிலும் தற்போது உதவி செய்து வருகிறார்கள்.

பரணீ:

நாடகத்துறையில் தங்களின் பங்களிப்புக்கு கல்வி நிறுவனங்கள் எந்த வகையில் உதவி வருகின்றன...?

பா.இரகுவரன்:

எனது ஆரம்பப் பாடசாலையான தும்பளை சிவப்பிரகாச மகாவித்தியாலயம் மாணவர் மன்றங்களில் (1965 1971) அடிக்கடி நாடகங்களை அரங்கேற்றின. சங்கிலியன், குமணன் மற்றும் நாடகமாக்கப்பட்ட நாயன்மார் வரலாற்றின் பல பகுதிகளில் நான் அதிகம் நடித்துள்ளேன்.

ஹாட்லிக் கல்லூரியில் படித்தபோது மெய்வல்லுனர் துறையில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. நாடகங்கள் நடிப்பது பற்றிக் கவலைப்படவில்லை.

1988 இல் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைக்குச் சென்றபோது தான் நாடகத்துறையில் தீவிரமாக ஈடுபடுவதற்குரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. 1988 இல் நடந்த பாடத்துறைப் பிரிவுகளுக்கு இடைப்பட்ட நாடகப் போட்டியில் நான் எழுதி நெறியாள்கை செய்த "மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு" என்ற நாடகம் பல பரிசில்களை பெற்றுக்கொண்டது. அதிலிருந்து நாடகத்துறையில் ஈடுபடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

பரணீ:

தாங்கள் நாடகத்துறையில் தீவிரமாக ஈடுபடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் என்று குறிப்பிடுவதை சற்று விளக்கமாகக் கூறமுடியுமா..?

பா.இரகுவரன்:

அவ்வேளை ஏனைய பாடப்பிரிவுகளுக்கு திரு.சி.ஜெயசங்கர், திரு கந்தையா ஸ்ரீ கணேசன் ஆகியோர் நாடகங்களை நெறிப்படுத்தினர். நடுவர்களாக

குழந்தை ம.சண் முகலிங்கம். பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு மற்றும் ஒரு நாடகவியலாளர் கடமை யாற்றினார். இந்த வேளையில் தான் மேற்படி நாடகத்துறை சார்ந்தவர் களோடு தொடர்பு கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.

1989 ஆம் ஆண்டு பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் சிறுவர் நாடகக் களப் பயிற்சியும் பாடத் துறைப்பிரிவுகளுக்கு இடையிலான சிறுவர் நாடகப்போட்டிகளும் நடை பெற்றன. இந்தவேளை சிறுவர் நாடகத்துறையில் மிகுந்த அக்கறையும், ஆர்வமும் கொள்ள வைத்தது.

1988 இல் இருந்து கலாநிதி குழந்தை ம.சண் முகலிங்கம். பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, கலாநிதி க.சிதம்பரநாதன், (தற்போது) கலாநிதி சி.ஜெயசங்கர், கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீ கணேசன், திரு.பா. அகிலன் இசையமைப்பாளர் கண்ணன், இவரின் மகன் சத்தியன்... என கலைக் கூட்டமொன்றின் தொடர்பு கிடைத்தமை எனது தீவிர நாடக இயக்கத்துக்குக் காரணமாக அமைந்தன.

மேலும் கலாநிதி குழந்தை ம.சண் முகலிங்கம், பேராசிரியர். சி.மௌனகுரு, கலாநிதி. க.சிதம்பர நாதன், சி.ஜெயசங்கர், கந்தையா ஸ்ரீ கணேசன் ஆகியோரின் நாடக ஒத்திகைகளும். அரங்கேற்றங்களும் சிறப்பான நாடக அனுபவங்களாகி நின்றன.

பரணீ:

நாடகமும் அரங்கியலும் துறையில் ஈடுபடுவதற்குக் காரணமான தங்களின் ஆசான்கள் யாவர்...?

பா.இரகுவரன்:

நாடகவியலாளர் கலாநிதி குழந்தை ம.சண் முகலிங்கம், பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி (அமரர்) ஆகியோர் பிரதானமானவர்கள். அத்துடன் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, கலாநிதி க.சிதம்பரநாதன், பிரான்சிஸ் ஜெனம் ஆகியோரையும் எனது நண்பர்களும் தற்போது நாடக விரிவுரையாளரு மான கலாநிதி சி.ஜெயசங்கர், பாக்கியநாதன் அகிலன் (தற்போது நுண்கலைத்துறை விரிவுரையாளர்) ஆகியோரையும் குறிப்பிடலாம்.

அதிலும் கலாநிதி சி.ஜெய சங்கர் நுண்கலைத்துறை விரிவுரை

யாளர் பாக்கியநாதன் அகிலன் ஆகியோர் தங்களின் வீடுகளில் என்னை இருத்தி நாடகத்தைப் பாடமாகப் பயிலவும் இரவுநேர அரங்கேற்றங்களைக் கண்டு களிக்கவும் உதவியவர்கள். இந்த இருவரின் உதவி இல்லாவிடின் நான் அவ்வேளை நாடகமும் அரங்கியலும் பாட நெறியை கற்க முடியாது போயிருக்கும்.

பரணீ:

மரபுவழி நாடகங்களில் நீங்கள் அத்த விரும்பம் கொள்வதற்கு காரணம் யாது?

பா.இரகுவரன்:

பழமை பேணும் பண்பு இயல்பாக என்னிடம் உள்ளது என்று நினைக்கிறேன். மேலும் நவீன நாடகங்களில் தீவிரமாக ஈடுபட்ட போது ஆய்வுக்காக எமது பாரம்பரிய நாடக மரபுகளைத் தேட முற்பட்டேன். நாட்டுகூத்து, விலாசகூத்து கதிரையப்பர் (கதிரைமலைப்பள்ளி) போன்ற பாரம்பரிய நாடக வகைகள்... மற்றும் ஆற்றுகைக்கலைகளையும் கண்டுபிடிக்கக்கூடியதாக இருந்தது.

பரணீ:

மரபுவழி நாடகங்களின் எதிர்காலம் எப்படியுள்ளது?

பா.இரகுவரன்:

கவலைக்கிடமாகவே உள்ளது. கை விடப்பட்டு விட்டன. இசை நாடகங்களும் காத்தவராயன் நாடகமும் ஒரு சிலரால் அரங்கேற்றப்படுகின்றன.

பாடசாலை நாடகப் போட்டிகளில் மரபுவழி நாடகங்கள் குறிப்பாக இசைநாடகம், காத்தவராயன், கிறிஸ்தவக்கூத்து என்பன அரைமணித் தியாலத்துக் குச்சுருக்கி அரங்கேற்றப்படுகின்றன. மற்றும் படி வடமராட்சிப் பகுதியின் பாரம்பரிய நாடகங்கள் எமது அரங்கில் இருந்து வெளியேறிவிட்டன.

பரணீ:

நவீன நாடகங்கள் மரபுவழி நாடகங்களை எவ்வாறு உள்வாங்கியுள்ளன..?

பா.இரகுவரன்:

மரபுவழி நாடகங்களின்

1. பாடல் மெட்டுக்கள்
2. ஆடல்கள்

3. கட்டமைப்பில் சிறுபகுதி

4. பாரம்பரிய நாடகக்கட்டமைப்பில் தற்காலக்கருப் பொருட்களைப் பாவித்தல்

5. இவ்வேளை மரபுவழி நாடகப்பகுதிகள் பல்வேறு இசைக்கருவிகள், ஓளியமைப்பு என்பனவற்றுடன் இணைதல்.

பரணீ:

நவீன நாடக நெறியாளர்கள் மரபுவழிநாடகங்களிலும் பயிற்சியுள்ளவர் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா...?

பா.இரகுவரன்:

குறிப்பிட்ட சிலர் இருக்கிறார்கள் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, கலாநிதி சி.ஜெயசங்கர், பிரான்சிஸ் ஜெனம், ஜோன்சன் ராஜ்குமார் போன்ற சிலர் நவீன நாடகங்களிலும் மரபுவழி நாடகங்களிலும் தொடர்பில் இருக்கின்றனர்.

வேறு சிலரும் இருப்பார்கள். அவர்கள் பற்றிய தகவல் எனக்குக்கிடைக்கவில்லை.

பரணீ:

பிரதேச செயலகங்கள் ஊடாக கலைஞர்கள் கௌரவிக்கப்படுவதால் மரபுவழிக்கலைகளின் இருப்பைத் தக்க வைப்பதற்கு உதவும் என நினைக்கிறீர்களா...?

பா.இரகுவரன்:

கலைஞர்கள் பல்வேறு நிறுவனங்களாலும் கௌரவிக்கப்படவேண்டும். வயதான காலத்தில் தான் பெரும்பாலான மரபுவழிக் கலைஞர்கள் கௌரவிக்கப்படுகிறார்கள். அந்த வயதுக்குப்பின் அரங்கில் செயற்பட முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். மூத்த மரபுவழிக்கலைஞர்கள் கௌரவிக்கப்படும் போது முன்னாளில் தாங்கள் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்ட விடயத்திற்காக மகிழ்வர், பெருமைப்படுவர்.

இதேவேளை மரபுவழிநாடகத்துறையில் இயங்கக்கூடிய கலைஞர்கள் மூலம் இளங்கலைஞர்களை உருவாக்க உற்சாகம் கொடுப்பது மட்டுமன்றிக் குறிப்பிட்ட பணத்தொகையும் வழங்கப்படுதல் அவசியமாகும். முதலில் என் போன்றவர்கள் இந்த விடயத்தை பல்வேறு நிறுவனங்களுக்கு எடுத்துக்கூறி மரபுவழி இளங்கலைஞர்களை உருவாக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் இவர்களைப்பற்றி எழுத வேண்டும். இவற்றை நூலாக்கம் செய்ய வேண்டும். இளைஞர்களையும் மரபுவழி நாடகங்களில் ஈடுபடுத்த பல்வேறு முறைகளில் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தல் அவசியம். இதில் இளங்கலைஞர்விருது அளிப்பதும் ஒன்றாகும்.

இதேவேளை தகுதி வாய்ந்த மரபுவழிக் கலைஞர்கள் கௌரவிக்கப்படாமல் இருந்தால் அவர்களைக் கௌரவிக்கவும் என்போன்றவர்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இது எமது இனத்தின் பண்பாட்டு ரீதியான போராட்டமாகவும் அமைந்து விடுகிறது.

பரணீ:

நாடகம் தவிர்ந்த பல்வேறு மரபுவழி ஆற்றுகைகளிலும் அதிக அக்கறை கொண்டுள்ளீர்கள் இது பற்றிச் சற்றுக் கூற முடியுமா?

பா.இரகுவரன்:

ஆம் கரகம், காவடி, கும்மி, கோலாட்டம், குடம் ஊதல், குதிரையாட்டம் எனப் பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். எமது இந்துக்கோயில் களில் விநாயகர்புராணம், கந்தபுராணம், காசி காண்டம் போன்ற படிப்புகளில் கூட அதிக மரியாதையுடன், பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்து வருகின்றேன்.

அத்துடன் சோதிடக்கலை வல்லுனர்களிலும் பெருமதிப்பு வைத்திருக்கின்றேன். மேலும் உடுக்கு, பறை, கூத்து மத்தள இசைக்கருவிகளிலும், அந்தக் கலைஞர்களையும் அக்கறையுடன் மதிப்பளிக்கிறேன்.

இவ்வாறு பழமை வாய்ந்த எமது பண்பாடுகளில் அக்கறை எனக்குள்ளது.

பரணீ:

மரபுவழி நாடகங்களில் மாற்றங்களைச் செய்வது வரவேற்கத்தக்கதா...?

பா.இரகுவரன்:

மாற்றங்கள் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். ஆனால் எவ்விதமான மாற்றங்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பது முக்கியமானதாகும்.

அடிப்படையான விடயங்களில் மாற்றம் செய்வது சர்ச்சைக் குரியதாகின்றது. மாற்றங்கள் செய்யப்பட்ட அந்தக் கலை வடிவத்துக்கு வேறு பெயர் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இரவிரவாக ஆடப்பட்ட நாட்டுக் கூத்து, விலாசக்கூத்துகளைச் சுருக்கி நாம் ஆடியபோது கலைஞர்கள் இதை விரும்பவில்லை.

கிறிஸ்தவக்கூத்துக்கள் ஆட்டம் அகற்றப்பட்டவை, ஆனால் திருமறைக்கலாமன்றத்தினர் கிறிஸ்தவக் கூத்துக்களுக்குள் ஆடல்களைப் புகுத்தி ஆடுகின்றார்கள். இவ்வேளை ஆட்டமானது அழகியல் சார்ந்தது மட்டுமன்றி உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுக்கும் பேருதவியாய் இருப்பதைக் காணலாம். அதேவேளை அவை “கிறிஸ்தவக்கூத்து” என்ற தகுதியை இழந்து விடுகின்றன என்பது முக்கிய விடயமாகும்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தினர் “கூத்துருவ நாடகங்கள்” என்று பெயர் கொடுப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். மாற்றம் ஒன்றே எந்தாளும் மாறத்தன்மைகொண்டது.

பரணீ:

சிறுவர் நாடக ஆற்றுகையில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியன யாவை?

பா.இரகுவரன்:

சிறுவர் நாடக ஆற்றுகையில் மட்டுமன்றி ஒத்திகையில் இருந்து சில விடயங்கள் கவனிக்க வேண்டியனவாகும்.

- சிறுவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்.
- நெறியாளரைத் தங்கள் சகபாடியாக நினைத்து ஒத்திகை, அரங்கேற்றங்களில் பங்கெடுக்க வேண்டும்.
- ஆடல், பாடல் அவசியம்
- நகைச்சுவை முக்கியமானது
- உரையாடல் பேச்சுமொழியாக இருத்தல் நன்று.(அதேவேளை செந்தமிழையும் சிலர் வேண்டி நிற்கின்றனர்)
- குழு உணர்வை, கூட்டுணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும்.
- கவர்ச்சியான ஒப்பனை, வேட உடைகள் அவசியம்
- நாடகத்தில் முழுமை அவசியமில்லை. (ஆனாலும் போட்டிகளுக்காக ஒத்திகைகள், அரங்கேற்றத்தில் அனைத்திலும் முழுமை வேண்டி நிற்கிறது.) (சிலவேளை ஏசுதல், அடித்தல், அச்சுறுத்தல் போன்ற விடயங்களும் இடம் பெறுகின்றன.

பரணீ:

சிறுவர் நாடகத்தில் நடிக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிரிவுகள் உள்ளன அல்லவா? அவற்றைக் கூறுங்கள்?

பா.இரகுவரன்:

1. சிறுவர்கள் மட்டும் நடிப்பது
2. பெரியவர்கள் நடிப்பது
3. சிறுவர்களும் பெரியவர்களும் இணைந்து நடிப்பது.

பார்வையாளரில் பெரும்பகுதி சிறுவர்களாக இருப்பதுதான் வரவேற்கத்தக்கது. அதேவேளை நான் 3ம் வகுப்பில் இருந்து 07 ம் வகுப்பு வரையிலான சிறுவர்களுக்கு நாடகம் பழக்கி அரங்கேற்றியுள்ளேன்.

இங்கு சிறுவர்களின் வயதுக்கேற்ப நாடகங்களைத் தெரிவு செய்வது, ஒத்திகைகளை மேற்கொள்வது போன்ற விடயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

பரணீ:

நீங்கள் நெறிப்படுத்திய சிறுவர் நாடகங்களைப் பற்றிக் கூறுங்கள்?

பா.இரகுவரன்:

ஆரம்பத்தில் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களின் நாடகப்பிரதி களையே நெறியாள்கை செய்தேன். பேராசிரியர் சி மௌனகுருவின் “தப்பி வந்த தாடி ஆடு” என்ற சிறுவர் நாடகத்தையும் நெறிப்படுத்தியிருக்கிறேன்.

வடமராட்சியில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடசாலைகளில் சிறுவர் நாடகங்களை நெறிப்படுத்தி அழகான மேடை ஆற்றுகையாக்க உதவியுள்ளேன்.

ஐந்து சிறுவர் நாடகங்களை நானே எழுதி நெறிப்படுத்தியுள்ளேன்

1. மரங்களை நாட்டினால்
2. காட்டில் இருந்து நாட்டுக்கு வந்த விலங்குகள்
3. இளவரசனின் சிலை

போன்ற நாடகங்கள் சுற்றுச் சூழலுடன் சம்பந்தப்பட்டவை.

மேலும் இனி சிறுவர் நாடகங்களை எழுதவுள்ளேன்.

பரணீ:

உங்களைக் கவர்ந்த மரபுவழி நாடகக் கலைஞர்களைப் பற்றிக் கூறுங்கள்?

பா.இரகுவரன்:

நாட்டுக்கூத்து : அண்ணாவியார் சிவக்கொழுந்து, திரு இராசையா, ஆர்.எஸ்.ஆனந்தன்.

விலாசக்கூத்து : திரு எஸ்.அமர சிங்கம், திரு க.சிவக்கொழுந்து

இசைநாடகம் : கிருஷ்ணாழ்வார், எஸ்.தம்பிஜயா, கரவேட்டி நற்குணம், சின்னமணி, மகாலிங்கம், சிவப் பண்ணா (சிவசுப்பிரமணியம்), கற்கோவளம் கிராமத்துக் கலைஞர்கள் சிலர், கலாநிதி த.கலாமணி.

கிறிஸ்தவக்கூத்து : அண்ணாவியார் பா.வேதநாயகம்

மேற்படி கலைஞர்களில் நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர்கள் ஆடல் பாடல்களில் வல்லவர்கள்.

விலாசக்கூத்துக் கலைஞர்கள் இராகஞானத்துடன் பாடல் படித்து ஓரளவு ஆடி நடிக்கக் கூடியவர்கள்

இசை நாடகக் கலைஞர்களும் சிறந்த நடிப்பாற்றலுடன்

இராகத்துடன் ஜனரஞ்சகமாகப் பாடக்கூடியவர்கள் கிறிஸ்தவக் கூத்துக் கலைஞரும் பாடலுடன், நடிக்பும் நன்கு கைவரப் பெற்றவர்கள்.

பரணீ:

நீங்கள் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்...?

பா.இரகுவரன்:

எனது நூல் வெளியீடுகளை பின் வருமாறு பிரித்துப் பார்க்கலாம் (இதுவரை ஒன்பது நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளேன்)

1. நாடக நூல்கள் :-

அ. நாடக எழுத்துருக்கள்

ஆ. பாரம்பரிய நாடக ஆய்வுகள்

2. சமூக ஆவணங்கள் :-

அ. ஊரும் வாழ்வும் - தும்பளைக் கிராமம் பற்றியது (2001)

ஆ. பருத்தித்துறையூரம் (2012)

இ. பிராமணதெரு சரிதம் (2009)

3. மாணவருக்கான நாடக நூல்கள்:-

அ. பண்டைத்தமிழர் நாடகங்கள்

ஆ. சீன, யப்பானிய பாரம்பரிய அரங்கமரபுகள்

4. சுற்றுச்சூழலியல்:-

அ. கண்டல்காடுகள்

பரணீ:

உங்களால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்ட நாடகங்கள் பற்றி கூறுங்கள்?

பா.இரகுவரன்:

இதுவரை சிறுவர் நாடகங்கள், வளர்ந்தோருக்கான பாடசாலை நாடகங்களையே அதிகம் நெறியாள்கை செய்துள்ளேன். மேலும் கடந்த 10 வருடங்களாக "ஆசிரியர் தினத்தில் ஹாட்லிக் கல்லூரி ஆசிரிய, ஆசிரியைகளை நடிகராகக் கொண்ட நாடகங்களை நெறிப்படுத்தியுள்ளேன். எமது பாரம்பரியக் கூத்துக்களான நாட்டுக் கூத்து, விலாசக் கூத்து, இசை நாடகங்களையும் பொருத்தமான கூத்தர்களை வைத்து நெறியாள்கை செய்துள்ளேன்.

பரணீ:

நீங்கள் பெற்றுக் கொண்ட விருதுகள் பட்டங்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

பா.இரகுவரன்:

1. நாடக செம்மல் - தும்பளை மேற்கு கலைபண்பாட்டுக் கழகம் வழங்கியது

2. கலைவாருதி - வடமராட்சி கல்வித்திணைக்களம்

3. யாழ்ப்பாண பிரதேசச் செயலகம்

பொதுவாக விருதுகள் பற்றிய சர்ச்சைகள் இருந்து வருகின்றன. நான் நினைக்கிறேன் நீண்ட காலமாக நாடகத்துறையில் குறிப்பிடக்கூடிய தரமான நாடகங்களை எழுதி அரங்கேற்றி வருவதினால் இவை கிடைத்திருக்கலாம். மேலும் பாரம்பரிய நாடகங்கள் தொடர்பான கட்டுரைகள், நூல்கள் என்பன வெளியீடும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

என்னைக் கௌரவப்படுத்த விருதுகள் கிடைக்கும்போது நான் அந்த நிறுவனத்தின் செயற்பாட்டை மதித்து விருதுகளைப் பெற்றுக் கொள்கிறேன். அவ்வளவு தான். விருதுகள் வழங்கிக் கௌரவித்த நிறுவனங்களுக்கும் அதனோடு தொடர்பானவர்களுக்கும் நன்றி கூறுகின்றேன்.

பரணீ:

சுற்றுச் சூழலியல் சம்பந்தமாக அதிக ஆர்வம் கொண்டு இயங்குகின்றீர்கள். அதற்கான காரணங்களைக் கூறுங்கள்?

பா.இரகுவரன்:

கைத்தொழில் விஞ்ஞானத்தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக சுற்றுச்சூழல் அதிகம் மாசடைந்து வருகிறது. இதில் வளி, நீர், மண் என்பன பெருமளவு மாசடைந்துள்ளன. சுற்றுச்சூழல் மாசடைதலால் பல தீமையான விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. வளி மாசடைதலால் நோய்த்தாக்கங்களும், இறப்புக்களும் பெருமளவு அதிகரித்துள்ளன. மோட்டார் சைக்கிள் முதலாம் வாகனங்களின் புகையும் மிகவும் கேடு விளைவிக்கின்றன.

நீர் மாசடைவதால் நன்னீர் சூழல் மாசடைவதால் உயிரினங்களின் குடிநீர் நஞ்சாக்கம் அடைகிறது. நீர்வாழ் அங்கிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. கடல் இன்று பெருமளவு மாசடைந்து வருகிறது. கடல் உயிரினங்களும் மாசுற்று விடுகின்றன; அழிகின்றன.

மண் மாசடைதல் இரசாயனப் பசுளைகள், களை கொல்லிகள், பூச்சி கொல்லிகள், பிளாஸ்டிக், பொலித்தீன், விவசாய இரசாயனப் பொருட்களால் நன்னீர் சூழல் மாசடைகிறது, இறுதியில் கடலும் மாசடைகிறது. உலக உயிரினங்கள் உயிராபத்தை எதிர்நோக்குகின்றன; அழிகின்றன. இதற்கு அப்பால் இலத்திரனியல் கழிவுகள், வைத்தியசாலைக் கழிவுகள், அணுக் கழிவுகள் என மனித குலத்துக்கும் உயிரினங்களுக்கும் ஆபத்தை விளைவிக்கின்றன. சூழல் மாசடைதலில் மிக முக்கியமாக காபனீர் ஓட்டை வாயு (மற்றும் பசுமைக்குடி வாயுக்களும்) அதிகரிக்கின்றது.

தூழல் வெப்பநிலை அதிகரிக்கிறது. வெப்பநிலை அதிகரிப்பால் இறப்புக்களும் அசௌகரியங்களும் அதிகரிக்கின்றன.

தூழல் வெப்பம், அதிகரிப்பு மிகமிக ஆபத்தானதாக உள்ளது. இது புவி வெப்ப அதிகரிப்பு எனப்படுகின்றது.(Global warming) இதனால் துருவப்பகுதி, மற்றும் மலைகளில் உள்ள பனிக்கட்டிகள் உருகி நீராகுகின்றன. நீர் அதிகரிப்பால் கடல் மட்டம் அதிகரித்துச் செல்கிறது. இன்னும் 100 ஆண்டுகளில் சிறிய தீவுகள் பல கடலுள் அமிழ்ந்து விடும்பெரு நாடுகளின் கடலுக்கருகில் உள்ள நகரங்களும் கடலுக்குள் அமிழ்ந்து விடும்... இவற்றை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாதல்லவா...

பரணீ:

வளியில் காபனீர் ஒட்சைட்டு வாயுவின் அதிகரிப்பைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதா?

பா.இரகுவரன்:

அதிகளவு மரங்களை நாட்டி வளர்த்தல் ஓரளவுக்கு வளியில் உள்ள காபனீர் ஒட்சைட்டின் அளவைக் கட்டுப்படுத்தும். முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்த இயலாது. மேலும் விஞ்ஞானத்தொழில் நுட்ப முறைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவையும் போதிய அளவிலும், திறன் வாய்ந்தனவும் அமையவில்லை. ஆயினும் விரைவில் அமைக்க வேண்டும். பாருங்கள் காடழித்தல் சுற்றுச்சூழல் மாசடைவதற்கு முக்கியமான காரணமாக உள்ளது. அண்மையில் அமேஸன் காடும், இந்தோனேசியா... போன்ற நாடுகளில் உள்ள காடுகளும் எரிந்துள்ளன. இந்த நிலை நீடிக்க விடலாகாது.

பரணீ:

அண்மைக்காலத்தில் மரபுரிமைகள் தொடர்பாக நீங்கள் அதிக ஆர்வத்துடன் செயற்படுகிறீர்கள். இது பற்றி சிறுவிளக்கம் தரமுடியுமா...?

பா.இரகுவரன்:

பொதுவாக 100 ஆண்டுகளுக்குமேல் பழைமை வாய்ந்தனவற்றையே மரபுரிமைகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. மரபுரிமையில் இயற்கை மரபுரிமை என்ற பிரிவும் உண்டு. காடுகள், மரங்கள், நீர் நிலைகள், கடல்... என சுற்றுச்சூழலியலில் உள்ளனவும் மரபுரிமைக்குள் அடங்குகின்றன. இவற்றை பாதுகாக்க வேண்டும்.

மற்றது செயற்கை மரபுரிமையாகும். இதில் பலவகையான கட்டடங்கள், பலவகையான பாவனைப் பொருட்கள் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் அடங்கும். பழக்கவழக்கங்கள், உணவு முறைகள், ஆடை அணிகலன், பேச்சு மொழி, வழிபாடுகள், கொண்டாட்டங்கள், திருவிழாக்கள்.. எனக் கூறிக் கொண்டே போகலாம்.

ஒரு இனத்தின் மரபுரிமையென்பது அதன் மரபுரிமைகள் பாதுகாப்பும்போதே மனதிலும் செயலிலும் ஒரு இனத்தின் பண்பாடுகளை தக்க வைக்க முடிகிறது. இது ஒரு வகை போராட்டமாகவும் உள்ளது. இப்பொழுது மரபுரிமைப் போராட்டமே தமிழர் பகுதிகளில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

பரணீ:

தாங்கள் எதிர்காலத்தில் எழுதி வெளியிடவுள்ள நூல்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

பா.இரகுவரன்:

1. சுற்றுச்சூழல் கவிதைகள்
2. கற்கோவளம் - கடற்கரைக்கிராமம்: சமூகவியல், பண்பாட்டு ஆய்வு
3. வடமராட்சியில் விலாசக் கூத்து
4. வடமராட்சியில் இசை நாடகங்கள்
5. யாழ்ப்பாணம் - வடமராட்சி மரபுரிமைகள்
6. வடமராட்சிக் கிராமங்கள்
7. சிறு தெய்வ வழிபாடுகள்
8. வலசைப் பறவைகள்

கண்டல் காடுகள்

கல்விநீர் நாடகங்கள்

வடமராட்சியில் நடந்த கதைகள்

2013-2014

கேட்டுக்கொள் கற்றே...

வெள்ளையாடல்

உபாலி லீலாரத்ன சிங்களத்தில் எழுதிய பின்வந்தலாவ நாவலை, விடை பெற்ற வசந்தம் என்னும் பெயரில் திக்கு வல்லை கமால் மொழியாக்கம் செய்ய, கொழும்பிலுள்ள எஸ். கொடகே சகோதரர்கள் நிறுவனம், 2010 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டுள்ளது.

உபாலி லீலாரத்ன சிங்களத்தில் பல நூல்களை ஆக்கியுள்ளார். அத்துடன் தமிழ் எழுத்தாளர் சிலரின் நூல்களையும் பல சிறுகதைகளையும், தமிழிலிருந்து சிங்களத்துக்கு மொழியாக்கம் செய்துமுள்ளார். அண்மையில் அவர் மரணமானார்; சிங்கள - தமிழ் எழுத்துத்துறைக்கு அவரின் மரணம், பெரும் இழப்பாக உணரப்படுகிறது!

2008 அளவில் எழுதப்பட்ட இந்த நாவலில், 1968 - 1970 வரையான காலங்களில், தனது 8 - 12 வரையான சிறுவயதில், தலவாக் கொல்லையில் வாழ்ந்த அனுபவங்களை அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். நகரத்துக்கும் ஹொலிற்றூட் தோட்டத்துக்கும் இடைப்பட்ட நகரசபை வீட்டுத் தொகுதியில் வசிக்கும் சிறுவர்களான - உக்குங், கொதலாவல், சரத், சுஸில், கீர்த்தி, அசோக, வெள்ளயன், சின்னவன், ஜெயக்குமார் மற்றும் கடையில் வேலை செய்யும் சிறுவனான குணதிலக முதலியோர் மையப் பாத்திரங்கள். இவர்களுடன் தொடர்புறும் நோனாச்சி, சீதை மாமி, நாகசுந்தரி, சிறிசேன முதலாளி, விஜேசிங்ஹு பான், சோமவீர லிகிதர், கனகு மாமா, நல்லமாமா, மாடசாமி கோவில் ஆச்சாரி, நாடார் மாமா, வெள்ளைக் கார சிம்சன்துரை முதலிய வளர்ந்த பாத்திரங்களும் வருகின்றன.

நாவல் இவ்வாறு தொடங்குகிறது:

“ஐயோ அம்மா... அடிக்க வேணா அடிக்க வேணாம்... அம்மா... வலிக்குது... இல்ல... இல்ல... ஐயோ... நோனாச்சி... அம்மா அடிக்கிறா... இனிப் போகமாட்டேன்மா... ஐயோ... என்னைக் காப்பாத்துங்க நோனாச்சி.”

வெள்ளயன் மேலே பாய்ந்து பாய்ந்து கத்தத் தொடங்கினான். சீதை மாமி கொய்யாத் தடியினால் அவனது முதுகிற்கும் கால்களுக்கும் மாறி மாறி அடித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

“சும்மா இரு சீதை. அந்தப் பெடியனக் கொல்லப் போறியா... நீ இங்கால வா வெள்ளயன்...”

வெள்ளயனைத் தன்னோடு அணைத்துக்கொண்ட நோனாச்சி, சீதை மாமியைக் குற்றம் சாட்டினாள்

அயல் - 8

விடைபெற்ற வசந்தம்

- அ. யேசுராசா -

மூக்கினால் வழிந்த இளம் பச்சைநிறச் சளியை சீறி வீசிவிட்டு, நோனாச்சிக்குப் பின்பக்கமாக நின்று தனது அம்மாவைப் பார்த்தான். - பக். 1.

சிங்கள - தமிழ் மனிதரிடையே அங்கு நிலவிய அந்நியோன்யத்தை இது காட்டுகிறது. சிங்கள - தமிழ்ச் சிறுவர்களும் இவ்வாறுதான் சிநேகமாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் கொய்யாப்பழம் களவெடுக்கின்றனர், பலகைக்குச் சில்லுப் பூட்டி, சரிவான பாதையில் ஆள் மாறி மாறி வேகமாக ஓடித் திரிகின்றனர், மாடசாமி கோவிலருகில் பனிஜம்பு மரத்தில் பிஞ்சுக் காய்களையும் பூக்களையும் பிடுங்கிச் சப்புகின்றனர், கோயில் நிலத்தில் டிக்போல் விளையாடுகின்றனர், ஆச்சாரியார் மந்திரித்து ஓதி மாடசாமி கோவிலில் வைக்கும் முட்டைகளைத் திருடி விற்கின்றனர். அருகிலுள்ள ஆலமரத்தருகில் யாரோ ஒளித்து வைத்த தேயிலைச் சாக்கை (சுமார் 30 இறாத்தல் இருக்கும்) தூக்கி வேறிடத்தில் மறைத்து வைத்து - நாளாந்தம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்துக் கடையில் விற்றுக் கடையப் பத்தையும் வேறு கள்ளத்தீன்களையும் சாப்பிடுகின்றனர். தொடருந்துப் பாதையில் சென்று அங்குமிங்கும் நோட்டமிடுகின்றனர். சந்தேகத்தில் கடை லிகிதரும் கராஜ் பாஸும் தான் கராஜில் வைத்து குணதிலக சிறுவனை அடித்திருக்கின்றனர்; பிறகு அவன் காணாமல் போகிறான்!; சிறிசேன முதலாளியிடம் கேட்ட வருக்கு, அவனை வீட்டுக்கு அனுப்பி விட்டதாகச் சொல்கிறார். சிறுவர்கள் தமக்குள்ளே அவ்வப்போது முரண்பட்டுக் கோபம் கொள்கின்றனர்; பிறகு இணைகின்றனர். வெசாக் பெருநாள் வரும்போது வெசாக் கூடு கட்டுகின்றனர். வெள்ளயனின் கூடு சிறப்பாகப் பாராட்டப்பட்டதில், பொறாமை யில் நண்பர் சிலர் அதனை இரவில் சிதைக்கின்றனர். பெரியவர்களான சிங்களவரிடையிலும் இது கோபத்தைத் தூண்டவே, அவர்களின் ஒத்துழைப்புடன் எல்லோரும் சேர்ந்து, புதிய வெசாக் கூடு செய்ய வெள்ளயனுக்கு உதவுகின்றனர். வெள்ளயனின் தாயிடம் வடை சுட்டுத்தரச் சொல்ல, நண்பர்களுக்கு வடை சுட்டுக் கொடுக்கப்படுகிறது; அவர்களுக்குத் தனது கையால் முதலில் பரிமாறிய சீதை மாமி அவர்கள் விருப்பத்துடன் சாப்பிடுவதில் சந்தோஷமடைகிறாள்.

ஹொலிற்றூட் தோட்ட எல்லைப் புறத்தால் நண்பர் குழாம் வருகையில்,

பெருங்கல்லில் இரண்டு தேன்கூடுகளைக் காண்கின்றனர். முதலில் கஸில் கல்லெறிகிறான்; அது சரியாகப்படவில்லை. தம்மிடமுள்ள 'கெற்றப்பொல்களா' லும் சிறு கற்களை அடிக்கின்றனர். அவை தேன்கூடுகளைத் தாக்காததால் இருவர் அண்மித்துச் சென்று, கல்லெறிகின்றனர்; மற்றவர்களும் தொடர்ந்து கற்களால் எறிகின்றனர். அதனால் கூடு கலைந்து தேனீக்கள் கூட்டமாக வெளிவருகின்றன. எல்லோரையும் ஒடும்படி சொல்லிக் கொண்டே கஸில் ஓடுகிறான். ஓடுகிறவர்களுக்கு, சக்கரக்கானுக்குள் இறங்கி ஒடும்படி கொதலாவல அறிவுறுத்தல் கொடுத்தான். வெள்ளயன் தங்கி நின்றுவிட்டான்; அவனது காதில் தேனீ கொட்டிவிட்டது. வெள்ளயன் மெல்ல மெல்ல வந்தான். அவனது காது சிவப்பேறியிருந்தது!

தோட்டத்துப் பெண் தொழிலாளர் பலரைத் தேனீக்கள் கொட்டியதில், அவர்கள் மருத்துவமனைக்கு கொண்டுசெல்லப்பட்டனர். பெடியன்களின் செயலால் தான் இது நிகழ்ந்ததெனத் தெரியவந்ததில், அன்றிரவே நகரசபை வீட்டுத் தொகுதிக்கு வந்த தோட்டக் கண்டக்டர், தொழிற்சங்கத் தலைவர் மற்றும் தோட்ட அதிகாரி முதலியோர் பெடியன்களைப் பற்றி விசாரித்தனர். பெற்றோர் அதனை மறுத்தாலும் வெள்ளயனின் காதுக்கு நடந்தது வெளித்தெரிந்தது.

"... பெடியன்கள் கூடு உடைக்கப் போய் தேன் பூச்சிகள் குழம்பி அந்த அப்பாவிப் பொம்பிளைங்களை குத்தியிருக்கு... ஏழு தேனீ குத்தினா பாம்பு விஷம். செய்திருக்கிற வேல பெரிய கெட்டித்தனமென்ற நெனவா?..." என்று நோனாச்சி ஏசுத் தொடங்கினான்.

நாவலின் இறுதிப்பகுதியில் வரும் வரிகள் இவை:

//கஸில் தலையைச் சொறிந்தபடி கீழே பார்த்துக் கொண்டான். மற்றவர்கள் ஓளிந்துகொள்ள இடந்தேடினார்கள். வெள்ளயன் மெல்ல வீட்டுக்குள் புகுந்து கொள்ளப் பார்த்தான். சீதை மாமி அவனது கையைப் பிடித்துக் கொண்டாள். அருகேயிருந்த விறகுக் குவியலிலிருந்து காய்ந்த தடியொன்றை எடுத்துக்கொண்டாள்.

"ஐயோ அம்மா - அடிக்கவாண. ஐயோ நோனாச்சி என்னக் காப்பாத்துங்கோ. ஐயோ ஆச்சி."

வெள்ளயன் நோனாச்சியின் பக்கமாகப் பார்த்து சீதைமாமி அடிப்பதற்கு முன்னாலேயே சத்தமிடத் தொடங்கினான். இருந்தும்... நோனாச்சி இம்முறை வெள்ளயனைக் காப்பாற்ற முன்வரவில்லை. எதுவுமே கேட்காதது போல் அவன் எங்கோ பார்த்தபடி நின்றான். // -பக். 144

**

நாவல் சிறுவர் உலகத்தையே பிரதானமாகச் சித்திரிக்கிறது; அரசியல் போன்றன அங்கு இடம்பெறவில்லை. சிங்கள - தமிழ் தொடர்புகள் ஒருவிதத்தில், ஓரளவு புரிந்துணர்வைத் தோற்றுவிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய வாழ்நிலைச் சித்திரப்புகள் அவ்வணர்வுக்குத்தான் அழுத்தம் தருகின்றன. எனினும் யதார்த்த வாழ்வில் தோன்றும் சில வேறுபாட்டுணர்வுகளும், பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

"உனக்கு என்னத்துக்கடா குழாய்த்தண்டு? உங்களுக்குத்தான் வெலாக் இல்லையே."

"ஏன்? எங்களுக்கு கூடு செய்யத் தடையென்னு உங்கட புத்த பெருமான் சொல்லியிருக்காரா"

வெள்ளயன் கேட்டான்.

"இல்லையில்ல. அப்படியொன்றுமில்ல. நீ

செய்யடா. டவுன் தமிழ்க் கடைகளில் யெல்லாம வெசாக் கூடுபற்றவைக்கிறாங்கதானே?"

கஸில் சொன்னான்.

"இருந்தாலும் கந்தையாவின்ற சுருட்டுக் கடயிலும் பொன்னம்பலம் கடையிலும் வெலாக்கிற்கு ஒரு நாளும் கொடிபோடுறதுமில்ல. வெலாக் கூடு பற்ற வைக்கிறது மில்ல."

அசோகா கூறினான்.

"ஏன் சீப் சைட், செல்வதி ஸ்டோர்ஸ், புஷ்பா... இவங்க ஒருநாளும் வேசாக்கிற்கு கடைய அலங்கரிக்க மாட்டாங்க."

தயா, அசோகாவிற்கு விடுபட்டதை ஞாபக மூட்டினான்.

"அதுமட்டுமில்லடா. இன்னும் நெறைய இருக்கு."

உபாலி சொன்னான். -பக். 67

இங்கு சிங்கள பௌத்த சிறுவரின் ஆதங்கம் வெளிப்படுகிறது. இன்னொரு மதத்தவரின் செயற்பாடுகளுக்கு இடைஞ்சல் செய்வதுதான் தவறு; மற்றப்படி வேற்று மதத்தவரின் மத நடைமுறைகளில் பங்கேற்கா திருப்பது தவறல்ல என்பதை, ஏதோவொரு விதத்தில் ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தியிருக்கவேண்டும்; ஆனால் அவ்வாறு தெரியப்படுத்தப்படவில்லை!

"இவனும் இவ்வளவு வெசாக் கூடும்."

"சின்னக் கூடொன்று செய்வான். அதுக்கு இவ்வளவு மூங்கில் தேவையா? ம்... இவனுக்குப் பைத்தியம்."

"இவனுக்கெல்லாம் எதுக்கு வெசாக்?"

"இவன் சிங்களமாகப் பாக்கிறான்."

வெள்ளயன் சென்ற பிறகு இவ்வாறான கருத்துக்கள் அங்கே வெளிப்பட்டன. -பக். 68-69

முதலாவது கடமை வெள்ளயனுக்குத்தான்.

சீதைமாமி அவனை அழைத்தான்.

"வெள்ளயன் கடைக்குப் போ... கருவாடு அரிக்காலும் மண்ணெண்ணெய் அரை போத்தலும் கொண்டு வா... கடயப்பம் கொஞ்சத்தயும் கணக்குப் பார்த்து வைக்கச் சொல்லு... நான் மாலையில் வந்து சல்லி எடுக்கிறதாச் சொல்லு..."

தனது தாய்மொழியைவிட சிங்களத்தில் கதைக்க அதிவிருப்பம் காரணமாகவோ என்னவோ சீதைமாமி சிங்களத்தில் சொன்னாள். பெருந்தோட்டப் பகுதியில் வாழும் தமிழ் மக்கள் சிங்கள மொழியில் கதைப்பதற்கு மிகுந்த விருப்பம் காட்டுவர். தென்னிந்தியா விலிருந்து இங்கே வருகை தந்ததால் இலங்கைச் சிங்கள சமூகம், தமிழ் மக்களைப் புதிய இனக்குழுவாக மதிப்பதே இதற்குப் பிரதான காரணமாகும். -பக். 5

ஆசிரியர் இவ்வாறு எழுதுவது ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்துகிறது!

**

மேமனக் கவி தனது கட்டுரையொன்றில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

//இவ்வளவு காலம் வெள்ளயன் என்ற தமிழ்ப் பையன் தன் தாயிடம் அடி வாங்கும் பொழுதெல்லாம் காப்பாற்றும் அயல் வீட்டு சிங்களப் பெண் மணியான நோனாச்சி நாவலின் முடிவில் அவனை காப்பாற்றாமையைக் காட்டியது மூலம், அந்த நாவல் நடக்கும் காலத்திற்குப் பிறகு வந்த காலகட்டத்தில், இலங்கை எனும் தேன்கூட்டை இந்தப் 'பொடியன்கள்' கலைத்து, பலரை பாதிக்க வைத்தார்கள் என்பதைக் குறியீடாகச் சொல்லி,

அத்தகைய செயலுக்கு ஒரு தமிழ்ப் பொடியன் தலைமை வகித்தான் (எல்லோரும் இணைந்து புரியும் வண்டவாளங் களுக்கு அதிகமாக அடிக்கடி அடிகள் வாங்குவது தமிழ் பொடியன் வெள்ளையன்தான்). அதன் காரணமாகச் சிங்கள - தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஓர் முறுகல் நிலை, நெருக்கமின்மை தோன்றியதை நோனாச்சி வெள்ளையனை காப்பாற்றாமை வழியாகக் குறியீடாகவும் அத்தகைய ஒரு காலகட்டத்திற்குள் அந்த நாவல் உள் நுழைகிறது என்பதையும் சொல்லாமல் சொல்லுகிறாரோ என்ற ஐயத்தடனான ஒரு கேள்வி எழுகிறது. // - மொழி வேலி கடந்து ... -பக். 42-43

ஆரம்பத்தில், வேறு வீட்டுக் கொய்யாமரத்தில் பழம் பிடுங்கியதற்காக மகன் வெள்ளையனுக்கு சீதை மாமி அடிக்கையில், பக்கத்துவீட்டு நோனாச்சி தலையிட்டு அவனைக் காப்பாற்றுகிறான்; இறுதியில் தேன்கூட்டுக்குக் கல்லெறிந்ததில் - வெள்ளையனைத் தாய் அடிக்கும்போது, தோட்டத்து அப்பாவிப் பெண் தொழிலாளர் பலர் காயப் பட்டதற்காகவே கோபத்தில் நோனாச்சி அவனைக் காப்பாற்றத் தலையிடவில்லை. இது எளிமையாக விளங்கக்கூடிய விடயம். தேன்கூட்டுக்கு முதலில் கல்லெறிந்தது கனில் என்னும் சிங்களச் சிறுவன்; பிறகு பலரும் எறிகின்றனர்; வெள்ளையன் கல்லெறிவதாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை; கதை நிகழ்வது மலை நாட்டில், 1968 - 1970 காலகட்டத்தில்! இந்நிலைமைகளில் -வலிந்து தமிழ் இளைஞர் போராட்டத்தின் குறியீடான மேமன்கவி விளக்கவருவது அபத்தம்!; மேலும், //அதன் காரணமாகச் சிங்கள - தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஓர் முறுகல் நிலை, நெருக்கமின்மை தோன்றியதை // என அப்பழியைத் தமிழ்த் தரப்பினரீது போடவும் அவர் முயல்வது, அவரின் அரசியல் வரலாற்றின் போதாமையாலா அல்லது சூய்ச்சி மனநிலையாலா என்ற கேள்வியையும் எழுப்புகிறது!

**

வழமைபோல் இப்புத்தகத்திலும் மொழிநடைக் குறையடிகள் உள்ளன!

i) “பாருங்கொ நோனாச்சி இவன் சொல்கதைக் கேக்கிறதேயில்ல... பெடியன்களோட சேர்ந்து விலியமின் தோட்டத்துக்கு கொய்யாபியக்கப் போய்...” -பக். 1

ii) // கரத்தையைச் செலுத்தும் கக்கானாக... // -பக். 14

iii) “முட்டயொன்றும் வெற்றிலைக் கையும், கற்பூரப் பக்கற்றும் தாருங்கொ விகிதர் ஐயா.” -பக். 53

iv) //கோயிலுக்குச் சென்ற வெள்ளையன் மாட சாமிக்கு (தெய்வம் - எனது குறிப்பு) பூஜைத் தட்டை பொறுப்பளித்துவிட்டு அமைதியான மனதோடு திரும்பினான். // -பக். 54

v) //மாறாக வீட்டுக்கு சாமான் கொண்டு வந்த போது செய்த அடிமடியாகவே அவள் எடுத்துக் கொள்வாள் என்பதை வெள்ளையன் நன்றாக அறிவான். // -பக். 5

vi) “எங்கடா கரும்பு கொண்டு வரப் போனவங் கள் இன்னும் வரலியா?” கனில் விசாரித்தான்.

“ரெண்டுபேரும் அந்தப் பொம்பிளைக்கு பிடிபட்டாங்களோ தெரியல்ல.” தயாகேட்டான். -பக். 54

vii) // வாய்க்கால் மேற்பக்க வரப்பினூடாக இருபையன்கள் வருவதைக் கண்ட வெள்ளையன் சத்தமிட்டு மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினான்.

“நாலைந்து கரும்பு மரத்திற்கு கதையைக் குடுத்திருக்காங்க போலிருக்கு.” // -பக். 56

viii) “ஏன்டாப்பா வெள்ளையன் திரென்று கல்கந்த

போனான். தெரிந்திருந்தால் எங்களுக்கும் போயிருக்கலாம்....சே....” -பக். 65

ix) //... பனிஐம்பு மரத்திற்கேறி, காயில்லா விட்டாலும் ஐம்புப் பூக்களையாவது பறித்துச் சாப்பிட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்களில் எவருக்குமே தூக்கம் போகாது. // -பக். 86

x) // மீண்டும் வந்த தயாவங்ஷைக்கிளை நிறுத்தி இறங்கினான். இந்திரவங்ஷைக்கிளைப் பிடித்துக் கொண்டான். அவனும் பொல்லுக்குக் கீழால் காலை விட்டே சைக்கிளை மிதித்தான். //

//...சைக்கிளில் அமர்ந்து மிதித்துச் செல்லக்கூடியவளுக்கு பெடியளின் கால்கள் நீளமற்றதால் அந்தப் பயிற்றுவிப்பு வெற்றியளிக்கவில்லை. பொல்லுக்குக் கீழாக கால்விட்டு மிதிப்பதும் சிரமமானதே. // -பக். 95

xi) // இடப்பக்கமாக கவனமாக சைக்கிளை ஓட்டிச்சென்ற தயாவங்ஷைவின் மனதிலே பயம்ச்சம் எதுவும் இல்லாவிட்டாலும்... // -பக். 95

xii) // தெரிந்தவர்கள் யாரும் அவ்விடத்தில் இருக்கவில்லை. ஆ... உபாலி மாமா நிண்டாரே. ஆனால் அவர் என்னை அறிமுகம் பிடிக்கவில்லை... // -பக். 98

xiii) // “... இத யாரோ கொண்டு போய் முட்டி உடைத்து கொண்டு வந்து வெச்சிருக்காங்க போல. பூட்டுப் போட்டு வெச்சிருந்தும் கொண்டு போனானே ... ம் ... நாசமாப் போ.”

அவர் சபித்தபடி மனதில் எழுந்த கோபத்தை வெளியனுப்பினார். // -பக். 100-101

xiv) //... தைரியமான ஆண்களே தனியே செல்லப் பயப்படும் அச் சிறுபாதையில் இந்த இருண்ட இருளில் கடைக்குப் போய் வருபவள்... // -பக். 104

xv) // எல்லே விளையாடும்போது தூரப் போய் விழும் புந்தை தேடிக்கொடுத்துதவும் சிறிய ஆண் பிள்ளைகள் பலர் கற்குவியலில் அமர்ந்திருந்து... // -பக். 107

xvi) “அந்தாளு பொல்லுக்குத்தி குத்தி வரும் போது எங்களுக்கு ஓடி விடலாம்.” -பக். 121

xvii) “அதுக்கு சின்ன வெங்காயத்த நகர்த்து பூசினால் சரிவரும்.” -பக். 140

xviii) “... கொழுந்து கிள்ளுற பொம்புளைங்கள தேன்பூச்சி குத்தி....” -பக். 141

**

சிங்கள மொழியிலிருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு வரும் புத்தகங்களில் மொழிநடைக் குறையடிகள் வருவது, தொடர்கதையாக நீளுகின்றது! கொடகே பதிப்பகம் எண்ணிக்கையில் அதிகளவான மொழியாக்கப் புத்தகங்களை வெளியிடுகிறது. தமிழ்ப் புத்தகங்களுக்கான இணைப்பாளராகச் செயற்படும் மேமன்கவிபிடம் இதனை நான் தெரிவித்தபோது, அவர் அதனைப் பாரதாரமானதாகக் கருத்தில் கொள்ள வில்லை! காரணம், அவரது சொந்த மொழிநடையே குறையடிகளுடன் அமைந்திருப்பதை அவரின் கட்டுரைகளிலும் முகநூல் குறிப்புகளிலும் காண முடிகிறது! தவிர, சுட்டிக்காட்டப்படும் குறைபாடுகளை ஏற்றுக் கொள்வது, தனது “இயலாமையை” வெளிக்காட்டி விடுமென்றும் கருதுகிறாரோ என்னவோ! மொழிக் குறைபாடுகளோடு உள்ள இவ்வாறான மொழியாக்கப் புத்தகங்களுக்கு, ஆண்டுதோறும் தேசிய இலக்கிய விழாவில் விருதுகள் வழங்கப்பட்டுவரும் தவறான நடைமுறையும், மாற்றப்படவேண்டும்!

-01.10.2019

இருள் சூழ்ந்து
கொண்டிருந்த அந்த மாலைப்
பொழுதில் கருமேகங்கள்
மழையைப் பொழிந்து
கொண்டிருந்தன. அந்தச் சூழல் என்
மனதில் இனம் புரியாத ஒரு
திகிலை ஏற்படுத்தியது. என்
மனத்தில் குத்தும் முள்ளாய் விரக்தி
யும் வேதனையும் விரவிக் கிடக்கிறது.

என் இளவயதின் இலட்சி
யத்தைத் துறந்து நான் கடல்
கடந்து வந்து எனக்கென ஒரு
வாழ்க்கையைத் தேடிக்கொள்ள
வேண்டிய அவசியம் தான் என்ன?
என் மனம் உள்ளுக்குள்ளேயே
ஊமையாய் அழுது வடிக்கிறது.
அதற்குரிய காரணத்தையும் என்னுள்
இதயம் தேடி மீட்டுக்கொண்டு
விட்டது.

திருமணமாகி ஐந்து
வருடங்களுக்குள் தன் கணவனைப்
பறிகொடுத்துவிட்டு இல்லற
வாழ்க்கையின் பயனாய்த் துளிர்ந்த
மூன்று சூழந்தைகளையும் வைத்துக்
கொண்டு வாழ்வதற்கு வழிதேடிய
அம்மா எனக்கு விருத்தெரிந்த
நாளிலிருந்து அம்மாவின் முகத்தில்
மகிழ்ச்சியை நான் என்றுமே கண்ட
தில்லை. மாறாக வெற்று நெற்றியில்
திருநீறும் முகத்தில் கவ்விய சோக
முமாய்த் தான் காட்சியளிப்பாள்.
அவள் அடிக்கடி சொல்லுவாள்.

“வெண்ணிலா! நீ பெரிய
படிப்பு படிக்காட்டியும் ஏ.எல்
வரையாவது படித்து ஒரு சின்ன
வேலைக்குப்போனாலும் போதும்
என்னுடைய குடும்பச்சமை
கொஞ்சமாவது குறையும்.”

அப்பாதான் எனக்கு ஆசை
யாக வெண்ணிலா என்று பெயர்
வைத்தாராம். அம்மா சொல்லுவாள்
“நீ ஏழையாய்ப்பிறந்தாலும் அந்த
வெண்ணிலவைப்போலவே பொலி
வாகவும் அழகாகவும் இருக்கிறாய்.”

“அழகிருந்தென்ன... இந்த
உலகத்தில் பணம் தானே பெரிது”

“என் மனம் ஏக்கத்துடன்
தவிக்கும் அப்பா எறிகணை
விச்சுக்கு ஆளாகி உயிர்தீர்த்தபோது
என் குட்டித்தங்கை கவிதா ஆறு
மாதக் குழந்தையாம். தம்பி
கபிலனுக்கோ இரண்டு வயது.
அம்மா, எங்கள் மூவரையும் வளர்த்து
ஆளாக்கப்பட்டபாடு கொஞ்ச
நஞ்சமல்ல அதை நான் அனுபவத்
தால் உணர்ந் திருக்கிறேன்.

அனலுக்குள் அருவமாகி...

மலரன்னை

அப்பாவின் உறவு களோ அம்மாவையும் எங்களையும் திரும்பியே பார்ப்ப
தில்லை. ஏழிற் செவ்வாய் தோஷமுடைய அம்மா வின் ஜாதகத்தை மறைத்து
ஏமாற்றி அப்பாவிற்கு திருமணம் செய்து வைத்துவிட்டார்களாம். இது அவர்
களின் குற்றச்சாட்டு. எலும்பில்லாத நாக்கினால் எதுவிதமான குற்றச்சாட்டை
யும் திரித்துக்கூறி விடலாம். ஆனால்... விதியின் பலனை அனைவரும்
அனுபவித்தே ஆக வேண்டும். அம்மாவின் விதிப்பலன் அப்படியாகி விட்டது.

அப்பா இறந்தபின் அம்மம்மா எங்களைத்தன்னுடன் வந்து
இருக்குமாறும் அழைத்தாளாம். அதற்கு மறுப்பு தெரிவித்த அம்மா, தையல்
தொழில் செய்தும் ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களுக்கு பாடம் சொல்லிக்
கொடுத்தும் கஷ்டப்பட்டு எங்களை வளர்த்தாவாம். எனக்குத்தெரிந்த
வரைக்கும் அம்மா ஓய்வாக ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. எதையாவது
செய்து கொண்டே சுறு சுறுப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருப்பாள்.

சிறு பிராயத்திலிருந்தே அம்மா படும் கஷ்டங்கள் என் மனத்தில்
பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்து போய்விட்டது. நான் வளர்ந்து அம்மாவின்
கஷ்டங்களைப்போக்க வேண்டும் அவவுக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும்
என்றெல்லாம் மனத்தில் கங்கணம் கட்டிக் கொள்ளுவேன். ஒருவாறு நான்
ஏ.எல் வகுப்புவரை முன்னேறிவிட்டேன் தம்பி கபிலன் ஓ.எல் வகுப்பில்
படித்துக்கொண்டிருந்தான். அம்மாவுக்கு முன்னெற்றிப் பக்கத்து தலை
மயிரில் நரை விழத் தொடங்கிவிட்டது. அதைக்கவனித்த எனக்கு நெஞ்சில்
பகீர் என்றது. அம்மாவுக்கு மயிர் நரைத்து அவள் கிழவியாக விட்டால்...
சீக்கிரமே அவள் எங்களை அந்தரிக்க விட்டு பிரிந்து விடக்கூடும் என்றொரு
ஏக்கம் என்னுள் குடி கொண்டது.

அம்மாதான் வாழ்க்கையில் எந்தவொரு சந்தோஷத்தையும்
அனுபவிக்கவில்லையே நான் ஏதாவது வேலை செய்து உழைத்து அவளைச்
சில காலம் ஓய்வாக வைத்திருந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்றொரு அவா

என்னுள் வேரூன்றியது. அந்த சமயத்தில்தான் எனது வாழ்க்கையைத் திசைதிருப்பும் வகையில் ஒரு சம்பவம் நடந்தேறியது.

எங்களது அயல் வீட்டு அமுதா அன்றியின் மகள் கௌசல்யாவுக்கு திருமண ஏற்பாடுகள் தட்புடலாக நடந்து கொண்டிருந்த வேளையது. அமுதா அன்றிக்கும் எங்களுக்கும் நல்ல விதமான ஒட்டுறவு இருந்தது. எனவே அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் நோக்கத்துடன் அம்மா என்னையும் அவர்கள் வீட்டுக்கு அழைத்துப்போயிருந்தாள்.

“அமுதா அக்காதான் என்னுடைய இட்டல் இடைஞ்சல்களுக்கெல்லாம் உதவி செய்யிறவ. அவவுக்கு நாங்கள் என்ன கைமாறு செய்ய முடியும். வெண்ணிலா நீயும் வா பிள்ளை. இன்றைக்கு அவை பலகாரம் சுடப்போகினமாம். ஏதொ எங்களாலான உதவியைச் செய்து குடுத்திட்டு வருவம்.”

அம்மா சொன்னது சரிதான் என என் உள் மனம் அங்கீகரித்தது. எனவே நானும் அம்மாவுடன் போயிருந்தேன். அங்கு வேறும் சில பெண்கள் வந்திருந்தனர். அரிசியை வாரவைத்து உரலில் இட்டதும் அம்மா இடிப்பதற்காக உலக்கையை எடுத்தாள் நான் அவளிடமிருந்து பறித்து மாவை இடித்தேன்.

“அம்மா! நான் இடிக்கிறேன் நீங்கள் அரியுங்கோ”

அம்மா அரித்துக்கொண்டிருக்க, நானும் மற்றொரு பெண்ணும் இடித்துக்கொண்டிருந்தோம் ஒருவாறு மா இடித்து முடிந்து விட்டது. அதிரசம் செய்வதற்கு பதமாக பாகு காய்ச்சி மாவைக்குழைத்துத் தருமாறு அமுதா அன்றி அம்மாவிடம் கேட்டாள். அம்மா தன் இல்லற வாழ்வெனும் பதத்தைத் தவற விட்டிருந்தாலும் ஊரவர்களுக்காக இப்படியான விஷேசங்களுக்கு உதவும் வகையில் பதமாக பலகார வர்க்கங்களைச் செய்து அனுபவப்பட்டிருந்தாள். அதை நினைக்கும்போது எனக்குப்பெருமையாக இருந்தது. அந்தச் சமயம் பார்த்து கௌசல்யா அக்கா வந்து என்னைக் கூப்பிட்டாள்.

“வெண்ணிலா! நீர் இங்கை என்ன செய்யிறீர் பெரியாக்கள் அதைப்பாத்துக்கொள்ளுவினம். நீர் வாரும் என்னோட”

கையைப்பிடித்து இழுத்தவளுடன் நானும் கூடவே போனேன். “வெண்ணிலா! இந்தச் சட்டைகளைப் பாரும் சரியாய் இறுக்குது. அவிட்டுத் தைக்கலாமே.”

அம்மாவின் தையல் வேலைக்கு உதவி செய்து வருவதால் எனக்கும் அதில் சிறிது அனுபவம் இருந்தது என்பது உண்மைதான். அவளிடம் அந்தச் சட்டைகளைப் போடச் சொல்லிப்பார்த்தேன் கைகளில் மட்டும் தான் சிறிது இறுக்கம் உடம்பெல்லாம் நல்ல அளவாக இருந்தது.

“கௌசி அக்கா! பிரச்சினையில்லை இந்தச் சட்டைகளை என்னட்டை தந்து விடுங்கோ நான் அவிட்டுத்தைத்து தாறன்.”

அவவும் அவற்றை ஒரு பொதியாகச் சுருட்டி எடுத்து வந்து என்னிடம் தந்தபோது “கௌசி” என்று அழைத்தவாறு ஒரு இளைஞன் அங்கு வந்தான். என்னை கௌசி அக்காவினது அறைக்குள் கண்டதும் திடுக்குற்றவனாய் அவன் பின் வாங்கினான். கௌசி அக்கா அவனை அழைத்தாள்.

“அண்ணா! அது வேறு யாருமில்லை பக்கத்து வீட்டு பரிமளா அக்காவின்ரை மகள் வெண்ணிலா தான்” என்னை நன்றாக உற்றுப்பார்த்த அந்த இளைஞன் கூறினான்.

“கௌசி நான் அவுஸ்ரேலியாவுக்கு பேகேக்க இவ சின்னப்பிள்ளையாய் இருந்திருப்பா இப்ப வளர்ந்திட்டா அதுதான் எனக்கு அடையாளம் தெரியேல்ல.”

எனக்கு நாணமாக இருந்தது. தலையைக் குனிந்து கொண்டேன்.

அதற்குப்பின் நடந்ததெல்லாம் பெரும் அதிசயமே. எவரும் சற்றும் எதிர்பாராத விடயங்கள் தான். அவர் தான் கௌசியின் அண்ணா... என்னைத் திருமணம் செய்ய வேண்டுமென்று ஒற்றைக்காலில் நின்று பிடிவாதம் பிடிக்க அமுதா அன்றி வேறு வழிதெரியாமல் அம்மாவை நாட... அம்மாவும் எனக்கு புத்திமதிகள் சொல்லத்தொடங்கி விட்டாள்.

“இஞ்சை பார் வெண்ணிலா! ரமணன் நல்ல பையன் அவன் தானாக விரும்பி வந்து உன்னைப்பெண் கேட்கிறான். எங்களுடைய வீட்டு நிலைமை உனக்கு நல்லாய்த் தெரியும் தானே இந்தக் காலத்தில சீதனம் இல்லாம பெண் எடுக்க யார் வருவினம் வடிவாய் யோசிச்சுப்பார்த்து ஒரு முடிவெடு.”

அம்மா முடிவெடுக்கும் பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்படைத்து விட்டாள். நானும் என் மூளைக்கெட்டிய வரையில் யோசித்துப்பார்த்தேன். தான் விரும்புவரை விட தன்னை விரும்புவரை அடைவதே மேல் என்று எங்கோ படித்த ஞாபகம் அம்மாவின் சுமை குறைந்தாலே போதும் என்று என் மனம் எனக்கு அறிவுறுத்தியது. சம்மதம் தெரிவித்து விட்டேன்.

நிச்சயார்த்தத்தை முடித்துக்கொண்டு அவுஸ்ரேலிய போன ரமணன் இரண்டு வருடங்கள் கழித்து வந்து என் கழுத்தில் தாலி கட்டியதுடன் என்னையும் கூடவே அழைத்து வந்து விட்டார். பெற்ற தாயையும் பிறந்த பொன்னாட்டையும் பிரிந்து வரும்போது என் மனம் பட்ட அவலத்தை விபரிக்க எனக்கு வார்த்தைகளே இல்லை..

சிட்னிக்கு வந்ததும் அங்குள்ள சீதோஷ்ணத்துக்கு இசைவாக்கம் அடைய எனக்கு சில காலமாயிற்று இருந்த போதிலும் நான் ரமணனிடம் அடம்பிடித்து ஒரு பொம்மைகள் உற்பத்தி செய்யும் கம்பனிக்கு வேலைக்குப்போகத்தொடங்கினேன். அதனால் நான் வீட்டிற்கு மாதாமாதம் பணம் அனுப்ப முடிந்தது. அவர்களது வாழ்க்கையிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது.

தம்பி கபிலன் பல்கலைக்கழக படிப்பு முடித்து ஒரு ஆசிரியராக உருவெடுத்து விட்டான். தங்கை கவிதா வும் வங்கியொன்றில் வேலைக்கு சேர்ந்து விட்டாள். அம்மாவின் கஷ்டங்களுக்கு ஓய்வு கிடைத்து விட்டது. எனக்கும் குழந்தை பிறந்ததும் நானும் வேலைக்குப் போவதை நிறுத்திக் கொண்டேன். அம்மாவுக்கு பணம் அனுப்ப வேண்டிய அவசியமும் இருக்கவில்லை.

போன வருடம் கவிதாவின் கல்யாணம் நடந்த போது, நானும் ரமணனும் குழந்தைகளுடன் ஊருக்குப் போய் வந்தோம். அப்போது தான் அம்மாவின் வறண்ட முகத்தில் முதன்முறையாக மகிழ்ச்சியைக் கண்டு நான் திருப்தியடைந்தேன். அம்மாவும் கலகலப்பாக எல்லோருடனும் பழகினாள். நானும் அவளுக்குப்

பார்த்துப் பார்த்து சில பொருட்களை வாங்கிக் கொடுத்ததுடன், அவள் படுக்கும் கட்டிலுக்குப் போட விலையுயர்ந்த மெத்தை ஒன்றையும் வாங்கினேன்.

“இதெல்லாம் என்னத்துக்கு பிள்ளை”

“அம்மா! வயது போன நேரத்தில நீங்கள் வசதியாய்ப் படுத்து எழும்ப வேணும்”

எனது பதிலைக் கேட்டு மௌனமானாள். நாங்கள் கபிலனுடைய திருமணத்துக்கு வருவதாக வாக்களித்து விட்டு புறப்பட்டு விட்டோம். அங்கு தங்கியிருந்த ஒரு மாதமும் எப்படி ஓடியதென்றே தெரியவில்லை. நாங்கள் விடைபெறும் போது அம்மா என்னை சிறு அணைத்து முத்தமிட்டாள். அவளது அந்த அணைப்பில் இருந்த கதகதப்பு இன்னமும் என் நெஞ்சில் அப்படியே நிலைத்து நிற்கிறது. அந்த என் செல்லக்குட்டி அம்மாவுக்கு வருத்தமாம். இன்று கவிதா வைபரில் எடுத்துச் சொன்னாள். அந்தச் செய்தி கேட்டவுடன் நான் வெலவெலத்துப் போனேன்.

“அம்மாட்ட போனைக்குடு”

நான் பதற்றத்துடன் ஆணையிட்டேன். அதற்கு கவிதா சொன்ன பதில் என்னை நிலைகுலைய வைத்துவிட்டது.

“அக்கா! அம்மாவை ஹொஸ்பிற்றலிலைதான் வைச்சிருக்கிறம். அவ்வால இப்ப கதைக்க ஏலாது”

உடனேயே என் மனம் கிரகித்து விட்டது. அம்மாவுக்கு ஏதோ கடுமையான வருத்தம் என்றபடியால்தான் ஆஸ்பத்திரியில் வைச்சிருக்கினம். என் உடம்பெல்லாம் பதறத் தொடங்கியது. இதயமோ அம்மா! அம்மா!! என்று அடித்துக் கொள்ள, தலையெல்லாம் விறைத்துக் கொண்டு வந்தது. மெதுவாக அருகிலிருந்த சோபாவில் அமர்ந்து கொண்டேன். இதை அவதானித்துவிட்ட ரமணன் ஓடிவந்து எனது தலையைத் தடவி என்னை ஆசுவாசப்படுத்த முயன்றார். அம்மாவின் மீது நான் உயிரையே வைத்திருப்பதை அவர் நன்கு அறிவார்.

சில நிமிடங்களில் மீண்டும் அலைபேசி கிணுகிணுத்தது. இப்போது ரமணன் போய் எடுத்தவரது முகம் பேயறைந்தாற் போல் மாறியதை நான் அவதானித்தேன்.

“என்ன! என்னவாம் அம்மா”

நான் அவரைப் போட்டு உலுப்பினேன். என்னருகில் வந்து என்னை இறுக அணைத்துக் கொண்டவர் சொன்னார்.

“அம்மா போயிட்டாவாம்”

“ஐயோ!” அலறலுடன் நிற்காமல் எனது தலையில் அடித்துக் கொண்டேன். வாய்க்கு வந்தபடி புலம்பத் தொடங்கினேன். எனது நெஞ்சம் இறுகிப்போய் கிடந்ததே தவிர கண்களில் அழுகை வரவில்லை. சுவரை நோக்கிய வெறித்த பார்வையுடன் கண்கள் நிலைகுத்தி நின்றுவிட்டன. என்னைக் கட்டுப்படுத்த முயன்ற ரமணன் தோற்றுப் போய் நின்றார். அப்படியே தரையில் விழுந்து துடித்தேன்.

அம்மா! அம்மா!! என்றே அலற முடிந்தது. என் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத நீண்ட இரவுப் பொழுது அன்றையது. மறுநாட் பொழுது விடிந்தது. எனது கணவர் என்னைக் கைத்தாங்கலாக எழுப்பி சோபாவில் இருக்க வைத்தார். முன்னாலிருந்த கணினியை இயக்க அவர் முற்பட்ட போது நான் சீறி

விழுந்தேன்.

“இப்ப உது என்னத்துக்கு?”

“வெண்ணிலா! இதை நீர் பார்க்க வேணுமென்று தான் நான் மச்சானிட்டைச் சொல்லி செய்வீச்சு நான் அமைதியாய் இருந்து பாரும். அப்பதான் உமக்கு மனச்சாந்தி கிடைக்கும்.

என்ன ஆச்சரியம். என் கண்முன்னால் அம்மா உயிரற்ற சடலமாக ஓர் அழகான பெட்டிக்குள் கிடக்கிறாள். அவளைச் சுற்றி இருந்த வெள்ளைவிரிப்பில் ரோஜா மலர்கள், வெள்ளைச் சேலையில் நெற்றியில் விபூதிக்குறியுடன் நடுவில் சந்தப் பொட்டும் அவளுக்கு அழகு சேர்க்கின்றன. இன்று அம்மாதான் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறாள். என் மனம் நினைத்துக் கொள்கிறது. இத்தனை ஆடம்பரமாக அவளை நான் என்று மே கண்டதில்லை. அவளுக்கருகில் கவிதா சோகமே உருவமாக இருக்கிறாள். அமுதா மாமி மற்றும் உற்றார், உறவினர்கள் என பலரும் ஆங்காங்கே இருக்கின்றனர்.

கபிலன் ஆசாரபூர்வமாக வேட்டி சால்வையுடன் அம்மாவின் அருகில் நின்று கண்ணம் இடித்துக் கொண்டிருக்க யாரோ இருவர் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐயர் சவக்கிரியைகளை முறையாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். எல்லாம் முடிந்து இறுதியாக அம்மாவின் உடலுக்கு யார் யாரோ வெல்லாம் மலரஞ்சலி செலத்துக்கிறார்கள். அம்மாவுக்கு பாக்கியத்திற்குக் கூடான் கொடுத்து வைக்கவில்லை. மனம் மானசீகமாக சொல்லிக்கொள்கிறது. அம்மாவுக்கு தலைமகளாகப் பிறந்து விட்ட எனது கைகள் ஓடுங்குகின்றன அம்மா! அந்தப் பந்தம் பிடிக்க வேண்டிய அவளது பேரப் பிள்ளைகள் இருவரும் மௌனமாக இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்க பெரியம்மாவின் பேரப்பிள்ளைகள் தீப்பந்தத்துடன் அவளது உடலைச்சுற்றி நிற்கிறார்கள். எனது மனம் தவியாய்த்தவிக்கிறது.

இறுதியாக பூத்தண்டுகையில் அம்மாவின் இறுதி ஊர்வலம் நகரத்தொடங்கியது. புகை மூட்டம் சந்திக்குச் சந்தி பாண்ட் மேள வாத்தியங்களும் கட்டுக் கட்டாக பட்டாசுகளும் வெடித்துச் சிதற அம்மா மெதுமெதுவாக சுடுகாட்டை நோக்கி நகருகிறாள். மிகுந்த மனப்புழுக்கத்துடன் நான் அதை வெறித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். என் மனம் எங்கேயோ பயணிக்கிறது. எங்கும் இருள் மயம் நான் என் என் சுயத்தை இழந்து விட்டேன்.

என் முகத்தில் தண்ணீர் பட்டதும் நான் விழிப்புப் பெற்றேன். என்னையறியாமலே எனது கண்கள் கண்ணியின் திரையை வெறித்துப்பார்க்கிறது. இப்போது சிதையில் அம்மாவின் உடல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தம்பி கபிலன் கொள்ளிக் குடத்துடன் மும்முறை சிதையை வலம் வந்து குடத்தைப்போட்டு உடைத்து விட்டு அம்மாவின் சிதைக்கு தீ மூட்டுகிறான் தீபத்தி எரியத் தொடங்கிறது. எரியும் நெருப்புக்குள் நான் அம்மாவின் உருவத்தை தேடுகிறேன். என் கண் முன்னாலேயே அம்மாவின் உருவம் அனலுக்குள் அருவமாக அழிந்து போகிறது. என் மனதைக் கவ்வியிருந்த சோகம் எனும் நெருப்பாறு உருசி உடைபெடுத்து கண்களினூடாக மடை திறந்த வெள்ளம் போல் கண்ணீர் பெருகத் தொடங்கிறது.

வெண்ணிலா! நான்றாக அமும். அமுது தீர்த்தால் தான் மனதிலுள்ள கவலையெல்லாம் குறைந்து நீர் சுகஜ நிலைக்கு வரலாம்”

எனது கணவரான ரமணனின் அறிவுரை இது. ❧

பனைமீன் நாடன் பக்கம் - 5

புத்தகத் திருவிழா!

ஆவணி 27 - புரட்டாதி 1 ஆம் திகதிவரை, யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் யாழ் புத்தகத் திருவிழா 2019 நடைபெற்றது; வட மாகாண ஆளுநர் சுரேன் ராகவனின் முயற்சியில், இலங்கை புத்தக விற்பனை யாளர்கள். இறக்குமதியாளர்கள். புத்தக வெளியீட்டாளர்கள் சங்கம் இதனை ஒழுங்கமைத்து நடத்தியது. சுமார் 32 விற்பனைக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. முதன் முறையாக நடைபெற்ற புத்தகத் திருவிழா எனச் சொல்லப்பட்டது; ஆயினும், சில வருடங்களின் முன்னர் யாழ் மத்திய கல்லூரி மண்டபத்தில், கொழும்பு புத்தக நிலையங்களுடன் - சென்னையின் 'கிழக்குப் பதிப்பகமும் பங்கு பற்றிய விற்பனை நிகழ்ச்சி நடைபெற்றமை நினைவிலுள்ளது. கொழும்பு சர்வதேச புத்தகத் திருவிழா முடிந்தபின், அதில் பங்குபற்றிய நிறுவனங்களில் சில இங்கு வந்தே அப்போது அதனை நடத்தின.

இத்தகைய நிகழ்வுகள் புத்தகங்கள் மீதான ஈடுபாட்டினையும் வாசிப்புப் பழக்கத்தையும் விரிவாக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை! கல்விசார்ந்த/சமயம் சார்ந்த புத்தகங்களைத் தவிர, ஏனைய துறைகள் சார்ந்தவற்றை வாங்கும் பழக்கம் நம்மவரிடையே குறைவாக உள்ளமை, பலரும் அறிந்ததே. புத்தகசாலைகளுக்குச் சென்று வாங்கும் பழக்கம் இல்லாத பொதுவாசகரும், இத்தகைய புத்தகக் கண்காட்சி / விற்பனை நிகழ்வின்போது சென்று பார்வையிடுவதும் - காணநேரும் விருப்பமான புத்தகங்களால் தூண்டப்படுவதும், பணங்கொடுத்து வாங்குவதும் நிகழ்கிறது. பல்வகை நூல்கள் வெளிவருவது பற்றிய அறிதலுக்கும் அவர்கள் உள்ளாகின்றனர்; அவற்றை எழுதும் எழுத்தாளர் / அறிஞர் பற்றிய விபரங்களும் பரவலடைகின்றன. சென்னையைச் சேர்ந்த 'என். சி. பி. எச்.', 'கவிதா பதிப்பகம்' ஆகியவையும் விற்பனைக்கூடங்களை அமைத்திருந்தன. கொழும்பைச் சேர்ந்த 'விஜித்த யாப்பா புத்தக நிலையம்', 'சரசுவிய புத்தக நிலையம்' முதலியவற்றின் விற்பனைக்கூடங்களில் மலிவுவிலையிலான ஆங்கில நூல்கள் பலவற்றைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. தமிழ் மக்களின் போராட்டம் தொடர்பான - அவற்றைப் 'பயங்கர வாதமா'கச் சித்திரிக்கும் - ஆங்கில நூல்களையும் காண முடிந்தது. 'கொடகே பதிப்பகத்'திலும் இவ்வாறான - குறிப்பாக (சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட) 'எல். ரீ. ரீ. ஈ. சிறுவர் போர்வீரகதை' இல. 1, 2, 3, 4 ... என்ற வரிசையில் அமைந்த புத்தகங்களைக் காணமுடிந்தது. 2006 தை மாத

காலத்தூழலில் நடைபெறுவதாக - தென்கம சிறிவர்தன என்பவரால் எழுதப்பட்டு, 01. 05. 2008 எனத் திகதியிடப்பட்டுச் சிங்களத்தில் வெளியான இப்புத்தகங்கள், தமிழில் 2009 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றை அங்கிருந்த - அந்த நிறுவனத் தமிழ்ப் புத்தகங்களின் இணைப்பாளரான - மேமன்கவி என்பவரிடம் தான் சுட்டிக்காட்டியதைப் பற்றியும், விற்பனைக்கூடத்திலிருந்து தான் வெளியேறிச் சென்றபோது, தன்னை நோக்கி வந்த மேமன்கவி, குறிப்பிட்ட அந்தப் புத்தகங்களை விற்பனையிலிருந்து தான் அகற்றிவிட்டதாகச் சொன்னதையும், ஞானதாஸ் காசிநாதர் என்பவர் தனது முகநூல் பக்கத்தில் பதிவுசெய்துள்ளார். சிங்களப் புத்தகங்களைப் போல தமிழ் புத்தகங்களுக்கும் ஆண்டுதோறும் விருதுகள் வழங்கிவரும் கொடகே நிறுவனம், சிங்கள - தமிழ் இன உறவுக்குச் சேவை ஆற்றுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இனமுரண்பாடுகள் பற்றிப் பிழையான / திரிபுபட்ட / இன உறவுக்குத் தீங்கான - கருத்துக்களைக்கொண்ட சிங்கள / ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் பலவற்றையும் (வியாபார நோக்கில்!) அது வெளியிட்டுவருவதை, கொழும்பிலுள்ள அந்த நிறுவனத்துக்குச் செல்லும் யாரும் காணமுடியும்! 'தமிழ் இணைப்பாளர்' போன்றவர்களும், 'விருது வாங்குபவர்' களும் இவைபற்றிக் கருத்தில் எடுப்பதில்லை என்பது அவலமானது!

புத்தகத் திருவிழா பாராட்டத்தக்க முயற்சி; சில குறைபாடுகளைச் சீர்செய்து, கூடுதலான பயன் விளையும் வகையில் அடுத்த ஆண்டு இதனை ஒழுங்கமைக்க வேண்டும். இன்னும் வில்தாரமான இடத்தில், கூடுதலான விற்பனைக்கூடங்களை அமைக்கவேண்டும். அருகிலுள்ள யாழ். மத்திய கல்லூரி வகுப்பறைகளை (தவணை விடுமுறை நாட்களில்) பயன்படுத்தலாமே! புத்தகத் திருவிழாவில் ஈழத்துப் புத்தகங்கள் / எழுத்தாளருக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும்; ஈழத்து ஆக்கங்களையும் படைப்பாளிகளையும் ஆதரிக்கவேண்டுமென்ற கடப்பாட்டுணர்வை எழுது மக்களிடையே ஏற்படுத்துவதற்கு உரிய வகையிலான ஒழுங்குகள், மிகவும் அவசியமாயுள்ளன! 20% கழிவு வழங்கப்படுமென விளம்பரப்படுத்தப்பட்டபோதும் 'புக் லாப்', 'வேண்பா' முதலிய சில விற்பனைக்கூடங்கள் 10% மட்டுமே கழிவு வழங்கியமை தவறானது; புத்தக ஆர்வலரை இவ்வாறு ஏமாற்றக்கூடாது! ஆண்டு தோறுமான புத்தகத் திருவிழாவின் தொடர்ச்சி, புத்தகப் பண்பாட்டையும் அறிவுப் பரம்பலையும் நமது சமூகத்தில் விரிவாக்குமென்பதில் ஐயமில்லை!

ஐந்தாவது. யாழ்ப்பாண உலகத் திரைப்பட விழா!

புரட்டாதி 03 - 09 ஆகிய திகதிகளில், ஐந்தாவது யாழ்ப்பாண உலகத் திரைப்பட விழா நடைபெற்றது. கொழும்பிலிருந்து திட்டமிடப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப்படும் இவ்விழா பற்றிப் பலருக்கும் வழமைபோல், விமர்சனங்கள் பல உண்டு. ஆயினும், இவ்விழாவினால் பயன்களும் விளைகின்றன என்பதை யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இலங்கையில் நடைபெறும் ஒரே உலகத் திரைப்பட விழாவாக இது உள்ளது; வேற்று

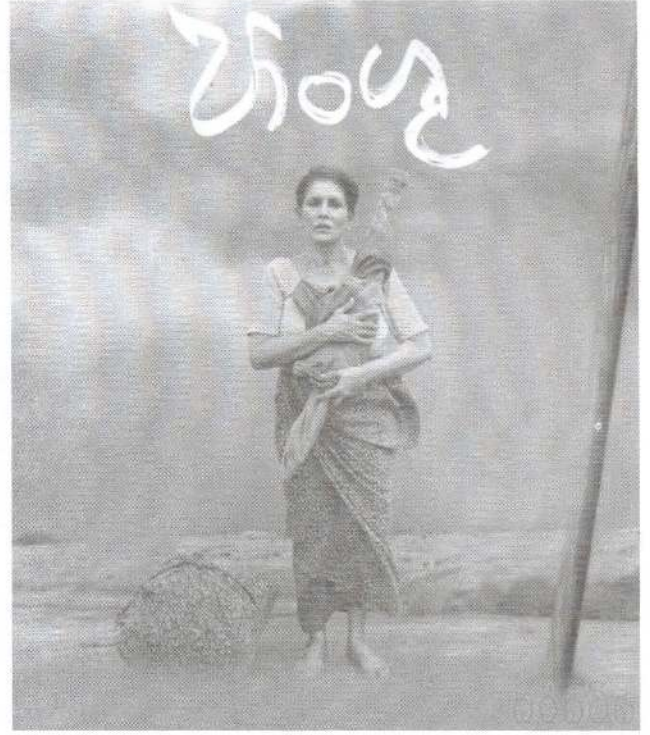
மொழித் திரைப்படங்கள் பலவற்றைத் திரையரங்கிலும் வேறு இடங்களிலும் பெரிய திரையில் பார்க்கும் வாய்ப்பை, இங்குள்ள திரைப்பட ஆர்வலருக்கு இலவசமாகவும் இது வழங்குகிறது!

இம்முறை **மீள்நோக்குப் பிரிவில்**, உலகப் புகழ் பெற்ற சிங்களத் திரைப்பட நெறியாளரான பிரசன்ன விதானகேயின் ஐந்து முழுநீளக் கதைப்படங்களும், ஒரு விவரணப்படமும் காண்பிக்கப்பட்டன. **பவறு வளல்லு** (உட்கவர்கள்) - திருமண உறவுக்கு அப்பாலான பாலுறவின் குற்றவுணர்வில் மனம் பேதலிக்கும் ஒரு, நடுத்தர வயதுக் கத்தோலிக்கப் பெண்ணின் கதை; மிகச் சிறப்பான படம். இப்பாத்திரச் சித்திரிப்புக்காக, சிங்கப்பூர் உலகத் திரைப்பட விழாவில் (1998), சிறந்த நடிகைக்கான விருது நீட்டா ஃவெர்னாண்டோவுக்கு வழங்கப்பட்டது. **ஓபத் எக்க ஓப நத்திவ** (உன்னுடனும் நீ இல்லாமலும்) - ரஷ்யரான தாஸ்தேயேவ்ஸ்கியின் சிறுகதை இங்கு, இலங்கைச் சூழலிற்கு இசைவாக மாற்றப் பட்டுள்ளது. முன்னாள் சிங்கள இராணுவ வீரனுக்கும், யுத்த காலத்தில் மலையகத்தில் தனித்து வாழ்ந்திருந்த, யாழ்ப்பாண இளம் தமிழ்ப் பெண்ணுக்கும் இடையிலான திருமண உறவுமூலம், இலங்கை இனப் பிரச்சினைச் சூழல்பற்றிய விழிப்புணர்வு, தாக்கமான முறையில் வெளிப்படுத்தப்படும் சிறந்த படம். **புறஹந்த கருவர** (பெளர்ணமியில் இருள்) - இறந்த இராணுவ வீரனின் உடலத்துக்குப் பதிலாக, வாழைத்தண்டையும் கல்லையும் வைத்து மூடி முத்திரை இடப்பட்ட சுவப் பெட்டியைக் குடும்பத்தினருக்கு வழங்கி ஏமாற்றும், இலங்கை அரசின் கபடத்தை அம்பலப்படுத்தும் இன்னொரு சிறந்த படம். **உசாவிய நிஹண்டய்** (மௌனத்தில் நீதிமன்று) - பொலிஸ் நிலையத் தடுப்பிலுள்ள ஒருவனின் இளம் மனைவிமீது, நீதிவானால் மேற்கொள்ளப்படும் பாலியல் கரண்டல்பற்றிய உண்மைக் கதை - சிறந்த விவரணப் படமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது!

குறிப்பிட்ட நாட்டுக்கானது என்ற பிரிவில் இம்முறை, பிரேசிலின் ஐந்து படங்கள் காட்டப்பட்டன. புகழ்பெற்ற நெறியாளர் **வோல்ரர் சலெஸ்** நெறியாள்கையில் உருவான சென்றல்ஸ்ரேஷன் என்ற படமும் ஒன்று!

நிசப்த நடனம், எனது தந்தையின் வீடு ஆகிய இரண்டு தமிழ்ப் படங்கள் காட்டப்பட்டன. **பிரதீபன் ரவீந்திரன்**, **கபா சிவகுமாரன்** ஆகிய நெறியாளர் இருவரும் பிரான்சில் வசிப்பவர்கள். நிசப்த நடனம் என்னைக் கவரவில்லை. எனது தந்தையின் வீடு படத்தில் பாராட்டத்தக்க அம்சங்கள் இருந்தாலும், அரசியல் கருத்துநிலைத் தெளிவீனம் உறுத்துகிறது; அதுபோல், தேவையற்ற நிர்வாணக்காட்சிகளும் 'விளக்கங்களும்'!

விருது வழங்கும் நிகழ்ச்சியின் பின் காட்டப்பட்ட பாங்கு (மண்) சிங்களத் திரைப்படம், சிறந்த படைப்பாகும்! விசாகேச சந்திரசேகரம் இதன் நெறியாளர். 1988/1989 காலகட்ட ஜே.வி. பி. இயக்கத்தின் இரண்டாவது மீள் எழுச்சியின்போது காணாமலாக்கப்பட்ட மகனைப்பற்றிய - சலவைத் தொழிலாளியான - விதவைத் தாயின் துயர நினைவுகளையும், ஆறு

ஆண்டுகளின் பின் அடையாளங் காணப்படும், காணாமலாக்கிய இராணுவத்தான் மீதான கோபவுணர்வு மெல்ல மாறும் சூழ்நிலைமைகளையும், சித்திரிக்கிறது. தாயாக நடிக்கும் நீட்டா ஃவெர்னாண்டோ, பிரான்சில் நடைபெற்ற உலகத் திரைப்பட விழாவில் (2019), சிறந்த நடிகைக்கான விருதைப் பெற்றார் என்பது குறிக்கத்தக்கது!

வாழ்நாள் சாதனைக்கான விருதுகள் இருவருக்கு வழங்கப்பட்டன. சிறந்த நடிகையான **கவர்ணா மல்லவாராச்சி**, விருதுக்குப் பொருத்தமானவர். மற்றவர் - கேரளாவைச் சேர்ந்த **வி. கே. ஜோசப்** என்பவர்; திரைப்பட எழுத்துக்காகவும் திரைப்படச் சங்கச் செயற்பாடுகளுக்காகவும் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. வாழ்நாள் சாதனை விருது ஈழத்தைச் சேர்ந்தவருக்கு வழங்கப்படுவதே பொருத்தமானது! அந்தவிதத்தில், திரைப்படம் சம்பந்தமான 'பத்தி' எழுத்து, அறிமுக! விமர்சனக் கட்டுரைகளைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்து எழுதிவரும் **கே. எஸ். சிவகுமாரன்** பொருத்தமானவர்; திரைப்பட விழாக் குழு அவரை ஏன் கவனத்தில் கொள்வதில்லை என்பது, வியப்பாகவுள்ளது! இவ்விருட முற்பகுதியில், ஈழத்தின் சிறந்த நெறியாளரில் ஒருவரான வசந்த ஒபேசேகர மரணமானார். 'மீள்நோக்குப் பிரிவில் இம்முறை அவரைத் தெரிந்து - தடயம் (வேட்டை), பலவ்ஹற்றியோ (தத்துக் கிளிகள்), வல்மத்வுவோ (வழிதவறியவர்கள்), தீர்த்த யாத்ரா முதலிய அவரின் சிறந்த திரைப்படங்களைக் காணும் அரிய வாய்ப்பையும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத் திரை ஆர்வலருக்கு வழங்குவதனுடன், பெருமைக்குரிய அக்கலைஞனை நினைவுகூர்ந்திருக்கவேண்டும்! ஆனால், தனி ஆள் ஒருவரால் திட்டமிடப்படும் திரைப்பட விழாவின் குறைபாடுகளில், இவையும் சேர்ந்துகொண்ட அவலம் நிகழ்ந்திருக்கிறது!

26. 09. 2019

பாட்டியின் தேர்தல் ஆயுதம்

அரசியல்காரர்கள் சாத்தான்களாகி
சாத்தான்கள் அரசியல்காரர்களாகி
ஊரே இரண்டாகி
பொய்யே மெய்யாகி
இனவாதமே வேதமாகி
நாடே நாசமாகி
வருகிறது ஒரு தேர்தல்

பேயோட்டும் மந்திரம் போல்
இடைவிடாமல் உச்சஸ்தாயியில்
பாட்டி ஜபித்துக்கொண்டிருந்தாள்

அவள் கையில் தும்புத்தடி இருந்தது

பாட்டி கையிலென்ன வீணையா
என்றேன் விளையாட்டாக

என்னை முறைத்துப்பார்த்தவள்
தும்புத்தடியின் அடிப்பாகத்தில்
காறித்துப்பியவாறு சொன்னாள்

இது

சாத்தான்களை அடித்துத் துரத்த

வர்ணங்களை சிதைத்தல்

வண்ணத்துப்பூச்சியின் சிறகுகள்
மழையாக பொழியும்
வர்ண வெளி

உடல் நனையா உடை உடுத்த
தவளையின்
வாயிலொரு புல்லாங்குழல்

நுவரெலியா ஆடை அணிந்த
குரங்கொன்று
குடை பிடித்துச் செல்லும்

ராஜாளியின் இறகுகளில்
உறங்கும்
அரசமர இலைகள்

வானவில்லை
போர்த்திக்கொண்ட
மயில்
சோம்பல் முறிக்கும்

வடை சுருகின்ற பாட்டி
அருப்படியில்
காகமும் நரியும் குளிர்காயும்

முயல்குட்டி
சிங்கராஜாவின் மடியில்
படுத்திருக்கும்

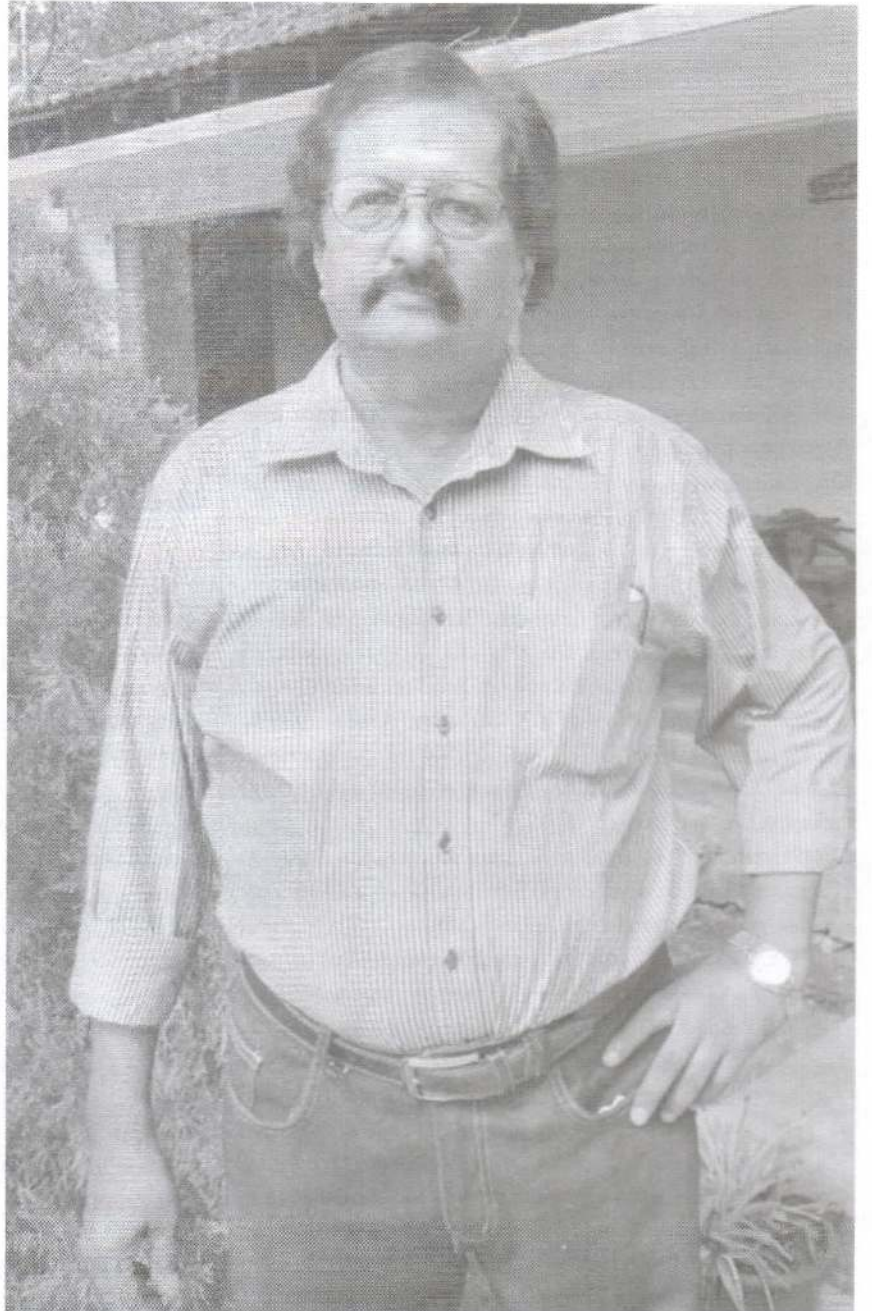
படிப்பறையில்
பச்சைக்கிளியொன்று
புத்தகத்தை மெத்தையாக்கி
ஆழ்ந்து தூங்கும்
அருகில் ஆவி பறக்கும்
பால் கோப்பை

-ஈழக்கவி -

ஹாட்லிக்கல்லூரியில் 6 ஆம் ஆண்டுக்குச் சேர்ந்து 3 ஆம் பாடவேளை ஆரம்பிப்பதற்கான பாட ஆரம்ப மணி அடித்து சில நிமிடங்களில் சிவலையான, “கம்பஸ்” பாக்கை பின்புறம் தூக்கி விட்டபடி புன்சிரிப்பு முகத்தில் தவழ எழுந்து வகுப்பறைக்குள் நுழைந்தார் விஞ்ஞான ஆசிரியர், “குட் மோனிங் சேர்” என்ற படி வகுப்பில் உள்ள அனைவரும் எழுந்து நிற்கின்றோம். “வெறி குட்மோனிங், இருங்கோடி ராசாக்கள்”, என்றபடி “நான் தான் இரகுவரன் சேர், உங்களுக்கு விஞ்ஞானம் கற்பிக்கப் போகின்றேன்” எனக் கூறி பாடத்தை ஆரம்பித்தார். அவரிடம் விஞ்ஞானம் கற்கின்ற போது ஏற்படுகின்ற ஆர்வம் சுவாரஸ்யமானது. பொதுவாகவே மாணவர்களுக்கு விஞ்ஞான பாடம் விருப்பமாக இருக்கின்ற போதிலும் அப்பாடத்தின் கடினத்தன்மை காரணமாக புள்ளிகளைப் பெறுவதில் இடர் ஏற்படுவதுண்டு. “இஞ்சை பாருங்கோடி ராசாக்கள், விஞ்ஞானம் ஒரு இலகுவான பாடம், எங்களுடைய வாழ்க்கையுடன் இணைந்த பாடம், நாங்கள் இந்த பாடத்தை கள ஆய்வுகளோடு, பரிசோதனை ரீதியாக படிப்போம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியாகப் படிக்கலாம்” என்றவாறு பாடத்தை ஆரம்பித்தார். அன்றுதான் பா.இரகுவரன் சேர் எனக்கு அறிமுகமானார். வீடு சென்று இன்று விஞ்ஞானம் கற்பிக்க வந்த ஆசிரியர் பெயரைக் கூறி அவரைத் தெரியுமா? என அப்பாவிடம் வினாவினேன். “ஓமப்பன் நல்லதொரு விஞ்ஞான ஆசிரியர், அருமையான மனிதர், சிறுவர் நாடகங்களில் பெரிய பேர் எடுத்தவர், எங்களுடைய அறிவோர் கூடல் நண்பர், நெறியாளர், நடிகர்...” எனக் கூறி அப்பா அவரைப்பற்றிய ஒரு மனப்படத்தை என்னுள் உருவாக்கினார். மிகுந்த மரியாதையுடன் அவரிடம் இரண்டு வருடங்கள் விஞ்ஞான பாடத்தை ஹாட்லிக்கல்லூரியில் கற்றிருக்கிறேன். அவரது மாணவனான நான் இன்று அவரைப்பற்றிய இச்சிறுகட்டுரையை எழுதுவதையிட்டு மகிழ்வடைகின்றேன். இக்கட்டுரையானது அவரது படைப்புகள் பற்றிய சிறு அறிமுக விமர்சனக் கட்டுரையாக அமையவுள்ளது.

கிராமிய வாழ்வை ஆத்மாவாகக் கொண்ட நாடகவியலாளர் பா.இரகுவரன்

க.பரணீதரன்

தும்பளையில் பிராமண வீதியில் வசிப்பவர்கள் வடமராட்சி மக்களால் பெரிதும் மதிக்கப்படுபவர்கள். அந்த வீதியில் அமைந்துள்ள பழைய வீடுகளின் அழகே ஒரு தனியழகு. அந்த இடத்தில் தான் பாலகிருஷ்ணன் கமலாம்பிகை தம்பதியினருக்கு மகனாக இரகுவரன் அவர்கள் 12.09.1959 இல் பிறந்தார். இரகுவரன் அவர்களின் தந்தையார் வாசிப்பில் அதிக ஈடுபாடுடையவராக இருந்துள்ளார்; பல நூல் தொகுப்புகளை வைத்திருந்தவர். அவரிடம் இருந்த புத்தகங்களின் தூண்டுதலால் இரகுவரன் அவர்களும் நூல்கள் மீது பிரியம் கொண்டு வாசிக்க ஆரம்பித்துள்ளார். சிறுவயதிலேயே பல சரிதங்களை வாசித்துள்ளார். யா/தும்பளை சிவப்பிரகாச வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியையும் இடைநிலை, உயர்நிலைக் கல்வியை யா/ஹாட்லிக்கல்லூரியிலும் கற்றார். பாடசாலைக் காலத்தில் 400m ஓட்டம், 800m ஓட்டம், triple Jump போன்ற தடகள விளையாட்டுக்களில் இவர் champion ஆக பல ஆண்டுகள் வந்துள்ளார். விஞ்ஞான, நாடகமும் அரங்கியலும் ஆசிரியராக பணிபுரிந்த இவர்களுக்கு முஸ்லிம் மகாவித்தியாலத்தில் தன் ஆசிரிய சேவையை ஆரம்பித்து யா/ஹாட்லிக்கல்லூரியில் 30 ஆண்டுகள் ஆசிரியச் சேவை புரிந்து ஓய்வு பெற்றுள்ளார். இவர் வசித்த தும்பளைக் கிராமத்தில் தான் நெல்லண்டை பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இந்த கோயிலில் நேர்த்திக் காக இசை நாடகங்கள், கூத்துக்கள் போடும் வழக்கம் பல ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருகின்றது. ஒவ்வொரு கிழமையும் இந்த கோயிலில் நாடகங்கள் நடந்த வரலாறும் உண்டு. அங்கு நடைபெறுகின்ற நாடகங்களில் ஈர்ப்பு கொண்டு அந்த நாடகங்களை இரவிரவாக பார்த்து இரசித்து தானும் ஒரு நடிகனாக, நெறியாளராக வரவேண்டும் என திடசங்கற்பம் கொண்டார். அதேவேளை இவரது கிராமத்துக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள மாதனைக்கிராம நாடக கலைஞர்கள் மீதான ஈர்ப்பும், மாதனை கலாமன்றம், மாதனை கலைவாணி மன்றம் போன்றவற்றுடனான ஈடுபாடும் இவரது நாடக வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றியுள்ளது. பாடசாலைக்காலத்திலேயே சங்கிலியன், குமணன், நாயன்மார் சரிதம் போன்ற நாடகங்களில் நடித்து புகழ்பெற்றார். பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் விஞ்ஞான ஆசிரியமானவனாக கல்வி கற்றபோது “மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு” என்னும் நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்ததோடு அதில் தானும் நடித்து பலரது கவனத்தையும் பாராட்டையும் பெற்றதோடு பல நாடக ஜாம்பவான்களின் கவனிப்பையும் தொடர்பையும் பெற்றுக் கொண்டார். யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முதலாக வெளிவாரியாக நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்தில் Special செய்து பட்டம் பெற்றார். கலாநிதி ம. சண்முகலிங்கம், பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, கலாநிதி சிதம்பரநாதன், கலாநிதி சி.ஜெயசங்கர் போன்றோரின் நட்பு இவருக்கு கிடைத்தமை இவரது நாடக ஆர்வத்தை சீரான பாதையில் வளர்த்து எடுக்க பேருதவி செய்துள்ளது. மேற்கூறியவர்கள் மூலமாக பல நாடக நுணுக்கங்களைக் கற்றுக் கொண்டதோடு தனக்கான பாதையில் தனித்துவமான சிறந்ததொரு நாடக நெறியாளராக, நடிகராக இன்று வரை பயணித்து வருகின்றார்.

ஆரம்ப காலத்தில் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின்(1990) சிறுவர் நாடகங்களான ஆச்சி சுட்டவடை, முயலார் முயலுகிறார் போன்ற நாடகங்களையும் பேராசிரியர் சி.மௌனகுருவின் தப்பி வந்த தாடியாடு, நிலாந்தனின் நவீன பஸ்மாசுரன் போன்ற நாடகங்களையும் சிறுவர்களுக்கு பழக்கி நெறிப்படுத்தி வந்தார். பின்னர் தானாகவே நாடக பிரதிகளை சிறுவர்களுக்காக எழுதத் தொடங்கினார் அதன் பேறாக பல சிறுவர் நாடகப் பிரதிகளை எழுதி நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றி வருகின்றார்.

இவரது நாடக ஆற்றுகைகளை இரண்டு வகையாக பிரித்து நோக்க முடியும். அதாவது சிறுவர்களுக்கான நாடகங்கள், மற்றையது வளர்ந்தோருக்கான சமூக நாடகங்கள். சிறுவர்களுக்கான நாடகங்களை உருவாக்குகின்ற போது சிறுவர்களின் உளநலன்களை நன்கு அறிந்தவராக சிறுவர்களை மகிழ்வுட்டும் வகையிலும், சிறுவர்களுக்கு நல்ல அறிவுரைகளை கூறும் வகையிலுமான நாடகப் பிரதிகளையும் ஆக்கியுள்ளார்.

நாடகத்துறையில் நாடக ஆசிரியராக, இயக்குனராக, நாடகக் கல்வி ஆசானாக, பாரம்பரிய நாடகத்துறை ஆய்வாளராக, நாடக நூல் வெளியீட்டாளராக செயற்பட்டு வரும் இவர் சிறுகதை, நாவல், விமர்சனங்கள் போன்றவற்றிலும் சமூகவியல், மரபுரிமைகள், நாட்டாரியல், சுற்றுச்சூழலியல் போன்றவற்றிலும் தன் ஆளுமைத் திறனை ஆழப்பதித்து வருபவர்.

பா.இரகுவரன் அவர்கள்,

1. ஊரும் வாழ்வும்
2. கல்லூரி நாடகங்கள் - பகுதி 1
3. பிராமண வீதி சரிதம்
4. பருத்தித்துறையூரம்
5. பண்டைத்தமிழர் நாடகங்கள்
6. சீன, யப்பானியப் பாரம்பரிய நாடகங்கள்
7. வடமராட்சியில் நாட்டுக்கூத்துக்கள்
8. கண்டல் காடுகள்
9. கல்லூரி நாடகங்கள் தொகுதி - 02

ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். நாடக பிரதிகளை நூலாக்குதல் என்ற வகையில் இவரது கல்லூரி நாடகங்கள் பகுதி - 1, கல்லூரி நாடகங்கள் தொகுதி - 2 ஆகியவற்றினை உள்ளடக்கலாம். அதேபோல பாரம்பரிய நாடகங்கள், அரங்குகளை ஆவணப்படுத்தல் என்ற வகையின் கீழ் வடமராட்சியில் நாட்டுக் கூத்துக்கள் என்ற நுலையும் இவரது விலாசக் கூத்துக்கள் தொடர்பான ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் குறிப்பிடலாம். அதேபோல ஊர் பற்றிய ஆவணப்படுத்தலில் முக்கிய நூல்களாக ஊரும் வாழ்வும், பருத்தித்துறையூரம் போன்ற நூல்களை கவனத்தில் கொள்ளலாம்.

ஊரும் வாழ்வும்

பா.இரகுவரன் அவர்களால் முதலாவதாக வெளியீடு செய்யப்பட்ட இந்நூல் 2001 இல் வெளியானது. இந்நூல் தும்பளைக் கிராமம் பற்றிய சமூகவியல் ஆவணமாக வெளிப்பட்டது. தும்பளைக் கிராமத்தின் சமூக வரலாற்றுப்பின்னணி, அங்கு வழக்கத்தில் உள்ள சடங்குகள், வாழ்க்கை முறை, தொழில் வளம், கல்விப் பாரம்பரியம், விளையாட்டுக்கள், நாடக மரபுகள், கோயில் வழிபாடு, மாண்புறு மக்கள் ஆகிய

வகைப்பிரிப்பின் கீழ் ஆவணமாக்கப்பட்டுள்ளது. மிகத் தெளிவாக தும்பளைக் கிராமத்தின் அமைவு, பெளதிகவியற் பண்புகளை குறிப்பிட்ட ஆசிரியர், தும்புத்தொழில் அதிக அளவில் நடைபெற்ற இடமாதலால் தும்பளை என்ற பெயர் உருவானது என குறிப்பிட்டுள்ளார். தும்பளைக் கிராமத்துக்கும் நல்லூர் அரசபரம்பரையினருக்குமான தொடர்புபற்றியும் இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பிரிவினர் பற்றியும் பேசியுள்ளார். பிறப்புச்சடங்கு, கொத்திக்கு கழித்தல், தாலாட்டு, பல்லுக்கொழுக்கட்டை கொட்டல், ஊஞ்சலில் ஆட்டல், பிறந்தநாள், பூப்புனிதநீராட்டு விழா, ஒப்பாரி என வழக்கத்தில் இருந்து வந்துள்ள சடங்குகளை அதன் பாரம்பரிய அம்சங்கள் குலையாத வகையில் விளக்கி உள்ளார். இங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கை முறை, அவர்களின் வீட்டின் கட்டட அமைப்பு முறைகள், உணவு, உடை, உறவுமுறை, போக்குவரத்து முறை என்பன பற்றியும் இங்கு புளக்கத்தில் இருந்த பருத்திநூல் தயாரிப்பு, தும்புத்தொழில், சோதிடம், சதேச வைத்தியம், வியாபாரம், நெசவுத்தொழில், பனம் பொருள் உற்பத்தி, மீன் பிடித் தொழில், நல்லெண்ணெய் தயாரிப்பு போன்ற தொழில்களை மேற்கொண்ட வரலாற்றையும் பிறதொழில்களையும் விளக்கியுள்ளார். மேலும் 1850 களில் ஏட்டுக்கல்வி காணப்பட்டதாகவும் பெரும்பாலானவர்கள் அக் காலத்தில் வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தினூடாக கல்வி அறிவை பெற்றதாகவும் குறிப்பிடுகின்ற நூலாசிரியர் காலப்போக்கில் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள், கிறிஸ்தவப் பள்ளிக்கூடங்கள் என்பவற்றின் வருகையையும் சிவப்பிரகாசம் பாடசாலையின் உருவாக்கத்தையும் வாசிக சாலைகள் மக்கள் இடத்தில் ஏற்படுத்திய கல்வி அறிவினையும் தெளிவுற விளக்கியுள்ளார். இங்கு வாழ்ந்த மக்களால் விளையாடப்பட்ட சிறுவர் விளையாட்டுகள், பெண்களால் விளையாடப்பெற்ற ஊஞ்சல் விளையாட்டு, கும்மி அடித்தல், குடம் ஊதல், இளைஞர் விளையாட்டுகள் பற்றிய சுவையான தகவல்களையும் ஊஞ்சல், கும்மி அடிக்கும் போது பெண்கள் பாடி ஆட மகிழும் பாடல்களையும் தந்திருக்கிறார். மற்றும் இந்த பிரதேசத்தில் இருக்கின்ற நாவலர் விளையாட்டுக்கழகம், விவேகானந்தா விளையாட்டு கழகம், தம்புரவளை விளையாட்டுக் கழகம், சென்தோமஸ் விளையாட்டுக்கழகம், சென் அன்ரனீஸ் விளையாட்டுக்கழகம் போன்றவற்றின் உருவாக்கம் பற்றிய தகவல்கள் குறித்த கழகங்களுக்கு பயன் மிக்கவை. தும்பளைக் கிராமத்தில் பெயர் பெற்ற நாட்டுக்கூத்துக்கள், விலாசக்கூத்துக்கள், இசை நாடகங்கள், கதிரையப்பர் நாடகம், காத்தவராயன் கூத்து, கிறிஸ்தவக் கூத்துகள் பற்றியும் அவற்றை நெறிப்படுத்திய அண்ணாவிமார், நடந்தேறிய இடங்கள், பங்குபற்றிய கலைஞர்கள், மக்களது கலை ஈடுபாடு என்பவற்றையும் தேடலின் பயனான ஆய்வாதாரங்களுடன் சமர்ப்பித்துள்ளார். மற்றும் பெருந்தெய்வ வழிபாடு, சிறுதெய்வ வழிபாடு, ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சாரதா சோவச்சிரமம், கிறிஸ்தவ கோயில்கள் பற்றிய பல தகவல்கள் திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன. இறுதியில் இப்பிரதேசத்தின் குறித்த துறை விற்பன்னர்கள் பற்றிய தகவல்களும் நூலுக்கு

அழகைச் சேர்க்கின்றன. இந்த நூலை ஆக்குவதற்காக நூலாசிரியர் எவ்வளவு பாரியதொரு முயற்சியை மேற்கொண்டு இருப்பார் என்பதை இந்நூலை முழுமையாகப் படிப்பவர்கள் அறிவார்கள்.

கல்லூரி நாடகங்கள் பகுதி - 1

நாடக ஈடுபாடு மிகுந்த பா.இரகுவரன் அவர்களின் முதல் நாடக நூலாக 2006 இல் கல்லூரி நாடகங்கள் பகுதி 1 வெளியானது. 6 நாடகங்களின் பிரதிகளை உள்ளடக்கி இந்நூல் வெளியானது. நாம் அன்றாடம் சந்திக்கின்ற பிரச்சினைகளை முன்வைத்து இந்நாடகப் பிரதிகள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. ஹாட்லிக் கல்லூரியில் அரங்கேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் 6 இன் தொகுப்பாகவே இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது. மாணவர்களது மனத்தை சரியாக அறிந்து கொண்ட ஆசிரியர் ஒருவரால் உருவாக்கப்பெற்ற நாடகப்பிரதிகள் என்பதை இந்நூலை வாசிக்கும் போது உணர முடிகின்றது. மாணவர்கள் மீது தொடர்ந்து திணிக்கப்படும் கல்வி பற்றிய நாடகமாக "சிட்டுக் குருவிகள்" நாடகம் ஆக்கப் பெற்றுள்ளது. தாவரப் பாதுகாப்பு பற்றிய நாடகமாக "முற்றத்து வேம்பு", கட்டிளமைப் பருவத்தில் ஏற்படும் சிதறல்களை தவிர்த்து அவர்களை வழிப்படுத்தும் நாடகமாக "குருபீடம்", சுற்றுச்சூழல் மாசடைதல், இயற்கை அனர்த்தங்கள் பற்றிய சர்வதேச வல்லாதிக்கத்தின் அரசியல் நிலைப்பாட்டை அறிவியல் ரீதியில் மக்களுக்கு தெரிவிக்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட நாடகமாக "அழிதல் காணும் பூவுலகம்", கணிதமேதை சிறுகதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு "கணித மேதை", புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் எமது தலைமுறையினர் எதிர்காலம் பற்றிய சிறுகதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு "மெல்லத் தமிழினி..." ஆகிய நாடகப் பிரதிகள் ஆக்கப் பெற்றுள்ளன. இப்பிரதிகள் வாயிலாக ஆசிரியரின் சமூகம் மீதான பார்வையையும், ஆசிரியர் எதிர் பார்க்கும் மாற்றங்களையும் நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. இந்த நாடகங்களில் வரும் விஞ்ஞான ரீதியான அணுகுமுறைகள், உரையாடல்கள், முரண்பாடுகள், கதை நகரும் பாங்கு, நகைச்சுவை என்பன மாணவ சமுதாயத்துக்கு இலகுவில் நல்ல கருத்துக்களை கொண்டு செல்லும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

பிராமணதெரு கமலாம்பிகை சரிதம்

பிராமணதெரு கமலாம்பிகை சரிதம் என்னும் நூல் பா.இரகுவரன் அவர்களின் தாயாரின் மறைவையொட்டி அவரை நினைவுகூரும் வகையில் 2009 இல் வெளியிடப்பட்டது. 9 ஆம் வகுப்பு படிக்கின்ற போதே கமலாம்பிகை சரிதத்தை மிகவும் இரசித்து படித்தவர் பா.இரகுவரன் அவர்கள். அதன் அருட்டுணர்வு காரணமாக இந்நூல் வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிவதோடு, பிராமணதெருவும் அதனோடு தொடர்புடைய பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு வரலாற்று நூலாக கொள்ளத்தக்க வகையில் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

பருத்தித்துறையூரம்

ஊர் பற்றிய ஆவணப்படுத்தலின் ஆர்வம் காரணமாக பருத்தித்துறை பற்றிய நூலாக "பருத்தித்துறை

யூராம்” என்ற நூலை 2012 இல் வெளியீடு செய்து வைத்தார். இங்குள்ள துறைமுகத்தின் ஊடாக பருத்திப் பஞ்சு, பருத்தி நூல், பருத்திப்புடவை என்பவற்றின் ஏற்றுமதி இறக்குமதிகள் பாரிய அளவில் நடைபெற்றமையால் “பருத்தித்துறை என்று பெயர் பெற்றதாக கூறும் ஆசிரியர், பருத்தித்துறையின் அமைவு புவியியற் பண்புகள், பருத்தித்துறை துறைமுகம் பற்றிய விளக்கங்களை ஆரம்ப அத்தியாயத்தில் தந்துள்ளார். பருத்தித்துறை பற்றிய மேலதிக தகவல்களை தரும் வகையிலாக பண்டிதர் க.ஏரம்பமுர்த்தி, து.குலசிங்கம் ஆகியோரின் இரு நேர்காணல்களும் பருத்தித்துறை பற்றிய பல தகவல்களை வழங்கியுள்ளன. பருத்தித்துறையில் காணப்பட்ட சந்தைகள், ஆலயங்கள் போன்றவற்றின் வரலாறுகள் தரப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் பருத்தித்துறை வாழ் மக்களின் உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், சாப்பாட்டு வகைகள், உடை அணி கலன்கள், போக்குவரத்து முறைகள், பாவனைக்கு உட்படுத்திய பாத்திரங்கள் பற்றிய தகவல்களையும் தந்துள்ளார். முக்கியமான பாடசாலைகளின் வரலாறுகளை தந்து அங்கு கடமைபுரிந்த அதிபர்களது சேவைக்காலம் அவர்களது பணி என்பவற்றையும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆண்கள், பெண்கள் பங்கு கொள்ளும் விளையாட்டுகள் பற்றிய தகவல்களையும், விளையாட்டு கழகங்கள் பற்றிய தகவலையும் தந்துள்ளதோடு விளையாட்டு துறையில் சிறந்து விளங்கியவர்கள் பற்றிய அறிமுகமும் விளையாட்டுகள் பற்றிய அறிமுகமும் சுவை படக்கூறப்பட்டுள்ளது. நூலின் பிரதான ஆய்வாக இப்பிரதேச நாடக மரபுகள் பற்றி ஆய்வு செய்யப்பட்டு இங்கு ஆடப்பட்ட நாடகங்கள், கூத்துகள், கலைஞர்கள், அரங்க முறைகள், நாடக மன்றங்கள் பற்றியும் ஆராய்ந்துள்ளார். பருத்தித்துறைக்கு வளம் சேர்த்த 26 ஆளுமைகள் பற்றிய குறிப்புகளும் நூலை அலங்கரித்துள்ளன. பருத்தித்துறையில் கொண்டாடப்படும் விழாக்கள், சடங்குகள் பற்றிய தகவல்களை விரிவாக தந்துள்ளார். மேலும் பருத்தித்துறை பற்றிய பல்வேறு தகவல்களை உள்ளடக்கிய பல குறிப்புகளை நூலின் இறுதியில் சிறப்பு கூறியுள்ளதோடு பருத்தி நூல், பருத்தி புடவை தயாரிப்பு பற்றிய விளக்கக் கட்டுரையும் இங்கு அதிகம் புகழ்க்கத்தில் உள்ள தாலாட்டுப்பாடல்களையும் இணைத்துள்ளார். பருத்தித்துறையின் முக்கியத்துவத்தை காட்டும் பல படங்கள் நூலுக்கு அழகு சேர்க்கின்றன. மொத்தத்தில் பருத்தித்துறை பற்றிய தகவல்களை இலகுவாக பெற்றுக்கொள்ள தமிழர்கள் அனைவருக்கும் உசாத்துணையாக அமையவல்ல இந்நூலின் ஆக்கம் பா.இரகுரன் அவர்களின் ஆளுமைத்திறனின் உச்சம் எனலாம்.

பண்டைத்தமிழர் நாடகங்கள்.

சீன யப்பானியப் பாரம்பரிய நாடகங்கள்

பண்டைத்தமிழர் நாடகங்கள் 2003 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மாணவர்களுக்கும் நாடகம் பற்றிய அறிவியலை வளர்த்துக் கொள்ள எத்தனிப்பவர்களுக்கும் நல்ல தகவல்களை வழங்கவல்ல நூல். அதேபோல் மாணவர்களுக்காக(நாடகமும் அரங்கியலும்) மாணவர்களின் பயன்கருதி வெளியிடப்பட்ட

மற்றொரு நூலாக சீன, யப்பானியப் பாரம்பரிய நாடகங்கள் நூல் 2007 இல் வெளியானது. இந்நூல் சீனாவில், யப்பானில் ஆடப்பட்டு வரும் நாடகங்கள் பற்றிய விரிவான விளக்கங்களையும், அங்கத்தைய அரங்க அமைப்பு, நடிகர்கள், வேடஉடை, ஓப்பனை, நாடக ஆசிரியர்கள், இசை, ஆட்ட முறைகள் போன்ற பல தகவல்களை தந்துள்ளது. தமிழில் இவ்வாறான தகவல்கள் நிறைந்த நூல் அரிதாக கிடைக்கின்ற நிலையில் இந்த நூலின் வரவு மாணவ சமுதாயத்துக்கு கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாதமே.

வடமராட்சியில் நாட்டுக்கூத்துக்கள்

ஈழத்தில் வடமராட்சி மக்கள் நாடக, கூத்து கலைகளில் அதிக ஈடுபாடு உடையவர்களாக விளங்கியவர்கள். அவர்கள் கூத்தை மிகவும் நேசித்து வந்தவர்கள். அவர்களிடையே ஆடப்பெற்று வந்து கூத்துக்கள் பல்வகையானவை அவற்றைப் பற்றிய விரிவான ஆய்வு நாடாத்தப்படாமல் இருந்த நிலையில் “வடமராட்சியில் நாட்டுக்கூத்துக்கள்” (2016) என்னும் பா.இரகுரன் அவர்களின் நூல் முக்கிய ஆவணமாக கொள்ளத்தக்கது. வடமராட்சியில் நாட்டுக்கூத்துக்கள் ஆடப்பட்ட இடங்கள், அங்கு ஆடப்பட்ட கூத்துகள், அங்கு பிரபலமான நடிகர்கள், ஆற்றுகை முறைகள், இசை, ஓப்பனை, பாடல், பொதுவான கட்டமைப்பு பற்றிய விரிவான கட்டுரைகளைத் தாங்கி இந்நூல் வெளியாகியுள்ளது. அத்துடன் இங்குள்ள கூத்துக்களின் விரிவான வரலாற்றை அறியவல்ல நாட்டுக்கூத்து கலைஞர்களான இளையதம்பி வைரமுத்து, ஆர்.எஸ்.ஆனந்தன், பா.வேதநாயகம் போன்றவர்களின் நேர்காணல்கள் இந்நூலின் முக்கியமான பதிவுகளாக கொள்ளத்தக்கவை. நாட்டுக்கூத்து பற்றிய பல்வேறு தகவல்களுடன் வெளியான இந்நூல் ஆசிரியரின் நாட்டுக்கூத்து மேலான ஆர்வத்தையும், அவரது தேடலையும் பறைசாற்றுவதை அறிய முடிகின்றது.

கண்டல்காடுகள்

சுற்றுச்சூழலியல், இயற்கை மரபுரிமை சார்ந்த நூலாக 2018 இல் கண்டல்காடுகள் என்னும் நூலை வெளியிட்டார். விஞ்ஞான ஆசிரியரான பா.இரகுரன் அவர்களின் அறிவியல் விஞ்ஞானம் சார்ந்த நேசிப்பும் தேடலும் காரணமாக இந்நூல் வெளியாகியுள்ளது. இந்நூலை ஆக்குவதற்காக அழிந்துவரும் இயற்கைத் தாவரமான கண்டல் மரங்கள் நிறைந்த வடமராட்சி கிழக்கு பகுதிகளுக்கு சென்று கள ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு அத்தாவரங்கள் பற்றிய தன் கருத்துகளை இந்நூல் வாயிலாக முன் வைத்துள்ளார். கண்டல் தாவரங்கள் உயிரினங்களின் சமநிலையான வாழ்விற்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பதை இந்நூலை வாசிக்கின்றதன் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடியும். கண்டல் காடுகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய தன் அவசியத்தை இந்நூலை வாசிப்பவர்கள் மனதில் பதிந்துகொள்வார்கள்.

கல்லூரி நாடகங்கள் தொகுதி 02

கல்லூரி நாடகங்கள் தொகுதி 02, பா. இரகுரன் அவர்களின் மணிவிழாவை முன்னிட்டு 2019.9.12

அன்று வெளியிடப்பட்டது. இவ்நாடகத்தொகுப்பில் உள்ள 10 நாடகப்பிரதிகளும் வாசிப்பிற்கும் நடிப்பிற்கும் உரியன. சமூகத்தில் காணப்படும் பிரச்சினைகளை இனங்கண்டு அவற்றுக்கு உரிய தீர்வினை முன் வைப்பதற்கான கருத்துகளை நிலைநிறுத்தும் இந்நாடகங்கள் ஆசிரியரது சமூகம் சார்ந்த கரிசனையையும், மாணவ சமூகத்துக்கு வழங்கும் அறிவுரைகளையும் இனங்கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. இந்நூலில் உள்ளடங்கிய நாடகங்கள் ஹாட்லிக்கல்லூரியிலும், ஞானசம்பந்தர் கலைமன்றத்திலும் நிகழ்த்தப் பெற்றவை. நகைச்சுவை உணர்வு, விஞ்ஞான மணம், சமூக கரிசனை, உள நிவாரணம், பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வு என இந்நாடகங்கள் வாயிலாக வெளிப்படும் செய்திகள் பல.

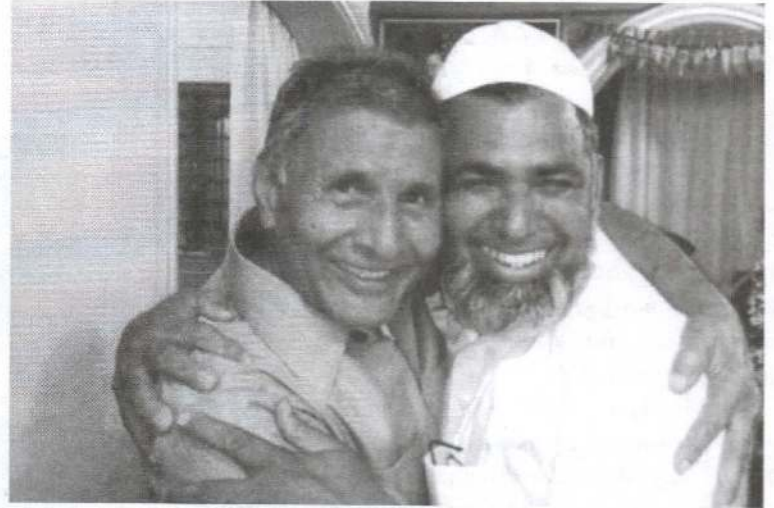
பருத்தித்துறை பிரதேச மலரில் “வடமராட்சியின் பாரம்பரிய ஆற்றுகைக் கலைகள்” என்ற தலைப்பில் இவரால் எழுதப்பெற்ற ஆய்வுக்கட்டுரை வடமராட்சியின் பாரம்பரிய ஆற்றுகைக்கலைகள் பற்றிய அறிமுகத்தை சிறப்பாக உணர்த்தியுள்ளதோடு பல அழிந்து வரும் நிலையில் உள்ள பல கலைகளை நினைவுக்குக் கொண்டும் வந்துள்ளது. திருவுடையாள் பிரதேச மலர்களில் வெளியான “வடமராட்சிப்பகுதியில் நாட்டுக்கூத்து”, “வடமராட்சியில் விலாச நாடகங்கள் - உருவாகிய காலப்பின்னணி- பண்புகள் - மாற்றங்கள்

பற்றிய அறிமுகம்” போன்ற கட்டுரைகள் வடமராட்சியின் ஆற்றுகைகளை அறிய உதவுபவர்களுக்கு முக்கியமான தகவல்களை வழங்கவல்ல ஆய்வுக் கட்டுரையாக அமையப் பெற்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத் தக்கது.

நாடகம், இலக்கியம், ஆவணப்படுத்தல், மரபுரிமைகளை பாதுகாத்தல், நூல் வெளியீடு, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு என தொடர் சமூகச் செயற்பாட்டாளராக விளங்கும் பா.இரகுவரன் அவர்களின் மகன் ஜலனி, மகன் கிருஷ்ஷானும் நாடகத்தில் ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்டு வருகின்றனர். தொடர்ந்தும் நாடகம், சிறுதெய்வ வழிபாடு, சுற்றுச்சூழல் பற்றிய கவிதைகள், கற்கோவளம் கிராமம் பற்றிய ஆய்வு, வடமராட்சி விலாசக் கூத்துகள், இசைநாடகங்கள் பற்றிய தன் ஆக்கங்களை ஆக்கிக் கொண்டு இருக்கின்றார். நாடக செம்மல், கலைவாருதி, யாழ் முத்து விருதுகளை இவரது கலை இலக்கிய சேவைக்காக வழங்கி கௌரவித்துள்ளார்கள். பா.இரகுவரன் அவர்கள் தொடர்ந்தும் தன் பாதையில் பயணித்து அவர் வெளியிட எண்ணியுள்ள மக்கள் பயன்பாடுமிக் கதும், ஆவணமாக்கத்துக்கு முரியதுமான நூல்களை வெளியிட்டு ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகிற்கு தன் சேவையை வழங்க வேண்டும் என இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் | உடன்போக்கு...

நீ பார்த்தறியாத துப்பாக்கி
உணர்வுள் ஒன்றிய உறவைத்
துளைத்துவிடுமா?
அந்நியன் இல்லை நீ
இஸ்லாமிய நண்பனே!
என்னை நோக்கத் தயங்குவதேன்?
நீயும் இந்தத் தேசத்தின்
வளம் அல்லவா?
நீ தெரிந்தறியாத ஒரு குண்டு
இத்தனை காலஉரிமையைச்
சிதறடித்திருமா?
கலங்கியறியாத உன்
முகத்தில் அச்சத்தின் வியர்வைத் துளிகள்.
வெட்கத்தின் விழித் தாழ்வு.
தழுதழுத்த குரல் நடுக்கம்.
நீ கண்டறியாத ஒருவான்
உன் தொப்புள் பந்தத்தைத்
துண்டித்துவிடுமா?
பேருந்தில் யாரோ ஒருத்தனின்
சந்தேக அருவருப்பு,
எடுத்தெறியும் பஸ் நடத்துனனின்
அலட்சிய இறுமாப்பு,

பயணியரின் குத்தல் உரையாடல்,
வழியில் இறக்கும் காக்கிச் சட்டையின்
நம்ப மறுக்கும் சோதனை வருடல்கள்..
ஆம்,
பாதை நெடூது பயணங் கொடிது.
அனுபவித்த வழிப்போக்கன் நான்,
அறிவேன்

சந்தேக உதாசீனங்களின் சாத்துயரை..
உன்னையும் அத் துயர்
உறுத்திடமாட்டேன்.
ஆறுதல் தோள் தரும்
அடுத்த இருக்கைப் பயணியாய்
உன்னுடன்
என் உடன்போக்கு.

திரும்பி பார்க்கிறேன் - 8

தெணியான்

அல்வாய் வடக்கு க.முருகேசு அதிபர் அவர்களின் நூறாவது ஜனனதினம் வட அல்வை பலநோக்கு மண்டபத்தில் 26.12.2010 அன்று நடைபெற்றது. அன்னாரின் உருவப்படம் மண்டபத்தில் திரைநீக்கம் செய்தார்கள். அவர் எனது மதிப்புக்குரிய ஆசிரியர். விழாவின் இறுதியில் அவர் பற்றிய கௌரவமான உரையை ஆற்றினேன்.

வெள்ளவத்தை தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் நடைபெறவிருந்த சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காக 05.01.2011 அதிகாலை வெள்ளவத்தை வந்து சேர்ந்தோம். கலாநிதி த. கலாமணியின் நாடகக் குழுவின் நாடகமொன்று மகாநாட்டில் அரங்கேற்ற இருந்தது. அதனால் நாடகக் குழுவின் கொழும்பு வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களுடன் சேர்ந்து வந்தேன். நண்பர் எஸ்.கே.இரா சேந்திரன் அவர்களும் உடன் வந்தார். அவர்களுடன் ஒன்றாகத் தங்கி இருந்தேன். அப்பொழுது நான் சற்று உடல்நலக்குறைவுடன் இருந்தேன். திருமதி கலாமணி ஒரு தந்தையைப் பராமரிப்பது போல மிகுந்த அக்கறையுடன் என்னைக் கவனித்துக் கொண்டார்.

அன்றைய தினம் இராமகிருஷ்ணமிஷன் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற சிற்றிதழ் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டேன். நாவலாசிரியர் கு.சின்னப்பாரதி அவர்களும் வேறு சில இந்திய எழுத்தாளர்களும் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டார்கள். சகோதரி பத்மா சோமகாந்தன் அவர்களை அங்கு சந்தித்து நீண்ட நேரம் உரையாடினேன்.

சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடு 06.01.2011 வெள்ளவத்தை தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடைபெற்றவேளை 06.01.2011 பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் வருகை தந்திருந்தார். அவரைச் சந்தித்துப் பேசினேன். நான்கு தினங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்ற மகாநாட்டில் இலங்கையர் கோன் அரங்கில் “ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்” என்னும் ஆய்வரங்கு இடம்பெற்றது. ஆய்வரங்கு மதிப்பீட்டாளராகப் பங்கு கொண்டு உரையாற்றினேன். அந்த உரை பலரின் கவனத்துக்குள்ளானது. என்னை நேரில் சந்தித்துப் பாராட்டினார்கள். குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்கள் என்னோடு உரையாடியது மாத்திரமன்றி தமிழ்நாடு வருமாறு அழைப்பு விட்டார்கள். தங்கள் முகவரிகளை

எனக்குத் தந்து எனது முகவரியைப் பெற்றுப் போனார்கள்.

இறுதிநாள் 09.01.2011 நடைபெற்ற கருத்தரங்குகளில் ஒன்று “நலிவுற்ற மக்கள் தொடர்பான இலக்கியப் பதிவுகள் போதிய கவனத்தைப் பெற்றுள்ளனவா?” என்பதாகும். இக்கருத்தரங்குக்கு இணைத் தலைமை தாங்கினேன். இந்தக் கருத்தரங்கில் காரசாரமான விவாதம் நடைபெற்றது. பின்னர் பி.ப.3.45க்கு நாடகக் குழுவினருடன் ஹயஸ் வானில் ஊருக்கு புறப்பட்டேன்.

அவை - 32 சந்திப்பு 14.01.2011 அல்வாய் கலைஅகத்தில் நடைபெற்றது. பிரபல நாவலாசிரியர் கு.சின்னப்பாரதி அவர்களின் சந்திப்பு நடைபெற்றது. அவருடன் இந்திய எழுத்தாளர்கள் இருவர் வருகை தந்திருந்தனர். அவர்களைக் கலைச்செல்வன் அவர்கள் நிகழ்வுக்கு அழைத்து வந்தார். சின்னப்பாரதி அவர்களுக்கு எனது சிறுகதைத்தொகுதிகள், “ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்”, “இன்னொரு புதிய கோணம்” இரு பிரதிகளையும் வழங்கினேன்.

ஜீவந்தி ஆசிரியர் கலாமணி பரணீதரனின் “மீண்டும் துளிர்ப்போம்” (சிறுகதைத்தொகுதி), “இலக்கியமும் எதிர்காலமும்” (கட்டுரைத்தொகுதி) ஆகிய இரு நூல்களின் வெளியீட்டுவிழா 06.02.2011 கலைஅகத்தில் நடைபெற்றவேளை நிகழ்வுக்குத் தலைமை தாங்கினேன். “மீண்டும் துளிர்ப்போம்” சிறுகதைத்தொகுதிக்கு அணிந்துரை எழுதியுள்ளேன்.

காலஞ் சென்ற தும்பளை சி.சிவபாதம் (எழுதுவினைஞர்) அவர்கள் நினைவாக அவர் இல்லத்தில் செயற்படவுள்ள நூலகம் திறந்து வைத்து உரையாற்றினேன். தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் இரண்டு நூல்களுக்குரிய அறிமுக விழா நடைபெற்றது. திருகோணமலையில் வாழும் எமதுரைச் சேர்ந்த இ.தனபாலசிங்கம் அவர்களின்? “கவிதையும் கவிஞனும்” தொகுதி, ஷெல்லிதாசனின் “செம்மாதுளம் பூ” கவிதைத்தொகுதி என்பனவே அவைகள். விழா எனது

தலைமையில் நடைபெற்றது.

அவை - 33 பேராசிரியர் என். சண்முகலிங்கன் அவர்கள், “இசையும் சமூக மாற்றமும், ஓர் ஆக்க இசை அனுபவம்” என்ற பொருளில் உரையாற்றினார். அன்னார் உரையாற்றுகையில் இடையிடையே இசையுடன் பாடியும் காட்டினார். அதனால் அவரது சொற்பொழிவு கேட்பதற்கும் இரசிப்பதற்கும் உவப்பானதாக இருந்தது.

கலை அகத்தில் எனது நாவல் “தவறிப் போனவன் கதை” நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வு நடைபெற்றது. செளியீட்டு நிகழ்வுக்குத் தலைமை கலாநிதி த. கலாமணி அவர்கள் தாங்கினார். வரவேற்புரை வே.சிவராஜலிங்கம் செய்தார். நயப்புரைகள் செல்வி எஸ். தனேஸ்வரி அவர்கள், திரு பா.தனபாலன், திரு இரா.இராஜேஸ்கண்ணன் ஆகியோர் செய்தனர். முதற்பிரதியை க. சின்னராஜன்(வங்கியாளர்) அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார். தொடர்ந்து க.சின்னராஜன் அவர்கள் எனக்கு மாலை சூட்டி சால்வை அணிவித்து என்னைக் கௌரவித்தார். இறுதியில் எனது மூத்த மகன் ந.ஆதவன் அவர்கள் எல்லோருக்கும் நன்றி தெரிவித்தார்.

தினக்குரல் ஞாயிறு வார இதழ்கள் 17.04.2011, 24.04.2011 இருதினங்களிலும் எனது செவ்வி தொடர்ச்சியாக வெளிவந்திருக்கிறது.

அவை - 34 நிகழ்வில் 24.04.2011 விரிவுரையாளர் இ.இராஜேஸ்கண்ணன் தமது, “யப்பான் பயணம், ஓர் அனுபவப் பகிர்வு” பற்றி உரையாற்றினார். அதனைத் தொடர்ந்து சாவகச்சேரி பிரதேசசபைச் செயலாளராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற வே.சிவராஜலிங்கம் அவர்களின் பணிநயப்பு நிகழ்வு நடைபெற்றது. பலர் அவரைப் பாராட்டி உரையாற்றினார். நிகழ்வுக்குத் தலைமை தாங்கினேன்.

தமிழ் நாட்டில் வாழும் தலித் இலக்கியவாதி வீ.அலெக்ஸ் அவர்கள் இங்கு வந்து பலரையும் சந்தித்துச் சென்றவர், “இருளுக்குள் ஒளிந்திருக்கும் இருள்” என்னும் சீன் கவிதைத் தொகுதியினை (30.04.2011) எனக்கு அனுப்பிவைத்துள்ளார்.

திருமதி கார்த்திகாயினி சுபேஸின் “தாய் மடிதேடி...” என்னும் நூலை “ஜீவநதி”யில் மதிப்பீடு செய்துள்ளேன். “வலம்புரி” பத்திரிகையில் எனது “தவறிப்போனவன்” நாவல் பற்றி எழுத்தாளர் கே.ஆர். டேவிட் எழுதிய மதிப்பீடு வெளிவந்திருக்கிறது.

- தொடரும்

northern PC Park

Hot Line : 0777771545

0215675566
0212229581
0212222050
0212220388
0777570124
0773366443
0755557327
0717772377

www.pcpark.co
info.pcpark.co

வடக்கின் கணினிப் பூங்கா

கணினி உலகில் நம்பகமான
சேவையில் 10 வருடங்களுக்கு
மேலாக யாழ் மண்ணில்
தரமான கணினிகளைப்
பெற்றுக் கொள்ள நம்மை
நாடுங்கள்...

10, Muddaskada Junction
Stanly Road, Jaffna

f Northern Pc Park Npccpark northernpcpark Northern Pc Park

பேசும் இதயங்கள்

1) ஆசிரியர், ஜீவநதி

முருகையனின் 'இரு துயரங்கள்' நாடகம் பற்றி ரமேஷின் ஆக்கம் (ஜீ. 132, ப. 3-6) முருகையனின் புனைவாற்றல் பற்றிய நினைவுட்டல். செகாவ் பற்றி, ஒருவேளை விக்கிபீடியாவிற்கு பெற்ற, தகவல்களைக் கட்டுரையாளர் சற்றுத் தவறாகக் கையாண்டுள்ளார். "ஹென்றிக் இப்சன், ஸ்ட்ரின்ட் பேர்க் ஆகிய இருவருடனும் செகாவ் இணைந்து..." என வரும் வாக்கியம் மூவரும் இணைந்து செயற்பட்டனர் என்ற எண்ணத்தைத் தருகிறது. அது 'together with' என்ற சொற்றொடரைத் தவறாக விளங்கியதன் பயனாயிருக்கலாம். மற்றப்படி நேர்த்தியான கட்டுரை.

நாடகங்கள் பற்றி ஜெயசங்கரின் கட்டுரைக்கு (ஜீ. 132, ப. 18-19) ஒவ்வாவாறு மொளனகுரு மீது அவருடைய சாடல் உள்ளது. மொளனகுருவின் கருத்துகளை விமர்சிப்பதை அதற்கேற்ற களத்திற் செய்யத் தகும். இக்கட்டுரை அவ்வாறாய்த் தெரியவில்லை.

தொடர்பிப் பயன்பாடு (ஜீ. 132, ப. 10-12) விக்ற்றோரியா அரசியின் காலத்தில் உச்சத்திலிருந்தது. சாளன் டிக்கின்ஸின் 'பிக்விக்க் பேப்பர்ஸ்' (Pickwick Papers) அதனாற் பெரு வெற்றி பெற்ற நாவல். அக்கால நாவல்கள் பலதின் அத்தியாய நீளங்களும் முடிவுகளும் தொடர்கதை மரபுக்குரியன. பிரான்ஸிலும் இப்போக்கு வலுவாயிருந்தது. அதன் காரணம் படைப்பாளிகள் ஊதியத்துக்கு எழுதியமை எனலாம். முதலாளியம் இயலுமாக்கிய பரவலான வாசிப்பை அதன் நெறியற்ற பெரு வளர்ச்சி அழிக்கிறது. 'பிக் பொஸ்' தொடரில் மேற்கலகத் தொலைக் காட்சித் தொடர்கள் சிலதின் அருட்டுணர்வை ஐயுறுகிறேன்.

"காட்சிப் பிழை" சிறுகதை (ஜீ. 132, ப. 7-9) வித்தியாசமானது. சிறுநீர் கழித்துப் பழி தீர்த்த மன நிறைவுடன் கதையை முடித்திருக்கலாம். அதன் பின் வரும் வலிந்த நீட்டல் கதையை நலிவிப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

சமகாலத் திருமண விழாக்கள் பல ஒரு ஊத்தைக் கலாசாரத்தின் முற்றான வெளிப்பாடுகளே. கொற்றை கிருஷ்ணானந்தனின் சிறுகதை (ஜீ. 132, ப. 13-16) ஏறத்தாழ எல்லாப் பெரு மணவிழாக்களிலும் நடப்பதைச் சுவைபடக் கூறுகிறது. அவருடைய மணமகன் போல ஒருவரைக் காண்பது அரிதாயினும், அம் மணமகனும் அச்சீரழிவுடன் கணிசமாகச் சமரசம் செய்ததைத் தவறலாகாது.

"இரண்டு கடிதங்கள்" (ஜீ. 132, ப. 27-32) வித்தியாசமான கதை கூறல் என்பதினுஞ் சுவைபடவோ பயனுறவோ அதில் மிக இல்லை. வசனங்களின் நடுவே வினாக் குறிகளும் ஏறத்தாழ ஒவ்வொரு கூற்று முடிவிலும் விடுபாடுகளைக் குறிக்கும் முப்புள்ளிப் (...) பாவனையும் தமிழ்க் கல்வி பற்றிக் கவலை தந்தது.

என்னுடைய கவிதை பற்றி யேசுராசாவின் கருத்து களையிட்டுக் கிண்டலாக நான் ஏதும் எழுதவில்லை. அக் கருத்துகள் கிண்டலுக்குரியவல்ல. 'தன்னுருவ ஒவியம்' பற்றி அவருடைய கூற்றுக் கொஞ்சங் கவனயீனமானது என்பதற்கு மேல் நான் ஏதும் சொல்லத் தேவையில்லை.

என்னுடைய மடலில் எம்.டி. வாசுதேவனின் முதலெழுத்துகள் நான் "MT" என ஆங்கில எழுத்துகளில் வழங்கியதால், "ஆவு" என வந்துள்ளன.

அன்புடன்.
சி. சிவசேகரம்

2) ஆசிரியர், ஜீவநதி.

புரட்டாதி 2019, 132 ஆவது ஜீவநதியில் என் ஜீவனைத் தொட்டுப் பார்த்த ஒரு சிறுகதையைத் தரிசித்தேன். தமிழ் மக்களாகிய நாங்கள் எங்கள் கலாசாரச் சீர்கேட்டைக் கடந்து பல மைல்கள் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை திரு கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தன் அவர்கள் "ஒரு முதலிரவின் குதூகல ஆரம்பம்" என்ற சிறுகதை மூலம் எங்கள் இதயத்தில் ஆணி அறைந்து சிலுவை சுமக்க வைத்துள்ளார்.

முப்பத்திநான்கு வயதைக்கடந்த டொக்டர் கிருபா கரனுக்கு பெற்றோர் பெண் தேடுவது தொடக்கம் திருமணம் முடியும் வரை நடைபெறும் சம்பவங்களை உருவமாகக் கொண்ட அந்தக் கதையின் உள்ளடக்கமாக திருமண வைபவத்தின் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் என்பனவற்றை அந்தக் களத்தில் வைத்து சித்திரித்துச் செல்வதுடன் நிற்கவில்லை.

வீடியோகாரரும், போட்டோக்காரரும் ஏற்படுத்தும் பிரச்சினைகளை முரண்பாடாக மெல்ல மெல்ல வளர்த்து உச்சக்கட்டம் வரை அற்புதமாக நகர்த்திச் செல்கின்றார் கதாசிரியர்.

அவைகள் உண்மைக்குப் புறம்பானவை அல்ல. எங்கள் கலாசாரச்சீர்கேட்டை படம் போட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

முப்பத்தி நான்கு வயதுவரை பொறுமை காத்த கதை நாயகனின் திருமணப் படலத்தை செவ்வாய் தோசம் தள்ளி வைத்தது. அதற்கப்பால் அவர் காத்தித்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்ய இரு வீட்டாரின் சம்மதம் காத்துப் பொறுமையாக இரண்டு வருடங்கள் காத்திருந்தார். அதன் பின்னர் திருமண வைபவத்தில் படப்பிடிப்பின் போது "குறுக்கால போகாதையுங்கோ" என வீடியோ காரர் மரியாதைக் குறைவாக உறவினரைத் திட்டியதும்,

"தம்பிமார் முகூர்த்தத்திற்கு நேரம் போயிட்டிடுது" என மாமன் கூறிய போது, அவரைப் படப்பிடிப்பாளர் எடுத்தெறிந்து பேசிய போதும், மாப்பிள்ளை மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் பொறுமை காத்தார்.

தாலி கட்டும் போது அபசகுனமாக "கொஞ்சம் பொறுங்கோ" எனப் படப்பிடிப்பாளர் கூறித் தடுத்தபோது கூடப் பொறுமையாகவே இருந்தார். இப்படிப் பல சந்தர்ப்பங்களுடாக முரண்பாட்டையும், மாப்பிள்ளையின் பொறுமையையும் வளர்த்துச் சென்ற கதாசிரியர் கதையின் உச்சத்திற்கு வந்து அதன் உயிரைச் சந்திக்க வைத்ததுடன், எம்மையும் சிந்திக்க வைக்கின்றார்.

போட்டோ, வீடியோக்காரர்களின் அதிகாரம் தூள் பறந்து கொண்டிருந்தது. உறவினர்கள் பார்த்துக் கொண்டும், இடையிடையே ஏதோ கதைப்பதுமாய் இருந்தனர்.

இடுப்பைப் பிடிச்ச அணைத்துக் கொண்டு நிலிலுங்கோ, வாயைக் கன்னத்திலை வைச்சுக் கொஞ்சங்கோ, மெதுவாக ஓடி வந்து கட்டிப்பிடிங்கோ...

என்ன...? என்ன நடக்குதிங்க உங்கடை வீடியோ நல்லா இருக்க வேணும் எண்டதுக்காக நீங்கள் சொல்லுறதை எல்லாம் எங்கடை உறவுகள், அக்கா, தங்கச்சி, அப்பா, அம்மா, அத்தான் மார், மாமா இவைகளுக்கு முன்னால என்னாலை செய்ய முடியாது...

இத்தனை நேரமும் பொறுமை காத்த மாப்பிள்ளை, எங்கள் கலாசார சீர்கேட்டைக் கண்டு ஒரு வெடிமுண்டு வெடித்தது போல் வெடித்ததுதான் கதையின் உயிராக நான் உணர்ந்தேன்.

ஒவ்வொரு தமிழ் மக்களின் மனத்திலும், இல்லங்களிலும் இந்த வெடிப்பின் அதிர்வு நிச்சயம் கேட்டிருக்கும். மொத்தத்தில் ஒரு நல்ல சிறுகதையை வாசித்த உணர்வு என் மனதில் நிறைவுடன் தந்திருந்தது.

- ஆர்.எஸ்.ஆனந்தன்

மத் கலர்ஸ்

திருமண அழைப்பிதழ் காட்சியறை

உங்கள் இல்லங்களில் நடைபெற
இருக்கும் மாங்களகரமான
நிகழ்வுகளுக்கு...

MATHI
COLOURS

WEDDING CARD SHOW ROOM

10, Murugesar Lane, Nallur, Jaffna.

T.P: 021 2229285, 077 7222259